

உலகத் தமிழ் அரங்கையும், அரங்காளர்களையும் ஒருங்கிணைக்கும் அரங்கியலிதழ்

ஒரு தேசிய இனத்தின் அடையாளத்தை அதன் மரபு சார்ந்த கலைகளின் வரலாறே நிர்ணயிக்கின்றது. அதுவே மனித சமூகத்தின் வரலாறுமாகும்.

மிகத் தரமான இறைச்சி உணவுகளுக்கு...

ASI BOUCHERIE

Demi-Gros-Detail

Ouvert du Lundi au Samedi de 8h a 20h

Triprie - Vlaille

Viande Halal Toutes sortes de viandes

Boeuf, Agneau, Veau

பாரிஸ் மாநகரில் இன்று அனைவரினது நன்மதிப்பைப் பெற்றவர்கள்

195, Rue du Fbg St. Denis

75010 PARIS

Tel : 01 42 05 23 78

Mo. La chapelle / gare du Norol

Now Open in Narre Warren
Cooked to order - mild or spicy

Thosai

Chicken Beryani

Coconut Rice

Satay Special (6 Sticks)

Roti bread with dips

Come taste our hot tea

Or our sweet mango Lassi

Kottu Roti : Chicken/Beef/
Lamb/Vegetarian

Butter Chicken

Chicken Tikka Masal

Shop 2/2-8 Victor Crescent, Narre Warren, VIC 3805 Australia

Phone : 9705 9366 www.riksmahal.com.au

• INDIAN • MALAYSIAN • TANDOORI • SRI LANKAN • VEGETARIAN

காலாண்டிதழ்

உடல்-2 மொழி-8 2015

ஆசிரியர் எம்.அரியநாயகம் , பிரான்சு.
பதிப்பாசிரியர் : ராசின் , தமிழ்நாடு. 9176825792
அட்டைப்பட ஒவியம் ஒவியர் புகழேந்தி , தமிழ்நாடு.
ஆலோசகர்கள் டாக்டர் கே.ஏ.குணசேகரன் பேரா.முனைவர் மெனனகுரு பேரா.முனைவர் க.இரவீந்திரன்
வடிவாக்கம் நெல்லை ஆயிரத்தான் , தமிழ்நாடு. (+91) 9940041940
ஒருங்கிணைப்பாளர்கள் எஸ்.கே.காசிலிங்கம் , பிரான்சு. வே.கங்கேஷ் , பிரான்சு. எஸ்.ஜே.சேகர் , பிரான்சு. க.நல்லையா , பிரான்சு. ப.அகஸ்ரின் , பிரான்சு. நடராஜா கருணாகரன் , அவுஸ்திரேலியா. க.சிவஞானம் , நோர்வே மனுவல் ஜேசுதாசன் , கனடா.
படைப்புகள் மற்றும் அனைத்துத் தொடர்புகளுக்கும் GIFT 30, rue de Tourville 93600 Aulnaysous Bois - France Ph : (0033) 148792169 (0033) 617731192 Nikam Rasin - Cell : 9176825792 No.75, Thiruvalluvar Street, West Mambalam, Chennai - 33. Tamil Nadu, India.
மின்னஞ்சல் : tamiltheatre@hotmail.fr oudal-mozhi@hotmail.fr

உங்களோடு...

ஒரு கலைப் படைப்பானது தான் வாழும் சமூகத்தைப் பிரதிபலிப்பதாகவும், அதன் மீது அது கொண்டிருக்கும் நெருக்கத்தையும், முன்னெடுப்புக் களையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். வெறும் பொழுதுபோக்காகத் தன்னை வெளிப்படுத்தாமல், மனிதன் தன்னை உணர்வுப்பூர்வமாகப் புரிந்து கொண்டு புதுப்பித்துக் கொள்ளவும் வடிகாலாக அமைய வேண்டும்.

கலை நிகழ்வுக்கான அரங்க நிகழ்வுகளை முன்னெடுப்போர், தமது நிகழ்வுக் கலைகள் மக்களுக்கு நல்ல தகவல்களை கொண்டு செல்லும் தகமையான ஊடகம் என்பதனை மனதில் கொள்ள வேண்டும். புலம்பெயர் நாடுகளில் அரங்க நிகழ்வுகள் எவ்வளவோ நேர நெருக்கடிகளிலும், பாரிய சிரமங்கள் மத்தியிலும்தான் ஆற்றுகைப்படுத்த வேண்டியுள்ளது என்பது அறியாததொன்றல்ல. இத்தகைய சூழலில் அரங்காளர்கள் மட்டுமின்றி, ஆர்வலர்கள், ஏன் பார்வையாளர்களும் கூட எத்தனையோ இடையூறுகளைத் தாண்டி அதற்காகத் தமது நேரத்தை ஒதுக்கியே அரங்கை நோக்கி வருகிறார்கள் என்பதனையும் நிகழ்த்துனர் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். பொன்னாக கிடைக்கும் நேரத்தை ஏன் வீண்பொழுதாகக் கழிக்க வேண்டும். கலைநிகழ்வுகளினூடாக நல்ல செய்திகளை நம்மைச் சுற்றி வாழும் சமூகத்துடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் போது தான் ஒரு அரங்க நிகழ்வானது முழுமை பெற முடியும்.

இன்று ஐரோப்பிய நாடுகளில் தாயகத்தின் வலிகளைச் சுமந்து வாழும் மக்கள் மத்தியில் இடம் பெற்று வரும் அரங்க நிகழ்வுகள் கண்ணுக்கு குளிர்ச்சியும், காதுக்கு இன்பத்தையும் தருவனவாக இருந்தாலும் மனதுக்கு நிறைவைத் தருகின்றனவா? என்ற கேள்வியும் எழாமலில்லை. ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டின் வெளிப்பாடுகளாய் அமைய வேண்டிய நிகழ்த்துக் கலைகள் மெல்ல மெல்லத் தன்னை மாற்றிக் கொண்டு விதிமுறைகளற்ற ஆட்டங்களும், பாட்டுக்களுமாய் மாறி வருகின்றன. உலகின் பல்வேறு இனத்தவர்களின் பண்பாட்டு வேர்களைத்

தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய சூழலில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் எமது இளையோர் அதே அறிவின் ஊடாக எமது வேர்களையும் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபட எமது அரங்க நிகழ்வுகள் அவர்களுக்கான பாதைகளின் வழிகாட்டிகளாக மாற வேண்டிய கட்டாயத் தேவை இன்று தோன்றியுள்ளது. அவர்கள் தேடிக் கற்று அவற்றின் சாரத்தினூடாக புதியவற்றினைப் படைக்க எமது இளையோரும் முன் வர வேண்டும். வெறுமனே ஒப்புவித்தல்களினூடாக எந்தக் கலை வடிவமும் வளர்ந்துவிட முடியாது.

தொன்மை மிகுந்த கலைகளும், இசைக் கருவிகளும் மறந்து போன பக்கங்களாய் மாறி வருகின்றன. ஈழத்தில் இன்று வேர்களினூடாக புதிய கலை வடிவங்களை புத்துரு வாக்கம் செய்யும் முயற்சிகள் பல்கலைக்கழக மட்டங்களில் விரிவாக்கம் பெற்று வருகிறது.

புலம் பெயர்ந்து வாழும் கலைஞர்களும், கலை ஆர்வலர்களும் இவற்றினை முன் மாதிரியாகக் கொண்டு நிகழ்த்துக் கலைகளை ஆற்றுகைப்படுத்த முன்வர வேண்டும். மனிதத்திற்கு விழிப்புணர்வையும், மனித மேம்பாட்டையும் பெற்றுத்தரக்கூடிய நிகழ்த்துக் கலைகளினால்தான், எமது அரங்குகளில் நிமிர்ந்து நிற்க முடியும். எமது பண்பாட்டின் தேடற்கரிய கலை அறிவுச் சொத்துக்கள் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் காக்கப்பட்டு நாளைய சந்ததிக்கு விட்டுச் செல்லும் போற்றதலுக்குரிய நிலை உருவாகும்.

மீண்டும் பேசுவோம்...

என்றும் அன்புடன்

சிம். அரியலாய்கம்

கூத்து பாரம்பரியமிக்க எமது பழங்கலை, அதைப் பேணிக்காப்பது மிக அவசியம். தமிழில் புதிய கலை வடிவங்களைத் தோற்றுவிப்பதற்கான ஒரு முன்னெடுப்பு. கலைகளினூடாக தமிழ் தேசியத்தை வளர்க்கவும் எமது உரிமைகளை மீட்டெடுக்கவும் முடியும்.

தமிழ் நாடக அரங்கை
உலக அளவில் உயர் வைக்கும்
அரிய முயற்சியில்

பிரான்ஸ் தமிழர் கலை கலாச்சார ஒன்றியம்
Groupment Interculturel Franco Tamoul

GIFT

அனுசரணையுடன்

உலகத் தமிழ் நாடக விழா

Festival international de théâtre tamoul

International Tamil Drama Festival

Welt tamishes theater fest

Verdens tamilsk teater festival

விபரங்கள் விரைவில்...

உள்ளே...

5

பண்பாட்டு விழுமியங்களை
பேணிகாக்கும் நடன வல்லுனர்கள்
- முல்லை அமுதன்

9

திருப்பத்தூர் தூய நெஞ்சக் கல்லூரி
வளாக அரங்கில் நாடக விழா
- பி.பாலசுப்ரமணியன்

17

'அதிர்வுகள்'
தளைகளை அறுப்போம்
- ராசின்

ஐரோப்பியர்களும் பாரதமும்
- ராதா சர்மா 21

"ஈழத் திரைப்படங்களை
சந்தைப்படுத்துவதற்கு இன்னும்
சரியான தளம் அமையவில்லை"
- இயக்குனர் நிரோஜன்
நேர்காணல்... 26

பேராசிரியர்
மௌன குருவின்
'காண்டவதகனம்' 34

38

காத்தவராயன் கூத்தும்
பால்நிலைப் பாகுபாடும்
- சண்முகசர்மா ஜெய்பிரகாஷ்

பறை இசை பரப்பும்
வேடந்தாங்கல் பறவை
- ராசின் 44

49

ஈழமனி திருநாட்டின் நடன
வரலாற்றில் இன்றைய
அன்றைய நிலை
- சிறிமதி சாந்தினி சிவநேசன்

நிகழ்கலையில் தேவதாசிப்
பெண்களின் பங்கு
- முனைவர் இ.முகந்தன். 54

58

ஓர் அம்பில்
ஓராயிரம் உயிர்கள்

100 and still
performing,
meet Kathakali dancer
Kunhiraman Nair 60

புத்தக
வெளியீடு
இலக்கியச்
சந்திப்புக்கு
அணுகவும்.

டிஸ்கவரி புக் பேலஸ்

6, மஹாவீர் காம்பளக்ஸ், முனுசாமி சாலை, கே.கே.நகர் மேற்கு,
பாண்டிச்சேரி கெஸ்ட் ஹவுஸ் அருகில், சென்னை - 600078.

online : www.discoverybookpalace.com email : discoverybookpalace@gmail.com

Phone : 044 - 65157525, 9940446650

ஈழத்தில் பல நாட்டியத்துறையில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். பல மாணவர்களை உருவாக்கியும் வருகின்றனர். புலம்பெயர் வாழ்விற்கு நகர்ந்த நமது வாழ்க்கையில் நம்முடன், நமது குழந்தைகளும் நடனம் பயில எமது நடன ஆசிரியர்களுமே காரணம். அந்த ஆசிரியர்களின் அர்ப்பணிப்பான பயிற்று விப்பு பலரை பெயர் சொல்லும் அளவிற்கு உயர்த்தி உள்ளது.

பண்பாட்டு விழுமியங்களை பேணிகாக்கும் நடன வல்லுனர்

- முல்லை அமுதன் -

எமது பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பேணிக்காத்துக் கொள்வதில் நடன வல்லுனர்களின் பங்கும் அதிகம். அந்த வகையில் ரங்கா விவேகானந்தனும் ஒருவர். திரு.விவேகானந்தன் இராசரத்தினம் தம்பதிகளுக்கு மகளாகப் பிறந்தவர் **ரங்கமணி** என்ற இயற்பெயருடைய ரங்கா விவேகானந்தன் ஆவர்.

யாழ்ப்பாணம் வல்வெட்டித்துறையில் 1949இல் பிறந்தவர் ரங்கா விவேகானந்தன். ஆரம்பக் கல்வியை பருத்தித்துறை மெதடிஸ்ட் பெண்கள் உயர் கல்லூரியிலும் பயின்றவர்.

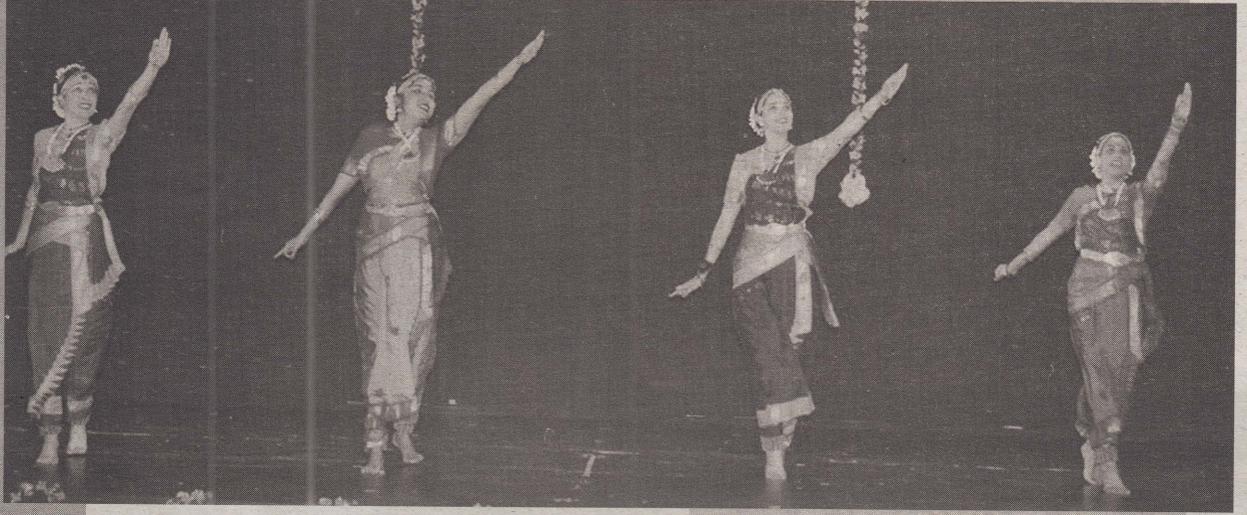
சிறு வயதிலேயே ஏற்பட்ட கலை ஆர்வத்தால் எட்டாம் வயதிலேயே அமரர் கீதாஞ்சலி வி.கே. நல்லையா அவர்களிடம் பரதநாட்டியமும் கதகளியும் முறையாகப் பயின்றுள்ளார். மோகினி ஆட்ட நடனத்தை கலா

மண்டலம் நடனம் பாணியில் கோபாலகிருஷ்ண னிடமும் பயின்றுள்ளார்.

தமிழகத்தில் திரு.எல்லப்பாபிள்ளை அவர்களிடமும் பரதம் பயின்றார். குச்சிப்படி கலைக்கல்லூரியில் சேர்ந்து பத்மபூஷணம் வேம்படி சின்ன சத்யம் அவர்களிடம் முறையாகப் பயின்றார்.

குச்சுப்பிடி நடனக் கலைக் கல்லூரியில் தேர்ச்சி பெற்ற மாணவியாக 'நாட்டிய விசாரத்' பட்டம் பெற்றார். எப்போதும் பயிற்றுவிப்பாளர்களுக்கு அர்ப்பணிப்பு அவசியம். அதுவே அவர்களிடம் பயிலும் மாணவர்களும் ஆத்மார்த்தமாகப் பயிலுவர்.

யாவர்க்கும் ரங்கா விவேகானந்தன் என்றறியப்பட்ட இவரை லண்டன் ரைம்ஸ் உட்பட பல ஊடகங்களும் பாராட்டியுள்ளன. தனது முதலாவது அரங்கேற்றத்தை 1971ல் நடத்தினார்.

பின்னர் மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கத் தொடங்கிய போதே அன்றைய சினிமா நட்சத்திரமான ஜெயலலிதா அவர்களுக்கும் பயிற்றுவித்தமையும் தன் வாழ்வில் சிறப்பாக கருதுகிறார்.

வட இந்து மகளிர் கல்லூரியில் படிக்கையில் வல்வைக் கமலா அவர்களின் நாடகத்தில் நடித்திருந்தமை குறிப்பிடத் தக்கது.

இலங்கையில் அனேக இடங்களில் தனது பரதம், மோகினி ஆட்டம், கதகளி, குச்சிப்புடி நிகழ்வுகளை நடத்தியதுடன் இலங்கைத் தொலைக்காட்சியிலும் ஒளி பரப்பவும் செய்தனர்.

1980ல் சிறந்த பிரமுகராக தெரிவு செய்யப்பட்டார். 1983ல் மூன்று முக்கிய பெண்களில் ஒருவராகவும் அப்போதைய அரசாங்கத்தினால் தேர்ந்தெடுத்து பாராட்டப்பட்டவர். இவரது கணவர் டாக்டர் டூடால்ப் பார்த் இலங்கையில் Director of German Cultural Institute in Co-

**“நடனம் மொழி,
இனம், நாடு கடந்தது.
நாட்டிய அபிநயங்களை
அழகுற வெளிப்படுத்தும்
தொழில்நுட்பம் நாட்டிய
ஆசிரியர்க்கு உண்டு.
அதுவே சிறந்த
மாணவர்களால்
வெளிப்படுத்தப்படும்.
உலக மகா சக்திகளை
ஒருங்கிணைக்கும் வல்லமை
நாட்டியத்திற்கு உண்டு.”**

lombo கடமையாற்றிய வேளையிலேயே சந்தித்ததும், விரும்பியதும், பின்னர் 1984ல் திருமணமும் செய்து கொண்டார்.

இவரின் நடனப் பயிற்சி பல மாணவர்களையும் உருவாக்கியுள்ளது. தமிழகம் முழுவதும் பல இடங்களிலும் தன் நடன விழாக்களை நடத்தியவர், இத்தாலியில் ஸ்பொலெற்றோ, அங்கோனா என்ற நகரங்களில் நடைபெற்ற உலக நடன விழாக்களில் இவரை இந்திய நடனக்

கலைகள் சார்பாக சிறப்பாக அழைத்த மையையும் இவரை மேலே உயர்த்தியது ஈழத்திற்குக் கிடைத்த பெருமை.

ஜேர்மனியில் நடைபெற்ற சர்வதேச Bone நடனத் திருவிழாவில் தெரிவாகியதும் வாழ்வில் மறக்க முடியாததாகக் கருதுகிறார். இவரின் குடும்ப சூழல், அங்கீகாரம் இவருக்குப் பெருமை சேர்த்தது. அத்துடன் இவரின் தந்தையார் ஒரு பொறியியலாளராக இருந்தமையும், இவரின் சகோதரரான ஆழிக்குமரன் ஆனந்தன் (செல்வகுமார் ஆனந்தன், விவேகானந்தன்) இன் செல்வாக்கும் பலரும் அறிந்து கொள்ளவும் வாய்ப்பாக இருந்தது. கூடவே திறமையும், தன்னம்பிக்கையும் மேலும் தன்னை அர்ப்பணிப்புடன் செயல்பட வைத்ததும் எனலாம்.

ரசனையுள்ள அனைவரும் ரசிக்கும் படியாக மேடையேற்றப்படும் நடன வகைகள் பாராட்டுப் பெறுவதுடன் பலரையும் பேச வைக்கும்.

குச்சிப்புடி நடன நாட்டியம் மூலம் பிரபலமான இவரை தினமணி (சென்னை), இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ், இந்து மதம் (சென்னை) டெயிலி டெலிகிராப் (லண்டன்), டான்ஸி / பிரான்ஸ், கயம் (டெஹ்ரான்) போன்ற பல அச்சு ஊடகங்களும் இவரின் பாணியை வியந்து பாராட்டியுள்ளன.

இன்று சர்வதேச அளவில் பாரம்பரிய இந்தியக் கலைகளைக் காவிச் செல்பவர்களில் முக்கியமானவராகக் கருதப்படுகிறார். இங்கிலாந்து, சுவிட்சர்லாந்து, அமெரிக்கா, ஈரான், பிரான்ஸ், இத்தாலி, யூகோஸ்லோவியா, எகிப்து போன்ற பல நாடுகளுக்கு சுற்றுப்பயணம் செய்து கலைகளை பரப்பும் தார்மீக அர்ப்பணிப்புடன் செயல்பட்டு வருகிறார். இங்கிலாந்து மகாராணி இரண்டாம் எலிசபெத் அவர்களின் சிறப்பு அழைப்பில் கௌரவம் பெற்றதுடன், இந்திரகாந்தி, மொராஜி தேசாய், இந்தோனேசிய ஜனாதிபதி சுகார்ட்டோ, யூகோஸ்லோவிய ஜனாதிபதி டிட்டோ, சிறிலங்கா ஜனாதிபதிகளான ஜே.ஆர்.ஜயவர்த்தனா, சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா, எகிப்திய ஜனாதிபதி கமால் அப்துல் நாசர் ஆகியோரின் கவனத்தையும் ஈர்த்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது கணவர் கல்வி நிலைய இயக்குனர், தற்போது ஓய்வு பெற்று விட்டார். இப்போது இருவரும் ஆர்ஜென்டினாவில் (Buenos Aires, Argentina.) வாழ்ந்து வருகின்றார். சுதந்திரமாக இவரது நடனப் பள்ளியை நடந்த உறுதுணையாக இருந்து வருகிறார். அங்கு உருவான 'ஆனந்த ராஜம்' இவரது இந்திய நடன மையமாகும் என்பது வியப்புடன் நோக்கத்தக்கது.

“குச்சிப்புடி 2000 ஆண்டு பழமை வாய்ந்தது. குச்சிப்புடி நடனம் ஆந்திராவில் இருந்து வந்ததாக கூறப்படுகிறது. அழகுடன் அருள் சேர்க்கும் கலையாகவும் கருதப்படுகிறது. அந்த அழகுறு கலையை நேர்த்தியான முறையிலும் கற்பிக்கும் இவரின் மாணவர்களும் இன்னொரு களத்திற்கு அல்லது தளத்திற்கு நகர்த்திச் செல்வது ரங்காவிற்கு பெருமை சேர்க்கும்.”

குச்சிப்புடி 2000 ஆண்டு பழமை வாய்ந்தது. குச்சிப்புடி நடனம் ஆந்திராவில் இருந்து வந்ததாக கூறப்படுகிறது. அழகுடன் அருள் சேர்க்கும் கலையாகவும் கருதப்படுகிறது. அந்த அழகுறு கலையை நேர்த்தியான முறையிலும் கற்பிக்கும் இவரின் மாணவர்களும் இன்னொரு களத்திற்கு அல்லது தளத்திற்கு நகர்த்திச் செல்வது ரங்காவிற்கு பெருமை சேர்க்கும்.

இதுவரை குச்சிப்புடி நடனம் பற்றிய நூலாக Kuchipudi Indian Classical Dance Art (by Sunil Kothari (Author). Avinash Pasricha (Author) எனும் நூலே வந்துள்ளதாக அறிய முடிகிறது. அந்நூலில் ரங்கா விவேகானந்தன் பற்றியும் குறிப்பீடுள்ளமை இவர் குச்சுப்பிடி நடனத்திற்கு ஆற்றிய சேவை விதந்துரைக்கப்பட வேண்டியது.

நடனம் மொழி, இனம், நாடு கடந்தது. நாட்டிய அபிநயங்களை அழகுற வெளிப்படுத்தும் தொழில்நுட்பம் நாட்டிய ஆசிரியர்க்கு உண்டு. அதுவே சிறந்த மாணவர்களால் வெளிப்படுத்தப்படும். உலக மகா சக்திகளை ஒருங்கிணைக்கும் வல்லமை நாட்டியத்திற்கு உண்டு.

உலகம் வியக்கும் வண்ணம் மாணவ சமுதாயத்தை புதிய பரம்பரையை உருவாக்குகின்ற பணியில் ஈடுபட்டு வருகின்றார். இவரது மாணவர்கள் இன்று உலகெங்கும் வேர் விட்டு வருகின்றனர். அர்ஜென்டினா இவரை பெருமைப்படுத்தும் அளவிற்கு இந்திய கலை வளர்ச்சிக்கு பாடுபடுவதில் முக்கியத்துவம் பெறுவதாக கணிக்கப்படுகின்ற ரங்கா விவேகானந்தன் அவர்களால் ஈழமும் பெருமையடைகிறது. வாழும் போதே வாழ்த்துவோம்.

திருப்பத்தூர் தூய நெஞ்சக் கல்லூரி
வளாக அரங்கில் நாடக விழா

பி.பாலசுப்பிரமணியன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் முதுகலை மற்றும் ஆய்வுத்துறை,
தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருப்பத்தூர் - 635601, வேலூர் மாவட்டம்.

திருப்பத்தூர் தூய நெஞ்சக் கல்லூரி யில் மாற்று நாடக இயக்கத்தின் சார்பாக 2015 ஜூன் 1 முதல் 10 வரை நாடக விழா மற்றும் நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறை நடைபெற்றது. சென்னை, பாண்டிச்சேரி, திருச்சி, தஞ்சாவூரில் இருந்து பல்வேறு வகையான நாடகக் குழுக்கள் வருகை தந்து நாடகத்தை நிகழ்த்தின. நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கல்லூரி மாணவ, மாணவியர் பயிற்சிப் பட்டறையில் கலந்து கொண்டு பயிற்சி பெற்றனர். தேசிய, தமிழக அளவிலான நாடக ஆளுமைகள் இப்பயிற்சி முகாமில் கலந்து கொண்டு பயிற்சியளித்தமை வரவேற்கக் கூடியதாகும்.

மாற்று நாடக இயக்கம்

மாற்று நாடக இயக்கம் 2003 இல் அருட்தந்தை முனைவர் அ.மரியசூசை அடிகளார், முனைவர் கி.பார்த்திபராஜா அவர்களால் தொடங்கப்பட்டுக் கடந்த 12 ஆண்டு காலமாக வெற்றிகரமாகச் செயல்பட்டு வருகின்றது. நாடகத்தை ஆளுமை வளர்ச்சிக்கும் உளவியல் மருத்துவமுறையாகவும் பயன்படுத்தலாம் என்பது இதன் கருதுகோள். அதனடிப்படையில் மாணவ, மாணவியர்களுக்கு யோகாசனம், வீரக்கலைகள், ஆட்டக் கலைகள், உடல் - மனம் - குரலை ஒருங்கிணைத்தல், உறவுகளில் நம்பிக்கை வளர்த்தல், காலம் - இடம் புரிந்து கொள்ளல், தனித்தன்மை

பேணுதல், அரசியல் - சமூக விழிப்புணர்வு வளர்த்தல், கதை உருவாக்கம், முக ஒப்பனை, போன்ற பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டன. இப்பயிற்சிகளோடு இலயம் தொடர்பான பயிற்சியாகப் பறை, துடும்பு ஆகியன மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டன.

இதுவரைக்கும் 1000 க்கும் மேற்பட்ட மாணவ, மாணவியர்கள் பயிற்சி பெற்று நல்ல வேலையில் உள்ளனர். புதுதில்லி தேசிய நாடகப் பள்ளியோடு இணைந்து மாநில அளவிலான 15 நாட்கள் நடப்புப் பயிற்சிப் பட்டறையை நடத்தியுள்ளது. எங்களிடம் பயிற்சி பெற்ற மாணவர் ஆ. அறிவுமுகன், புதுதில்லி தேசிய நாடகப் பள்ளியில் பயின்று விட்டு தற்போது எங்களது நாடகக் குழுவில் பயிற்சியாளராக இருக்கிறார். செ.சுதன், பாண்டிச்சேரி பல்கலைக்கழக நிகழ்கலைத்துறையில் பேரா. வேலுசரவணனை நெறியாளராகக் கொண்டு “தற்காலத் தமிழ் நவீன நாடகங்களில் நடப்பியல்” என்ற தலைப்பில் முனைவர் பட்ட ஆய்வினை மேற்கொண்டு வருகிறார். செ.பிரதாப் பாண்டிச்சேரி பல்கலைக்கழக நிகழ்கலைத்துறையிலும் பெங்களூர் தேசிய நாடகப் பள்ளியிலும் பயின்று முடித்து எமது நாடகக் குழுவில் பயிற்சியாளராக இருந்து வருகிறார். மாற்று நாடக இயக்கத்தில் பயிற்சி பெற்ற திருப்பத்தூர் தொன்போஸ்கோ மேல்நிலைப்பள்ளியில் பொருளாதாரத்துறை ஆசிரியர் ம. ஜெகன் தேசிய நாடகப் பள்ளி நடத்திய ஒளி வடிவமைப்புப் பயிற்சிப் பட்டறையில் பயிற்சி பெற்று மாற்று நாடக இயக்கத்தின் ஒளி வடிவமைப்பாளராக இருந்து வருகிறார். முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்களான ப. குமார், ஆ. ரூபா ஆகிய இருவரும் தேசிய நாடகப்பள்ளி நடத்திய பயிற்சிப் பட்டறைகளில் கலந்து கொண்டு “வஞ்சியர்

காண்டம்” உள்ளிட்ட பல்வேறு நாடகங்களிலும் தெருக்கூத்துக்களிலும் குறும் படங்களிலும் நடித்து வருகின்றனர். மேலும், மாற்று நாடக இயக்கத்தைச் சார்ந்த மாணவர்கள் தேசிய நாடகப் பள்ளியின் பயிற்சிப் பட்டறைகளில் கலந்து கொண்டு நாடக ஆக்கங்களில் பங்கேற்று வருகின்றனர்.

2014 ஆம் ஆண்டில் கேரளா தலைநகர் திருவனந்தபுரத்தில் நடைபெற்ற சூர்யா தேசிய நாடகவிழாவில் மாற்று நாடக இயக்கம் சார்பில் “அவளை நீங்களும் அறிவீர்கள்”, “செல்லம்மாள்” ஆகிய இரு நாடகங்கள் பங்கேற்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாடகப் பயிற்சிகளையொட்டிய நாடகத் தயாரிப்புகளையும் மாற்று நாடக இயக்கம் செய்துள்ளது. பிரபஞ்சனின் “முட்டை”, எஸ். எம். ஏ. ராமின் “ஆபத்திரனின் கதை”, யூஜின் ஐனெஸ்கோவின் “பாடம்”, சுஜாதாவின் “கடவுள் வந்திருந்தார்”, ஸீக்ஃபிரீட் லென்லின் “நிரபராதிகளின் காலம்”, ஜே. பி. பிரீட்ஸ்லியின் “ஆனந்தி ஏன் கொலை செய்யப்பட்டாள்”, ஹப்பீ தன்வீரின் “சரண்தாஸ்திருடன்”, ச. பாலமுருகனின் “அவளை நீங்களும் அறிவீர்கள்” ஆகிய நாடகங்களைத் தயாரித்து மேடையேற்றியுள்ளது கவனத்திற்குரியவையாகும்.

நாடக விழா

ஒவ்வொருவாரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாணவர்களுக்குப் பத்து நாட்கள் நாடகப் பயிற்சியளித்து வரும் மாற்று நாடக இயக்கம் 2015 ஜீன் மாதத்தில் நடைபெறும் பயிற்சிப் பட்டறையில் பத்து நாட்களும் நாடக நிகழ்வுகளை நடத்தத் திட்டமிட்டு ஒரு தேசிய நாடக விழாவுக்கு இணையாக இவ்விழாவினை ஏற்பாடு செய்தது.

தமிழ்நாட்டில் நாடகச் செயல்பாடுகள் அருகிவிட்ட காலத்தில், பல்கலைக்கழக நாடகத்துறைகள் செய்ய முடியாத பணியை மாற்று நாடக இயக்கம் தன் சிரமேற்கொண்டு களம் புகுந்துள்ளமை கண்டு நாடக உலகம் வியப்படைந்துள்ளது.

தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் பல நாடகங்கள் இந்நாடக விழாவில் பங்குபெற்றன. தனிநபர் நாடகத்திலிருந்து 30 பேர் பங்குபெறும் நாடகங்கள் வரை பல வகையான நாடகங்கள் இதில் அரங்கேறின.

திருச்சி எஸ்.ஆர்.வி.மெட்ரிக் பள்ளி நாடகக் குழுவினர் வழங்கிய “எப்போ வருவாரோ” என்ற நாடகம் முனைவர்கி.பார்த்திபராஜா அவர்களின் நெறியான கையில் நாடக விழாவின் முதல் நாடகமாக அரங்கேற்றப்பட்டது. சாமுவேல் பெக்கெட்டின் வெயிட்டிங் ஃபார் கோடோட் என்ற நாடகத்தின் தாக்கத்தில் எழுத்தாளர் எஸ்.எம்.ஏ.ராம் எழுதிய

நாடகம் இது. மனிதகுலம் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளுக்குக் காரணம் என்ன? தீதும் நன்றும் யாரால் உருவாகின்றன? இவற்றுக்கெல்லாம் என்ன தீர்வு? மனித குலத்தை மீட்டெடுக்கப் போகும் மீட்பர் எப்போது வருவார்? இந்தக் கேள்விகள் மனித மனத்தைக் குடைகின்றன. அன்றாடத் தேவைகளை மட்டுமல்ல, அனைத்துத் தேவைகளையும் மனிதனே நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டும். பூமிப்பந்தை மாற்றப்போகும் அத்தனை அதிசயங்களையும் மனிதர்கள்தான் உருவாக்கியாக வேண்டும் என்று பேசுகிறது நாடகத்தின் சார்வாகன் பாத்திரம். இக்குரலுக்கு என்ன மரியாதை இருக்கிறது என்பதை அப்பட்டமாகப் பேசுகிறது நாடகம். கடவுள், மதம், சாதி, அறியாமை, மூடநம்பிக்கை ஆகிய அனைத்தையும் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது எப்போ வருவாரோ?. விஞ்ஞானம் அதீத அளவில் வளர்ச்சி பெற்று வந்தாலும் மனிதர்கள் குகை மனநிலையில்தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையே

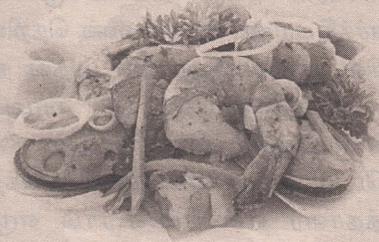
இன்றைய சமூகம் நமக்கு அடையாளப் படுத்துகிறது. சாமுவேல் பெக்கெட்டின் நாடகப் பிரதி சமகாலத் தேவையாக இருக்கிறது. இந்நாடகத்தில் நடத்த கலை ஞர்கள் அனைவரும் திருச்சி எஸ்.ஆர்.வி. மெட்ரிக் பள்ளியைச் சார்ந்த ஒன்பதாம் வகுப்பு மாணவ, மாணவிகள் என்பது பெருமைக்குரிய செய்தி. அனைத்துத் தளத்திலும் இந்நாடகம் தொடர்ந்து பயணிக்க வேண்டுமென்பது எங்களது அவா.

எப்போ வருவாரோ நாடகத்தைத் தொடர்ந்து அன்றே சென்னை விறலி குழுவின் “தீண்டத் தீண்ட” என்ற இசை, நடன வடிவ மெளன நாடகம் நிகழ்த்தப்பட்டது. இந்நாடகத்தைச் செவ்வியல் இசை நாடகக் கலைஞர் ப.அகிலா நெறியானாகை செய்திருந்தார். தமிழ்ச் சமூகத்தில் புரையோடிப் போய்க் கிடக்கிற சாதியத் திமிரை உடைத்தெறிதல் என்ற கருத்தியலின் அடிப்படையில் இந்நாடகம் அமைந்திருந்தது. சாதியம் இந்தியச் சமூகத்தின் அடிப்படையைப் பீடித்திருக்கும் ஒரு நோய். இந்நோய் சமூகத்தின் பல அடுக்குகளைக் கொடூரமாகத் தாக்கியிருக்கிறது. இதை இயல்பு என்று ஏற்றுக் கொள்ளும் மனநிலைக்கே பொதுப்புத்தி, காலங்காலமாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதியத்தின் கொடுமையை உணர்ந்த, அனுபவித்த, எதிர்கொண்ட கலைமனம் துடிக்கிறது, பதறுகிறது, தவிக்கிறது, தனது கலை இலக்கியப் படைப்புகளில் படைப்பாளி அதை இயல்பாகவே கொண்டுவந்து விடுகிறார். ஆனால், காலங்காலமாகத் தொடரும் இந்த அவலப் படைப்பு மனத்தைச் சோர்வுற வைக்கிறது. வரலாற்றின் வெடிப்புகளிலிருந்தே நம்பிக்கையினைப் பெற்றுப் பயணத்தைத் தொடரவேண்டியிருக்கிறது. சமகால நடனம் என்ற கலை வடிவத்தினூடாக இந்த வேதனையைப்

ROSHANTH ALIMENTATION GENERAL

EUROPE-AFRIQUE-ASIE

மிகத் துமான
ஆசிய-ஆபிரிக்க-ஐரோப்பிய
உணவு வகைகள்
உடன் மரக்கறிகள்
மீன், சூறூல், நண்டு போன்ற
கடல் உணவுகள் அனைத்தும்
உயர்ந்த தரத்தில்
குறைந்த விலையில் பெற்றிட...

Aulanay Sous Boisவில்
புதியதோர் மளிகை ஸ்தாபனம்
வாடிக்கையாளர்கள் வசதியை முன்னிட்டு
தினமும் பகல் 10 மணி முதல்
சூரவு 12.00 மணி வரை

அன்போடு அனுதூக்கும்

ROSHANTH ALIMENTATION GENERAL

1, Rue Du Colonel Moil
93600. Aulanay Sous. Bois
Tel : 0148669505

பகிர்ந்து கொள்ளும் கலை வெளிப்பாடே இந்த நாடகம் எனலாம்.

நாடக விழாவின் இரண்டாவது நாள் சென்னை கூத்துப்பட்டறையின் “படுகளம்” நாடகம் நிகழ்த்தப்பட்டது. இந்நாடகத்தை கூத்துப்பட்டறை நிறுவனர் ந.முத்துசாமியின் புதல்வர் நவீன ஓவியர் மு.நடேஷ் நெறியாளரை செய் திருந்தார். படுகளம் மகாபாரதத்தில் துரியோதனன் வதையோடு தொடர்புடைய ஒரு பகுதியாகும். தெருக்கூத்து என்னும் கலைவடிவம் திரௌபதியம்மன் கோயில் விழாக்களில் இன்னும் உயிர்ப்போடு நிகழ்த்தப்பட்டு வருகிறது. இந்நாடகம் மகாபாரதத்தில் வரும் பகுதியோடு இன்றைய சமகாலத்தில் இரு சகோதரர்களுக்கிடையே நடக்கும் சிறு நிலத்துக்கான சண்டையை இணைக்கிறது. நவீன முறையில் நிகழ்த்தப்படும் இந்நாடகம் மகாபாரத படுகளத்தின் பின்னணியில் சொல்லப்படுகிறது. வாழ்க்கை துண்டாடப்படும் நிகழ்வோடு இந்நாடகம் முடிவுறுகிறது. போர்ச் சூழல்கள், இரண்டு குடும்பங்களின் வன்மம் என நீளும் நாடகம் சகோதரர்களின் இரத்தச் சிதறலோடு முடிகிறது.

விழாவின் மூன்றாவது நாள் தஞ்சை உதிரி நாடக நிலம் வழங்கிய “உதிரி” என்ற நாடகம் நிகழ்த்தப்பட்டது. இந்நாடகத்தை நடிகர், இசைக்கலைஞர் கு.விஜயகுமார் நெறியாளரை செய் திருந்தார். இயற்கையை நேசிப்பதை விடுத்துக் கானகத்தைத் தொலைத்தோம். வேளாண்மையைக் கண்முன்னே இழந்தோம். உறவுகளைத் தொலைத்து, பாசாங்கான போலித்தன்மையுடனே திரியும் மனிதனின் போராட்டமே விளைகிறது. உணரப்படும் மொழிபேசிய விலங்குகள், பறவைகள் ஆகியவற்றிலிருந்தும் விலகிப் புதைகிறோம். தொழினுட்பம் சார்ந்து இயங்கி, இயந்திரத்தன்மையில்

மட்டுமே வாழப் பழகிக் கொண்டோம். ஒவ்வொரு முறையும் எச்சரிக்கை கொடுக்கிறது மின்சியிருக்கும் இயற்கை. அழிவுக்குக் காரணம் ஆசைதான் என்று ரைத்த புத்தனின் நெறி வழி செல்லும் கதைவழியே பிறக்கிறது புதிய விதை. அவ்விதையைச் சுமந்து கூவி அலைகிறான் உதிரி நாடகக் கரு சுமந்த நடிகன்.

உதிரி நாடகத்தைத் தொடர்ந்து சென்னை மூன்றாம் அரங்கு வழங்கிய “செல்லம்மாள்” என்ற நாடகம் நிகழ்த்தப்பட்டது. இந்நாடகத்தை மூன்றாம் அரங்கின் நிறுவனர் கே.எஸ்.கருணா பிரசாத் நெறியாளரை செய்திருந்தார். புதுமைப்பித்தன் கதைகளிலேயே மிகவும் பேசப்பட்ட சிறுகதை செல்லம்மாள். தமிழில் சொல்லப்பட்ட காதல் கதைகளிலேயே செல்லம்மாள் கதைதான் மிகவும் உயர்வானது என்பர். பிரம்மநாயகம் பிள்ளை தனது நோயுற்ற மனைவியான செல்லம்மாளை அவளது வாழ்க்கையின் இறுதித் துளியைக்கூட அனுபவிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்கிற எத்தனத்தில் அவளது நோயோடும் தனது அன்றாட வாழ்க்கைப்பாடுகளோடும் போராடி, இறுதியில் துக்கத்தின் சாற்றைத் தனக்குள்ளேயே சுவைப்பவராக நம்முன்னே நிறுத்தப்படுகிறார். நோயுற்ற நிலையில் தனது கணவனின் அன்றாடத் தேவைகளைக்கூடத் தன்னால் நிறைவேற்ற முடியவில்லையே என்று தனது இயலாமையில் உழன்றே மறைகிறாள் செல்லம்மாள். புதுமைப்பித்தனின் வார்த்தைகளிலேயே சொல்ல வேண்டும் என்றால், “பிரம்மநாயகம் பிள்ளை இருட்டிலேயே வந்தார், இருட்டிலேயே போனார்”. புதுமைப்பித்தனின் சுய வாழ்க்கையை அறிந்து கொண்டதாகப் பார்வையாளர்கள் சிலர் பேசிக் கொண்டனர்.

நான்காவது நாள் சென்னை முகங்கள்

நாடகக் குழுவினர் “வியூகம்” என்ற நாடகத்தை நிகழ்த்தினர். இந்நாடகத்தைச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் முனைவர் கோ.பழனி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் சீ.சாரதி கிருஷ்ணன் ஆகிய இருவரும் நெறியாளகை செய்திருந்தனர். இந்நாடகத்தில் நடித்த கலைஞர்கள் அனைவரும் சென்னைப் பல்கலைக்

கழகத் தமிழ்த்துறையைச் சார்ந்த மாணவ, மாணவியர் ஆவர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. காடுகள் அழித்தொழிப்பு, கனிம வளங்கள் அழித்தொழிப்பு, நீர் வளங்கள் அழித்தொழிப்பு, மலைகள், மனித இனங்கள் அழித்தொழிப்பு என அழித்தொழிப்புகள் தொடர்கின்றன. மனிதனைத் தவிர, வேறு எந்த உயிரியும் அழித்தொழிப்புகளில் ஈடுபடுவதில்லை. மனிதருள்ளும் எவர் இவ்வகைச் செயல்களில் ஈடுபடுகின்றனர்? யாருக்காக? என்ற கேள்வி எழுகிறது. வளர்ச்சி என்ற பெயரில் மண்ணையும் மலையையும் காட்டையும் கடலையும் அவற்றை நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் உயிரிகளையும் இராட்சத எந்திரங்களால் அழித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர் இந்த வியூக மனிதர்கள். மிச்சமிருக்கின்ற மண்ணையும் மலைகளையும் காட்டையும் நீரையுமாவது காத்துக் கொள்ள வேண்டாமா? “இயற்கை வளங்கள் வரம்பு மீறி சுரண்டப்படுதல் கூடாது. மனிதம் காக்கப்பட வேண்டும் என்ற பாட்டையில் பயணிக்கிறது இந்த வியூகம்.

விழாவின் ஐந்தாவது நாள் திறந்த வெளியரங்கில் பாண்டிச்சேரி மத்தியப் பல்கலைக்கழக நிகழ்கலைத்துறை

மாணவ, மாணவியரால் “பெத்தவன்” நாடகம் நிகழ்த்தப்பட்டது. இந்நாடகத்தைப் பாண்டிச்சேரி மத்தியப் பல்கலைக்கழக நிகழ்கலைத்துறைப் பேராசிரியர் இரா.இராஜீ அவர்கள் நெறியாளகை செய்திருந்தார். தமிழின் ஆகச்சிறந்த எழுத்தாளராகக் கருதப்படுகின்ற இமையம் எனும் எழுத்தாளரின் சிறுகதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட நாடகம் பெத்தவன். மக்கள் தங்களது சமூக மேலாண்மையை நிலைநாட்ட மனிதநேயமற்ற செயல்களில் ஈடுபடுகின்றனர். மதம், சாதியக் கட்டுப்பாடுகளை மனித உறவுகளினூடாக வன்மம் மற்றும் கொடுத்துடன் அரங்கேற்றுவதைப் பெத்தவன் கதை நமக்கு உணர்த்துகிறது. மனித சமூகத்தின் இயல்பான மனித உணர்வைக் குலைக்கும் விதமாகச் சாதியின் பெயராலும் தங்களது ஆணவத்தின் பெயராலும் மிகவும் கொடூரமான செயல்களில் ஈடுபடும். நாகரிகமற்ற சாதிய ஆதிக்கச் சமூகத்தின் பிடியிலிருந்து தனது மகளின் வாழ்க்கைக்கு விடிவு தேடும் தந்தையின் போராட்டத்தையே பெத்தவன் நாடகம் காட்சிப்படுத்தியுள்ளது. நாடகம் காட்சிப்படுத்திய விதமும் ஒளியமைப்பும் கலைஞர்களின் சொல்லாடலும் அப்படியே

சாதியம் அழுத்தமாகப் படிந்துபோய்க் கிடக்கிற கிராமத்தை அடையாளப் படுத்தின.

நாடக விழாவின் ஆறாவது நாள் சென்னை கலைக்குழுவின் “கூக்குரல்” நாடகம் நிகழ்த்தப்பட்டது. இந்நாடகத்தை சென்னைக் கலைக்குழுவின் நிறுவனர், பண்பாட்டுச் செயற்பாட்டாளர் பிரளயன் நெறியாளுகை செய்திருந்தார். தொழிலுற்பத்திச் சமூகமும் நகர்மயமாக்கமும் கூட்டுக்குடும்பங்களைச் சிதைத்துத் தனிக்குடும்பங்களாக மாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. குடும்ப உறவுகளில் அதன் பண்பாட்டு மதிப்பீடுகளில் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இச்சூழல் நமக்குப் பல புதிய சவால்களை முன்வைக்கின்றது. முதிய தலைமுறையினர் புறக்கணிக்கப் படுவதும் அவர்கள் நிராதரவாக நடுத்தெருவில் விடப்படுவதும் சாதாரணமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இது அறிந்தும் அறியாததுபோல நாம் கடந்து போய்க் கொண்டிருக்கிற வொன்று! பொதுவெளியில் பேசமுக்கிற வொன்று! கையறு நிலையில் விடப்படும் முதியோர்களைப் பராமரிப்பதற்கான புதிய கட்டமைப்புகளை, சமூகப் பாதுகாப்புகளை உருவாக்கியிருக்கிறோமா? அதுபற்றி யோசித்திருக்கிறோமா? மாற்றங்களின் கனிகளைச் சுவைக்கிற நாம் அவற்றின் பின் விளைவுகளுக்கு முகம் கொடுக்கிறோமா? இக்கேள்விகளே நாடகத்தில் கூக்குரலாய் ஒலிக்கிறது.

விழாவின் ஒன்பதாவது நாள் பாண்டிச்சேரி தன்னானே நாடகக் குழுவினரால் “பலியாடுகள்” என்ற நாடகம் நிகழ்த்தப்பட்டது. நாடகத்தை பாண்டிச்சேரி மத்தியப் பல்கலைக்கழக நிகழ்கலைத் துறையின் புலமுதன்மையர் பேராசிரியர் முனைவர் கே. ஏ. குணசேகரன் நெறியாளுகை செய்திருந்தார். கொங்குநாட்டுக்

கோயில் கல்வெட்டில் குறிக்கப் பட்டுள்ள, “உடும்பன் பறையன் பலி” - யைக் கருவாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட நாடகம் இது. தமிழில் வந்த முதல் தலித் நாடகம் என்ற பெருமைக்குரியது. தலித் வாழ்வின் அவலங்களைப் பேசுவதோடு நின்றுவிடாமல், தீராச் சமூக அவலங்களைத் தொடர்ந்து சுமந்துவரும் பெண்களின் மீதான வன்கொடுமைகளின் கொடுரத்தையும் பரக்கப் பேசுகிறது பலியாடுகள். தமிழ்நாட்டில் பல மேடையேற்றங்களைக் கண்ட நாடகம். பல நெறியாளுனர்கள் எடுத்துக் கையாண்ட நாடகம். ஆங்கிலத்திலும் மலையாளத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளது. பல தேசிய நாடக விழாக்களில் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது.

பலியாடுகள் நாடகத்தைத் தொடர்ந்து இரஃபானியா-ரதிப்-ஜமாத் ரிஃபயீ வழங்கிய சூஃபி இசை நிகழ்த்தப்பட்டது. இசலாத்தில் இசை தடை செய்யப்பட்ட ஒன்று என்பது பொதுவான கருத்து. சூஃபி என்பது இறைவனுடன் இரண்டறக் கலக்கும் வழிமுறையைச் சொல்லும் போதனையும் பயிற்சியுமாகும். இதுதான் இசலாத்தின் இறுதி இலக்கு என்பது சூஃபிமார்களின் நம்பிக்கை. தியான நிலைக்குள் மனதைக் கொண்டு சென்று பிரபஞ்ச வெளியில் இரண்டறக் கலக்கும் ஒரு பயணம். சூஃபிமார்கள் 9 - ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியவர்கள் என்று ஆய்வுகள் கருதுகின்றன. அவர்களில் அனேகர்கள் நபி பெருமனாரின் பேரர்களாவர். இஸ்லாத்தில் இலக்கியம், கலை மற்றும் இசை வளர இவர்கள் பெரும் பாங்காற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இறைநம்பிக்கையாளர்கள் மட்டுமல்ல சிந்தனைவாதி

கருமாவர். அரங்கத்தில் அமைக்கப்பட்ட ஒளியுடன் கலந்த சூப்பி இசை பார்வையாளர்களைக் கிறங்கடித்தன. அவர்களை ஒரு மோன நிலைக்குக் கொண்டு சென்றது சூப்பி.

விழாவின் இறுதி நாளில் சென்னை மரப்பாச்சி குழுவினரின் “நாங்க ரெடி” நாடகம் நிகழ்த்தப்பட்டது. இந்த நாடகத்தை சென்னை ஸ்டெல்லா மேரிஸ் கல்லூரி ஆங்கிலத்துறைப் பேராசிரியர், பெண்ணியச் செயற்பாட்டாளர் அ.மங்கை நெறியாளுகை செய்திருந்தார். பெண்-ஆண் இரு பிரிவினர், பெண்மை - ஆண்மை இருமை எதிர்வுகள் ஒருபாலின ஈர்ப்பு - எதிர்பாலின ஈர்ப்பு எனப் பிரிந்து கிடக்கும் சட்டகங்களை மாட்டிக் கொண்டு அலைகிறது இந்தச் சமூகம். இதில் எது இயல்பு? எது இயல்புக்கு மாறானது? என்ற வியாக்கியானங்கள் வேறு. இதில் “இயல்பானது என்று கூறப்படுவது மற்ற அனைத்து இருத்தல்களை, மனிதர்களைத் தினசரி ஒடுக்கி ஆள்கிறது. அதனால் ஒடுக்கப்படுவோர் பலர். வலிமையைக் காட்டும் வெறியால் மற்றவரையும் முடக்கித் தம்மைத்தாமேயும் அடக்குவோர் மற்ற அனைவரும். இந்த வகையில் சாதி, மதம், வர்க்கம், இனம் ஆகியவற்றோடு சேர்ந்த ஒரு ஒடுக்குதலாகத்தான் பால்

மற்றும் பாலியல் சார்ந்த ஒடுக்குமுறையும் இவை அனைத்தும் நமக்குள் திணிக்கப்பட்டவை. உடையமைப்பையும் உடல் புலப்படுத்தும் குறியீடுகளையும் மீறி மனசைத் தேடுகிறது. கண்கொத்திப் பாம்பாய்ப் பண்பாட்டைக் காக்கும் காமிராக்கள் முன் நின்று எம்மைக் காட்ட “நாங்க ரெடி.” என்கிறது நாடகம்.

நாடக நிகழ்விற்கு முன்பு பார்வையாளர்களை ஒருங்கிணைக்க மாற்று நாடக இயக்கத்தினர் துடும்பாட்டம், பறையாட்டம், செண்டைமேளம் போன்ற கலைகளை நிகழ்த்திக் காட்டினர். திருப்பத்தூர் நகர்வாழ் புரவலர்களின் உதவியால் நாடகவிழா சிறப்புற நடைபெற்றது. கல்லூரிச் செயலர் தந்தை, முதல்வர் தந்தை உள்ளிட்ட அனைத்துத் தந்தையர்களும் பேராசிரியர்களும் மாணவ, மாணவியர்களும் நாடக விழாவின் வெற்றிக்கு உறுதுணையாக இருந்தனர். பல்கலைக்கழகங்களிலும் நிகழ்த்தப்பட முடியாத நாடக விழாவைத் தூய நெஞ்சக் கல்லூரி மாற்று நாடக இயக்கம் செம்மையுற நடத்தியிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். விழாவின் கூட்டுச் செயல்பாட்டால் கிடைத்த வெற்றி, அடுத்த ஆண்டு தேசிய அளவிலான நாடக விழாவை நடத்துவதற்கு உரமேற்றியிருக்கிறது. ●

தளைகளை அறுப்போம்

மக்களுக்காகவும், மனிதநேயத்திற்காகவும் பாடல்கள் எழுதி, இசையமைத்து... நாடகங்கள் எழுதி, நடத்து தன் தேசத்து பாமர மக்களின் நாட்டார் இசை மரபை உள்வாங்கி கற்றுக் கொண்டு, அந்த இசையில், நவீன இசைக் குறிப்புகளையும் 'புதிய இசை' எனும் புதிய போக்கு உருவாக உழைத்து அனைத்து மக்களுக்காகவும் தன் கிதார் மூலம் இசை மீட்டிய பாவலன் விக்டர்

ராசின்

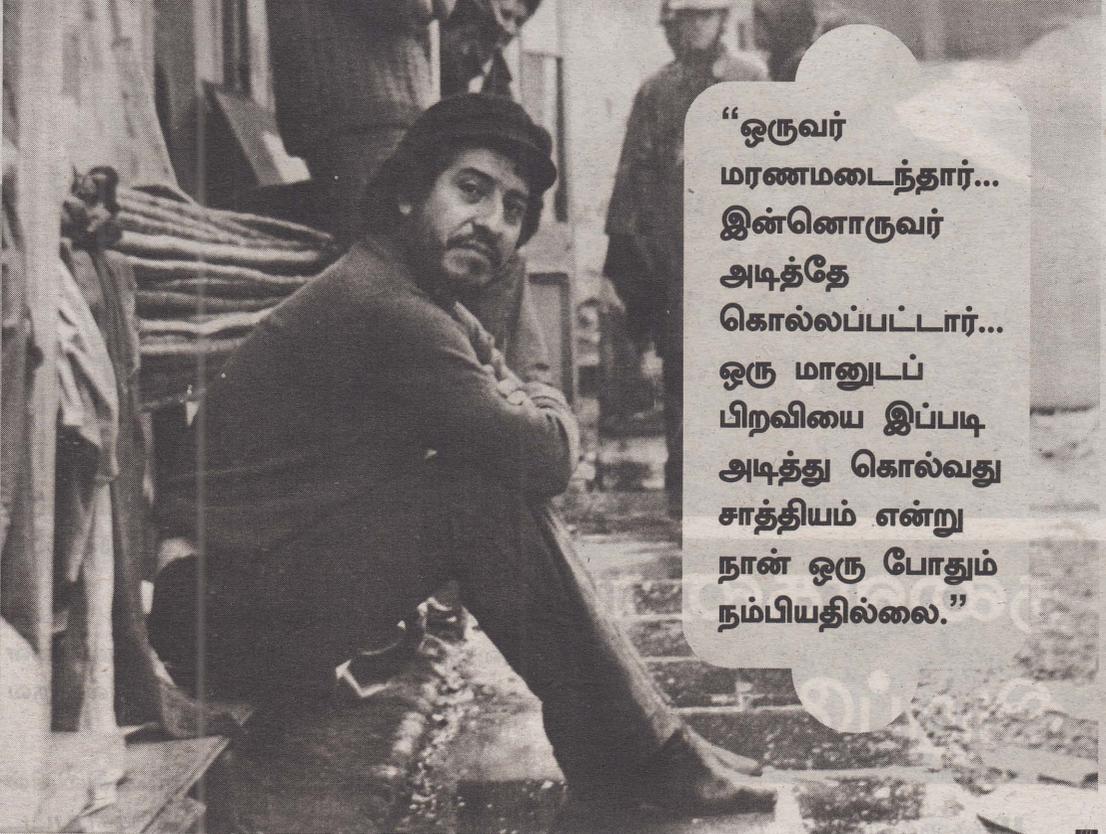
ஹாராவின் கைகளில் விலங்கு பூட்டி, கைது செய்யப்பட்டு ராணுவத்தால் தளையூட்டப்பட்ட ஐயாயிரம் பேர்களில் ஒருவராக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தார்.

தென் அமெரிக்க நாடான சிலியில் (1973ல்) மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தோழர். அலெண்டேவின் ஆட்சியை, ராணுவப் புரட்சியின் மூலம் கைப்பற்றி, முற்போக்கு சிந்தனையுள்ளவர்கள் அனைவரையும் கைது செய்து நர வேட்டையாடினான் பினோட்டா எனும் ராணுவ அதிகாரி. அவ்வாறு கைது செய்யப்பட்டு சித்ரவதைக்கு தயாராக நிறுத்தப்பட்டிருந்த ஐயாயிரம் பேர்களில் ஒருவராக மக்கள் இசைப்பாடகன் விக்டர் ஹாரா.

முதல் கட்டமாக, ஐயாயிரம் பேர் களில் முக்கியமான நபர்களை தேர்ந்தெடுத்து குறிப்பாக ராணுவத்துக்கு எதிராகவும், மக்களாட்சிக்கு ஆதரவாகவும் குரல் கொடுத்தவர்களை சித்ரவதை செய்து கொலை செய்ய ராணுவம் முடிவு செய்தது. அவர்களில் ஒருவராக விக்டர் ஹாரா இழுத்து வரப்படுகிறார். மக்களுக்காக, தன் தேசத்துக்காக, சனநாயகத்திற்காக இசை மூலம் பாடல் மூலம் குரல்

அவமானப்படுத்தவே அக்கேள்வி. ஹாரா இழுத்து செல்லப்பட்டு முதலில் கை, கால்கள் முறிக்கப்பட்டன. உடல் முழுவதும் சேதப்படுத்தப்பட்டு, அடுத்து முதலில் நெற்றியிலும், பின் உடல் முழுவதும் குண்டுகளால் துளைக்கப்பட்டு கொல்லப்படுகிறார் விக்டர் ஹாரா. சிலி தேசத்து இசை ஆன்மா அடங்கியது.

தான் கொல்லப்படுவதற்கு சில மணி

“ஒருவர்
மரணமடைந்தார்...
இன்னொருவர்
அடித்தே
கொல்லப்பட்டார்...
ஒரு மானுடப்
பிறவியை இப்படி
அடித்து கொல்வது
சாத்தியம் என்று
நான் ஒரு போதும்
நம்பியதில்லை.”

எழுப்பிய ஹாராவைப் பார்த்து, கொலை வெறி பிடித்த ராணுவ அதிகாரி கேட்கிறான், “ஏய் நீதான் அந்தப் பொறுக்கிப் பாடகனா?” ஹாராவின் பதிலையோ, ஒப்புதலையோ, கருத்துக்களையோ கேட்பதற்காக அந்தக் கேள்வி கேட்கப்படவில்லை. மக்களுக்காகவும், தேசத்துக்காகவும் இசை மீட்டிய கலைஞனை சித்ரவதை செய்து கொலை செய்வதற்கு முன்,

நேரங்களுக்கு முன் விக்டர் ஹாரா ரகசியமாக எழுதிய, பின் சில காலம் கழித்து வெளியிடப்பட்ட அவருடைய கவிதையின் நடுவில்...

“ஒருவர் மரணமடைந்தார்...
இன்னொருவர் அடித்தே
கொல்லப்பட்டார்...
ஒரு மானுடப் பிறவியை இப்படி
அடித்து கொல்வது சாத்தியம் என்று

நான் ஒரு போதும் நம்பியதில்லை.”

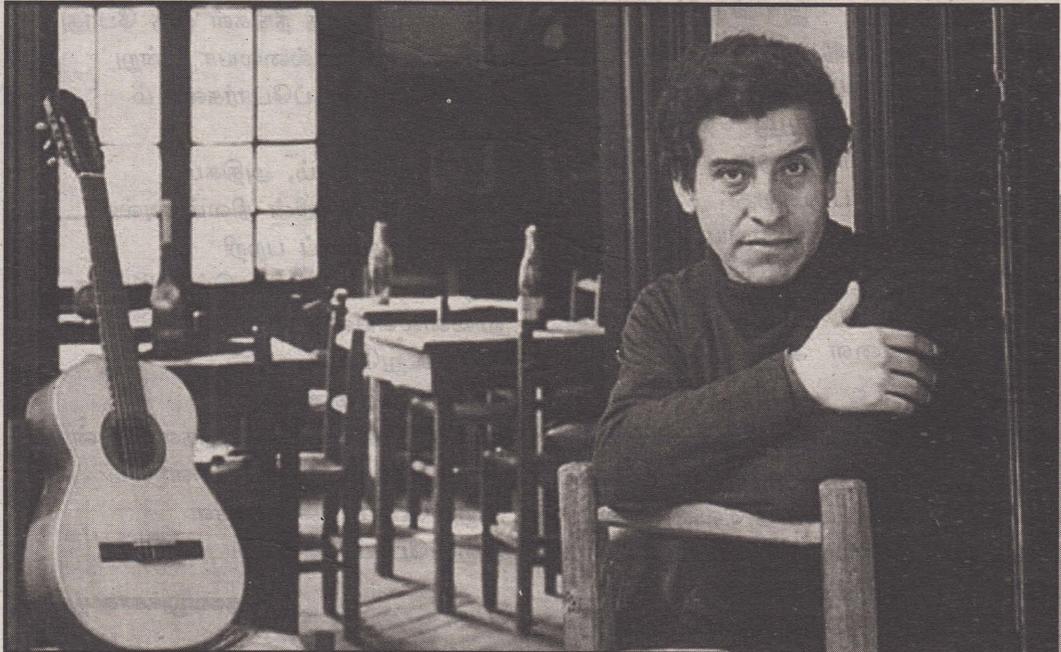
இப்படி கேட்கப்படுகிறது. மனித நேயம் உள்ளவர்களுக்கு சாத்தியம் இல்லை ‘கொடூரங்கள். ஆனால், கொடுங்கோலர்களுக்கு அதுதான் அது மட்டுமே சாத்தியம்.

1932ல் சிலியின் தொலைதூர நகர மொன்றில் பிறந்த விக்டர் ஹாரா சிறுவயதிலிருந்தே வறுமையிலும், அதனால் தரும் உடல் உழைப்பிலும் ஈடுபட்டு வந்தார். அவ்வேளையில் வறுமையை சரிகட்ட தன் வீட்டின் ஒரு பகுதியை வாடகைக்கு விட்டிருந்தார் அவரது அன்னை. அந்த அறையில் வசித்த ஒரு ஆசிரியரின் உதவியோடுதான் சிதார் கற்றுக் கொள்ள ஆரம்பிக்கிறார். பின், ஒரு பாதிரியாரால் கிறித்துவ மதப் பள்ளியில் சேர்கிறார். அங்கிருந்து வெளியேறி சிலியின் ராணுவத்தில் சேர்ந்து பணியாற்றுகிறார். ஆரம்பத்தில் பொறுப்பான ஒரு ராணுவ வீரனாக, அதுவும் ராணுவத்தில் நிலவும் அடிமைத்தனத்தை கூட மிகவும் பொறுப்போடு, பெருமை

யாக நினைத்து பணியாற்றிய ஹாரா பின் ராணுவம் என்கிற அமைப்பின் வெளியே வந்து தன் மன எண்ண ஓட்டங்களுக்கு சரியான பாதையை தேடி அலைகிறார், கலைஞனாக மாறுகிறார்.

சிலி தேசமெங்கும் அலைந்து நாட்டின் அனைத்து இசைகளையும், நாட்டார் இசைகள், மலைப்பிரதேசத்து மக்களின் இசைகளைக் கற்றுக் கொள்கிறார். தான் ஏற்கனவே கற்றுக் கொண்டுள்ள கிதார் இசையுடன் பழமையையும், புதுமையையும் இணைத்து ‘புதிய இசை’ எனும் புதிய போக்கை தோற்றுவிக்க, இவரைப் போன்ற மக்கள் இசைக் கலைஞர்களோடு இணைந்து கொள்கிறார்.

அது மட்டுமல்லாமல் நாடகங்களிலும் நடிக்க ஆரம்பிக்கிறார். இசை நாடக மொன்றில் பாதிரியராக நடித்து பாராட்டைப் பெற்று, அதன் மூலம் சிலி பல் கலைக்கழகத்தில் உள்ள நாடகத் துறையில் சேர்ந்து நாடகங்களில் ஈடுபாடு கொள்ளத் தொடங்குகிறார். பின், தானே நாடகங்களை எழுதி, இயக்கவும்

செய்கிறார். அப்படி அவர் மேடையேற்றிய நாடகங்களில் புகழ் பெற்றது மாக்கிம் கார்க்கி எழுதிய 'அதல பாதாளங்கள்' எனும், சமூகத்தின் அடித்தள மக்களைப் பற்றியதாகும்.

அதன் பின்... லத்தின் அமெரிக்க நாடுகளில் முற்போக்கான கலைஞர்களுடன் இணைந்து கொண்டு செயற்பட ஆரம்பிக்கிறார். அதே வேளையில் 1960கள், 70களில் லத்தின் அமெரிக்க நாடுகளில் பல ராணுவ ஆட்சியாளர்கள் வசம் வருகிறது. சனநாயகத்தின் குரல் வளை நெறிக்கப்படுகிறது. 'புதிய இசை' குழுவினர் அனைவரும் லத்தின் அமெரிக்கா முழுவதும் ஓடுக்கப்படுகிறார்கள்.

இதற்கிடையில் சிலியில் தோழர் அலெண்டே மக்கள் ஆதரவுடன் தேர்தலில் நின்று, வென்று ஆட்சியமைக்கிறார். சிலியின் இயற்கை வளங்கள், பெரும் நிறுவனங்கள் அனைத்தும் நாட்டுடைமையாக்கப்படுகின்றன. நாடு சோசலிசத்தை நோக்கி பயணிக்க ஆரம்பிக்கிறது. அதனுடனேயே... எதிரிகளும் சுறுசுறுப்பாக இயங்குகின்றனர். அலெண்டே ஆட்சிக்கு எதிரான அனைத்து வகையான சட்ட ரீதியாகவும், சட்ட விரோதமாகவும், சதிச் செயல்களும், செயல்பாடுகளும் எதிரிகளால் தூண்டி விடப்படுகிறது. அலெண்டேவின் ஆட்சி தூக்கி எறியப்படுகிறது. ராணுவ அதிகாரி பினோட்டாவின் ராணுவ ஆட்சி அதிகாரத்தை கைப்பற்றி படுகொலைகளை அரங்கேற்ற ஆரம்பிக்கிறது.

இவ்வேளையில் தான் சனநாயகத்திற்காகவும், சர்வதிகாரத்துக்கு எதிராகவும் சிலியின் கலைஞர்கள் அலெண்டேவின் பக்கம் நிற்கிறார்கள். ஏற்கனவே சிலி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் சேர்ந்துவிட்ட விக்டர் ஹாரா... சிலிக்குயில் பாபலோ நெருடா

வின் கவிதைகளும், வழிகாட்டல்களும் உற்சாகமளிக்க, தீவிரமாக தன் இசை, பாடல், நாடகங்கள் மூலம் மக்களாட்சிக்காக, மனிதநேயத்துக்காக போராட ஆரம்பிக்கிறார்.

ஆனால்... சிலி தேசத்தின் விதி அப்போதைக்கு மனிதநேயமற்ற கொடூரமானவர்களின் கைகளில் சிக்கியிருந்தது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தோழர் அலெண்டே கொல்லப்பட்டார். அவரது ஆதரவாளர்கள், முற்போக்கு கலைஞர்கள், அனைவரும் கொல்லப்பட்டனர். அந்த வரிசையில்தான் மக்கள் கலைஞர் விக்டர் ஹாராவும் கொல்லப்பட்டார். ஆனால் அவரது இசையும், பாடல்களும் சிலி தேசமெங்கும் அத்தேசத்தின் ஆன்மாவோடு கலந்து, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. சிலியின் நாட்டார் இசையில் உருவாகிய 'தளைகளை அறுப்போம்' எனும் விக்டர் ஹாராவின் இசைப் பாடல் போல...

இந்த நிலம் நமது நிலம்
அதிகமாக வைத்திருப்போரின் நிலம்
அல்ல என்பதை நீங்கள் ஒரு போதும்
சிந்தித்திருக்கவில்லையா என்று
இங்கு கூடியிருப்போர்களிடம்
கேட்கிறேன்.

இது நமது நிலம், அதிகம்
வைத்திருப்போரின் நிலம் அல்ல.
இந்த நிலத்தைப் பற்றி
ஒரு போதும் நீங்கள் சிந்தித்திருக்க
வில்லையென்றால்
நான் கூறுவேன்
கைகள் நம்முடையவை
எனவே, அவை கொடுத்தவைதான்
நமது நிலமும். தளைகளை
அறுப்போம், தளைகளை
அறுப்போம்."

தகவலுக்காக நன்றி :
புதுவிசை.

- ராதா சர்மா

தந்தை / தாய். நல்ல தொழிலாளி, நல்ல படைப்பாளி, நல்ல நிர்வாகி போன்ற அங்கீகாரம் பெற முயலும் மனிதனுக்கு அதிக உழைப்பும், மேற்படிப்பும், ஓய்வற்ற நிலையும், கடின போட்டியும் இதை சமாளிக்க அவன் கலையை நாடுகிறான்.

அவனுக்குத் தேவையான மன அமைதியை தரவும், வாழ்க்கையை ஒரு சம நிலைக்கு கொண்டு வரவும் ஒரு ஐரோப்பியன் ஈடுபடுவது உடற்பயிற்சி, ஸங்கீதம், ஓவியம், யோகா, தியானம், நாட்டியம் என்பன.

இந்த வகையில் இவர்களை 3 வகையாக பிரிக்கலாம்.

இதை உடற்பயிற்சி போல் எந்த யோசனையும் இன்றி ஒரே பயிற்சியை மீண்டும் மீண்டும் செய்பவர்கள்.

அடுத்த சிலர் மிக விரைவில் இந்த புதிய முயற்சியில் தன்னை முதன்மை படுத்த வேண்டுமென்று வருபவர்கள்.

ஆனால் மிகச் சொற்பமான ஐரோப்பியர் நாட்டியத்தின் பாரம்பரியம் உணர்ந்து இது ஒரு வேள்வி என்றும் அதில் தான்

ஐரோப்பியர்களும் பரதமும்

9ம் திகதி செப்டெம்பர் மாதம் 1990ம் ஆண்டு ஜெர்மனியில் எனது நாட்டியக் கல்லூரியை ஆரம்பித்தேன். இன்று வரை பல மாணவர்கள் பயின்று வருகிறார்கள்.

தெரிந்தோ, தெரியாமலோ எம் மனித வாழ்க்கை தனக்கென ஒரு அங்கீகாரம் தேடியே செல்கிறது.

நல்ல மாணவன் / மாணவி. நல்ல கணவன் / மனைவி. நல்ல அண்ணன் / அக்கா. நல்ல தம்பி / தங்கை. நல்ல

ஒரு சிறு கருவி என்றும் உணர்ந்து இந்த கலையை கற்க வருகிறார்கள்.

(ஐரோப்பியர் என்று இங்கு நான் என்கருவுக்கு ஏற்றவாறு எழுதினாலும் இது எம் எல்லோருக்கும் பொருந்தும்.)

1990களில் என்னிடம் கற்றுக் கொண்ட மாணவிகளில் Christina Fischer என்ற மாணவி பதரநாட்டிய அடவுகளை கம்ப்யூட்டர் மூலம் பதிவு செய்து தொடர்ந்து வரும் அடுத்த மாணவர்களுக்கு உதவி

வருகிறார். http://www.chiria.de/d_ind1.htm

மற்றும் Katija Skudelney என்பவர் முறைப்படி நாட்டியத்தை கற்று தற்போது இந்தியாவில் பரதநாட்டியத்தில் உயர் கல்வி இறுதியாண்டுக்கு தன்னை தயார் செய்து வருகிறார். <http://www.bharatanatyam.de/Aus/bildung.html> தொடர்ந்து Ursula Rumpf, Indra Wendelberger, Sina Rosenbaum போன்ற மாணவர்கள் தனக்கென்று அங்கீகாரம் பெற்ற மாணவர்கள்.

இது போல் நாம் ஒரு நல்ல கலைஞன் என்ற அங்கீகாரம் பெற நமக்கு கடும் பயிற்சியும், விடா முயற்சியும், தன்னம்பிக்கையும், பணிவும், அடக்கமு அவசியம்.

ஒரு கலையை கற்றுக் கொள்வதாக இருந்தால் முதலில் மனிதன் தன்னை அடக்க முயல வேண்டும். தன்னை கடிவாளம் கொண்டு அடக்க வேண்டும்.

இந்த இடத்தில் என் தந்தை ஒரு சமயம் எனக்கு சொன்ன பாடம் நினைவுக்கு வருகிறது. அவர் யோகசூத்திரத்தில் இருந்து எனக்கு சொன்ன விளக்கம் வருமாறு...

“யோகசூத்திரம் நான்கு வகைப்படும். சமாதி பாதம், சாதனா பாதம், விபூதி பாதம், கைவல்ய பாதம். இதில் சாதனா பாதம் சொல்கிறது, யோகத்தை அனுக்ஷிப்பதற்கு ஏதுவான ஆரம்பப் பயிற்சி தான் கிரியா யோகம் (சாதனா பாதம்).

இந்திரிங்கள் - குதிரைகள். மனது - பிடிகயிறு / கடிவாளம். உடல் - தேர். புத்தி - தேர் ஓட்டுபவன். ஜீவாத்மா (மனிதன்) - தேரில் ஊர்ந்து போகிறவன்.

குதிரைகள் என்கிற இந்திரியங்கள் வலிவுடையனவாகி மனது எனும் கடிவாளத்திற்கு அடங்காது. இருப்பின் சாரதியான புத்திக்கு இந்திரியங்களான குதிரையை அடக்க முடியாது போய் தேர் எனும் உடல் ஆபத்தின்கண் இழுத்துச் செல்லப்படும். ஆகவே தேகத்தையும், இந்திரியங்களையும் கொண்டு செல்லுதலில் மனம் எனும் கடிவாளத்தை பிடித்து வைத்திருப்பது தவம் ஆகும்.

இப்படி கட்டுக்குள் அடக்கிய மனம் அந்த கலையுடன் ஒன்ற வேண்டும். தான் வேறு தன் கலை வேறு என்றல்லாது தானும் தன் கலையும் ஒன்றாகி ஒரு முழுமையான ஈடுபாடு (total dedication) ஏற்பட வேண்டும். ஏன் என்ற கேள்வி இல்லாது கற்றுக் கொடுக்கும் குருவை மனதில் நிறுத்தி மிகுந்த ஈடுபாடுடன் பயில வேண்டும்.

அர்ஜுனன் நாணில் அம்பேற்றிய வுடன் துரொணாச்சாரியார் கேட்கின்றார்.

“அர்ஜுனா இலக்கு தெரிகிறதா”

“ஆம் குருவே”

“அம்பு விடு”

ஏன் என்ற கேள்வியின்றி அவனும் அம்பு விடுகிறான்.

இப்படித்தான் ஆசிய மாணாக்கன் கலையை கற்றுக் கொள்கிறான். பலனை எதிர்பார்க்காது காரியத்தில் கண்ணாய் இருக்கிறான். ஆனால் ஐரோப்பியருக்கு எதிலும் ஒரு விளக்கம் தேவையாக இருக்கும். ஏன்? எதற்கு? அதனால் விளைவு என்ன? என்ற இந்த மனோ நிலையில் இருந்து இவர்களை குரு சிக்ஷய் பாரம் பரியத்திற்கு கொண்டு வருவதே எனது முதல் பணியாக இருந்தது.

நான் முன்பு குறிப்பிட்ட மூன்று வகுப்பினர்க்கும் அப்பியாசம் என்பது மிக அவசியம். அதனால் அவரவர்க்கு ஏற்றபடி பயிற்சியின் அவசியத்தை அவர்களுக்கு எடுத்துரைப்பதே எனது தலையாய கடன்.

ஒரு சமயம் ஜர்மனியில் Bad Salzdetfurth என்ற இடத்தில் ஒரு சனிக் கிழமை எனது நாட்டிய நிகழ்ச்சியும் அடுத்த நாள் பயிற்சிப் பட்டறையும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு என்னை அழைத்திருந்தார்கள். அந்த பட்டறைக்கு 25

வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் 20 பேர் வந்திருந்தார்கள்.

வழமை போல் ஆரம்பத்தில் உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரை உடல் தசைகளையும், இணைப்புகளையும் இயக்கியும், தளர்த்தியும் பயிற்சி அளிக்கும் போது அந்த பெண்மணி என் கருத்தை கவர்ந்தார். அவர் பெயர் Erdmutter - ‘பூமித்தாய்’ என்பது பொருள்.

தலை நரைத்து தோல் சுருங்கி கண்ணில் கனிவும் அமைதியும் கொண்ட அவரிடம் இரகசியமாக அவர் வயதைக் கேட்டேன். 73 வயது என்றார். ஆச்சர்யம்...!

நம்மவர் 30 வயதிற்கு மேல் தன் உடற்பயிற்சியையும், தியானத்தையும் விட்டு விடுகிறார்கள். கேட்டால் வீடு, குடும்பம், குழந்தைகள், படிப்பு, சமையல் என்று... ஒரு நாளின் 24 மணி நேரத்தில் தனக்காக ஒரு மணி நேரமாவது ஒதுக்க

முடியாத நிலையில்... அந்த பெண்மணி அன்றைய வகுப்பில் 7வது நாட்டடவை மிக அழகாக செய்தார்.

மற்றொரு சமயம் எனது புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட நாட்டிய வகுப்பில், எதற்காக அல்லது எதனால் ஈர்க்கப்பட்டு நாட்டியம் கற்க வந்துளீர் என்ற எனது கேள்விக்கு பலர் பொதுவாக ஆடை ஆபரணங்களினால் கவரப்பட்டும், வேறு சிலர் இந்த நாட்டியத்தின் லாவண்யம் காரணமாகவும் வந்ததாகவும் கூறினர். உடலின் அத்தனை பாகங்களுடன் சிந்தனையும் மனமும் ஒன்றுபட்ட நாட்டியம் இது என்பதால் இந்த நாட்டியத்தை கற்க வந்துள்ளதாக கூறினார். ஒரு பாலே (ballet) நாட்டியப் பெண் வேறொரு விளக்கம் தந்தார்.

கடினமும், மென்மையும் இணைந்த நாட்டியம் என்பதால் தான் இதை கற்க ஆவலாக வந்ததாக சொன்னார். சிவபெருமானின் தாண்டவமும், அன்னையின் லால்யமும் இணைந்ததாக சொல்லப்பட்ட புராண வரலாறு என் நினைவுக்கு வந்தது.

எந்த வயதினராக இருந்தாலும் ஒரு மாணவியையும் உனக்கு நாட்டியம் வராது என்று நான் திருப்பி அனுப்புவது இல்லை. 20க்கும் மேற்பட்ட ஐரோப்பிய மாணவர்கள் கொண்ட நாட்டிய பட்டறையில் நான் பொதுவாக ஒவ்வொரு அடவகளையும் அவர்களுக்குத் தெரிந்த மொழியில் பயிற்றுவிப்பது வழக்கம்.

அதாவது Pressing - அழுத்தம். Wringing - முருக்குதல். Slashing - வாள் வீச்சு / கசையால் அடித்தல். Gliding - வழுகிச் செல்கின்ற. Floating - மிதத்தல். Strong - உறுதியான. Light - மெதுவான. Direct - நேரடியாக. Flexible - இசை விணக்கமுடைய. ஒவ்வொரு அடவகளுக்கும் இது போன்ற சொற்களை

RADHA SHARMA

**Dancer - Choreographer
and Dance Therapists**

Radha Sharma is dedicated artist who lives for this fine art and the stage is where she is. Her worship is pure Classical Dance and her temple is the stage.

In 1990 Radha S. started the "Radha School of Dance" in Germany and has been instrumental in imparting the knowledge of this pure art to many students (see Arangetrams 1994-2008). She has worked with different musical and dance styles and has choreographed and performed in classical and contemporary dance. Radha S. has developed this art on her own and her unique choreography and style has escalated her to the very peak of professional dance.

Email : contact@radhasharma.com

web : www.radhasharma.com (ENG)

தேவைக்கேற்ப பாவித்து விளக்க வேண்டும். வலது, இடது, முன், பின் திரும்புதல், முதலாம் இரண்டாம் மூன்றாம் காலங்கள் போன்ற வற்றைக் கூட இலகுவாக புரிந்து கொள்ள முடியாதவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதே சமயம் எதிர்பாராத விதமாக அடவகளை மிக இலகுவாக செய்து விடும் மாணவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஐரோப்பியரது பாதம் மிக மிருதுவாக இருக்கும். சிறுவயது முதல் சீதொக்ஷணத்திற்கேற்ப காலணிகள் அணிந்து வளர்ந்தபடியாலும், இங்குள்ள எந்த நாட்டியமும் நிலத்தில்

அடித்து ஆடப் பட்டதாலும் இவர்களுக்கு ஆரம்பப் பயிற்சி மிக கடினமாக இருக்கும்.

சாதாரணமாக எமது குழந்தைகள் பாவிக்கும் கை முத்திரைகளை இவர்கள் மிகக் கடும் பயிற்சி மூலமே அடைய முடியும். இப்படியாக நாட்டியம் கற்று வரும் ஐரோப்பியருக்கு அவரது ஊக்கமும் விடா முயற்சியுமே பக்க பலம்.

இது இப்படியிருக்க, அபிநயத்திற்கு மிக முக்கியமான பாவமும், ரசமும் பற்றி பார்த்தோமானால் ஐரோப்பியரிடம் பயம், கோபம், சந்தோசம், பரிவு எனும் ஐந்து வகை உணர்வுகள் மட்டுமே உள்ளது.

நவரசத்தில் வரும் ஸ்ருங்காரம், வீரம், பீபத்ஸம், சாந்தம் என்ற ரசங்களுக்கு இவர்களிடம் விளக்கம் இல்லை. மிகக் கடினமான பகுதி இவர்களுக்கு நாயகன், நாயகி பாவம் பற்றி விளக்குதல்தான். இதில் வரும் வீரமும் அதனால் ஏற்படும் காதல் பற்றி பல கதைகளை எடுத்துரைத்து மேலும் ஒவ்வொரு பாத்திரங்களையும் அதன் குணாதிசயங்களையும் விளக்கினால் அன்றி மேற்கொண்டு இவர்களுக்கு நாட்டியத்தை கற்பிக்க இயலாது.

பொதுவாக எனது ஐரோப்பிய மாணவர்கள் இணையதளங்களில் புராண வரலாறுகளையும், இதிகாசங்களையும் பற்றி அறிந்து என்னுடன் தாம் அறிந்த விடயங்களை பகர்வது வழக்கம்.

மற்றுமொரு நிகழ்ச்சி...

ஒரு சமயம், எனது உயர் தர ஐரோப்பிய மாணவர்கள் வர்ணம் ஆடும் பொது அதில் வரும் ஸஞ்சாரி பாவம் செய்யும் போது ஒரு நாயகி பக்தியுடன் புகுப்பங்களை பறித்து அதை மாலையாக தொடுத்து பின் கிணற்றில் இருந்து அபி

ஷேகத்திற்கு நீர் சேர்த்து, அத்துடன் கோலம் இட்டு, தீபம் காட்டி பூஜை செய்யும் காட்சி.

வலது கையில் தீபம் காட்டும் போது கை மணியை இடது கையில் பிடித்து அசைக்க வேண்டும். இதை செய்து காட்டி விளக்கிய பின்பும் கூட ஒரு மாணவி கை மணியினை சரியாக அசைப்பதாக தெரியவில்லை. பல கருத்துப் பரிமாறல்களின் பின் அவளிடம் அந்த கை மணியினை வரைந்து காட்டுமாறு கேட்டேன். விளைவு, அவளது கருத்துப்படி மணியின் நாக்கினை அவள் மேல் நோக்கி பிடித்த வண்ணம் அசைத்திருக்கிறாள். காரணம் கிருஸ்தவக் கோவில்களில் மணிகளை பிரயோகிக்கும் முறை அது...

மேலும் பூஜைக்கு பூ பறிக்கும் போது அதை முகர்ந்து பார்க்கலாகாது என்பதும், பக்தி என்பது வெளிப்பகட்டின்றி இறைவனிடம் கொண்ட உள்ளார்ந்த ஈடுபாடு என்பதும் போன்ற விளக்கங்கள் இவர்களுக்கு இன்றியமையாதவை.

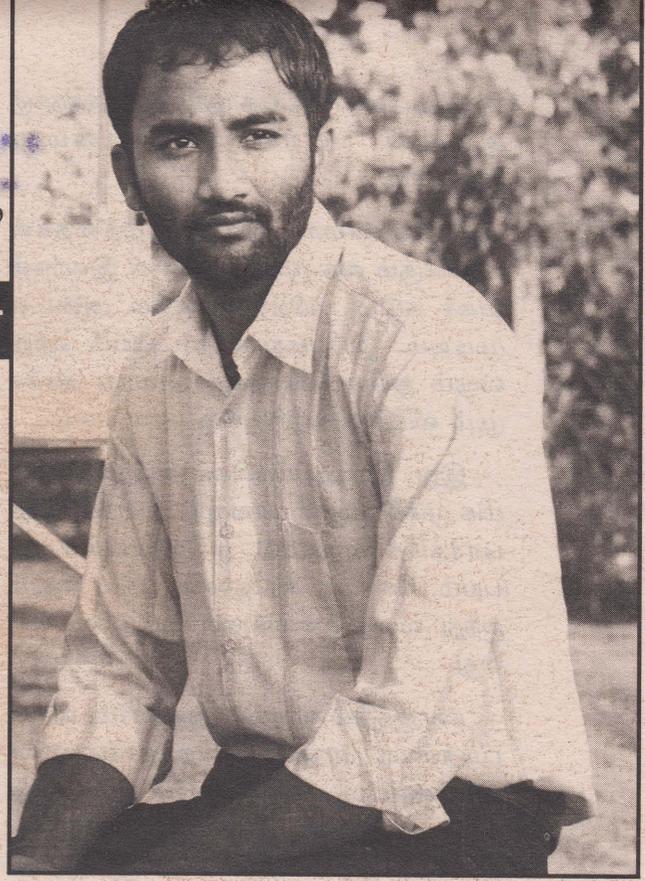
இந்த இடத்தில் எனது மாணாக்கர்களை அன்போடு நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்.

தமிழ் மாணவர்கள் கூட பெற்றோர்களின் ஒத்துழைப்பின்றி மற்றும் தமிழ் பாடசாலைகள், தமிழ் விரும்பிகள் இன்றி நமது கலையின் தாற்பரியத்தை முழுமையாக கற்க முடியாது. அவ்வகையில் தமிழ் பாராட்டும் அனைத்து உள்ளங்களுக்கும் எனது நிறைவான வாழ்த்துகள்.

“ஈழத் திரைப்படங்களை சந்தைப்படுத்துவதற்கு சரியான தளம் கிள்ளும் அமையவில்லை”

ஈழத்தமிழன் ஒதுக்கப்படுகிறான்

ஈழத்து இயக்குனர் திரு. எஸ்.நிரோஜன் அவர்கள். இவர் திரு.மணிவண்ணன், திரு.சீனூராமசாமி, திரு.சுப்பரமணியசிவா, திரு.அரவிந்தன் மற்றும் 12 நாட்களில் எடுக்கப்பட்டு உலக சாதனை (Guinness Record) புரிந்த “சிவப்பு மழை” என்னும் முழு நீளத்திரைப்படத்தின் இயக்குனர் திரு.வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகிய வெற்றி இயக்குனர்களிடம் உதவி இயக்குனராக பணி புரிந்து ஈழமண்ணில் நடந்த உண்மைக் கதையை கருவாகக் கொண்ட “மண்ணும் சிவந்தது” மற்றும் “ஏன்” என்னும் குறும் படங்களை தனது கல்லூரியில் திரைப்படத்துறை படிப்புக்காக (Visual Communication) 2010 ம் ஆண்டு இயக்கி பல விருதுகள் வென்றவர். இந்த “மண்ணும் சிவந்தது” குறும்படத்துக்கு அப்போது தமிழ்நாட்டு அரசின் தகவல் தொலைத்தொடர்புத்துறை அமைச்சராக இருந்த உயர்திரு. பரிதி இளம்வழுதி அவர்களால் சிறந்த குறும்படத்துக்கான விருது வழங்கப்பட்டது மற்றும் “ஏன்” குறும்படம் தமிழ்நாடு சென்னையில் உள்ள மக்கள் தொலைக்காட்சியில் சிறந்த கதைக்கான விருது வென்றது. மேலும் இவர் பல சிறந்த ஆவண படங்களையும் இயக்கியுள்ளார், அதன் வரிசையில் தமிழகத்தில் இருக்கும் 113 ஈழ தமிழர்களின் ஏதிலி முகாம்களில் ஒன்றான குறிஞ்சி பாடி ஏதிலி முகாம் பற்றிய தமிழ்ச்சாதி என்னும் ஆவணப்படம், தஞ்சாவூரில் இருக்கும் “முள்ளிவாய்கால் நினைவு முற்றம்” குறித்து ஒரு சிறு ஆவணப்படம்

இயக்கியுள்ளார். இப்படிப்பட்ட ஒரு விருது இயக்குனரின் பிரமாண்ட கனவு படைப்புதான் ஈழ திரைப்படமான “கூட்டாளி” பெரும்பாலும் ஈழம் சார்ந்த திரைப்படத்தை ஒரு இந்திய இயக்குனர் தான் இயக்கி இருப்பர், ஆனால் இந்த கூட்டாளி திரைப்படத்தை ஒரு ஈழத்து இயக்குனர் இயக்கி இருக்கிறார். இத் திரைப்படத்தின் முன்னொட்டம் அனைத்து புலம் பெயர் தமிழர் மத்தியில் பெரும் எதிர் பார்ப்பை ஏற்படுத்தி உள்ளது.

இதுவரை வெளிவந்த ஈழத்து திரைப்படங்களிலிருந்து மாறுபட்டது இந்த திரைப்படம்!

வளர்ந்து வரும் ஈழ திரைப்பட கலைஞரும், ஈழத்திரைப்படமான கூட்டாளியின் இயக்குனருமான, நிரோஜன் அவர்களிடம் ஒரு நேர்காணல்...

ஒரு இயக்குனராகவும், கூத்து பட்டறையிலிருந்து வந்த ஒரு நடிகராகவும் “நடிப்பு” என்றால் என்ன? நடிப்புக்கலையை நீங்கள் எப்படி பார்க்கிறீர்கள்?

நடிப்பு என்பது ஒரு போலி தன்மை இல்லாமல் குறிப்பிட்ட இயக்குனர் சொல்வதை முற்றிலும் உள்வாங்கி அதற்கு முழுமையாக உடன்பட்டு, தன்னுடைய தனிப்பட்ட கருத்துக்களை ஒதுக்கி, அந்த காதபாத்திரமாகவே மாற வேண்டும், அதே சமயத்தில் தனக்குரிய தனிப்பாணியில் நடிக்க வேண்டும். அதை விடுத்து மூத்த நடிகர்களையோ அல்லது பிற நடிகர்களையோ முழுவதுமாக பின்பற்றுவது தவறு. நடிப்புக்கலை என்பது என்னை பொறுத்தவரை உயிரிலும் மேலானது,

ஒரு நாவலுக்கு எப்படி ஒரு எழுத்தாளர் முக்கியமோ, அதே போல் ஒரு படத்திற்கு “கேப்டன் ஒப் தி ஷிப்” என்று சொல்லக் கூடிய முக்கியமான நபர் இயக்குனர். தமிழ் திரைப்படங்கள் குறிப்பாக நாடகத்தை அடிப்படையாக கொண்டு வளர்ந்ததால் வசனங்களை மிகுதியாக கொண்டுள்ளது. ஆனால் ஒரு காட்சி ஊடகத்தில் இப்படியான வாசனங்கள் முக்கியமாக கருதப்படுகிறதா, அல்லது காட்சி மூலமாகவே எந்த விடையத்தையும் பார்வையாளர்களிடம் கொண்டு சேர்க்க முடியும் என்று நம்புகிறீர்களா?

முந்தைய நூற்றாண்டு வரையில் வாசனங்கள் தமிழ் சினிமாவில் பிரதானமாக கருதப்பட்டது. இன்று இருக்கக்கூடிய அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியில் காட்சியை மட்டுமே பிரதானமாக வைத்து, வசனங்கள் மூலமாக சொல்ல முடியாத விடையத்தை கூட திரைமறைவில் எளிமையாக சொல்லி விட முடியும். அதுவே மிக பெரிய தாக்கத்தை

மக்களிடம் ஏற்படுத்தும். காட்சி மூலமாக சொல்ல கூடிய விடையங்களால் பல பிரச்சனைகளை தவிர்க்க முடியும். இது திரைக்கதை அமைப்பில் தான் தாங்கியுள்ளது.

இன்று இருக்கக்கூடிய வியாபாரரீதியான திரை சூழலில், கூத்துபட்டறை எந்த அளவிற்கு தன்னுடைய பங்களிப்பை கொடுத்துள்ளது?

நடிப்பிற்கு அடிப்படையாக இருக்கக்கூடிய இடம் கூத்துப்பட்டறை. முழுமையாக ஒரு நடிகனை உருவாக்குகிறது. ஆகவே கூத்துப்பட்டறையில் ஒரு கலைஞர் நடித்து பயிற்சி பெற்ற அனுபவத்தை 30% சதவீதம் திரையில் நடித்தாலே ஒரு திரைப்படத்திற்கு போதுமானது. சிறப்பாகவும் இருக்கும்.

நடிகன் என்று அழைக்கப்படுவதை விரும்புகிறீர்களா? அல்லது இயக்குனர் என்று அழைக்கப்படுவதை விரும்புகிறீர்களா? எது உங்களுடைய ஆத்மார்த்தமான தேடல்?

திரைப்பட இயக்கத்தில் தான் எனக்கு ஈடுபாடு அதிகம். நடிப்பு எனக்கு இரண்டாம் பட்சம் தான்.

நவீன நாடகங்கள் குறித்தான உங்கள் பார்வை என்ன?

இன்று இருக்கக்கூடிய தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியில், செயற்க்கையான ஒலி ஒளி பதிவுகளை கொண்டு உலகம் முழுவதும் பார்க்கக்கூடிய அளவிற்கு, இன்று நவீன நாடகங்கள் உருவேடுத்திருக்கின்றன. எளிமையாக மக்களிடம் சென்றடைவதில் நவீன நாடகங்கள் வெற்றி கண்டிருக்கின்றன.

நாவல்களை நாடகமாக்கும் பொழுது அதனுடைய சாராம்சத்திலிருந்தும் உண்மைத்தன்மையிலிருந்து விலகாமல்

**உள்ளதை உள்ளவாறே மக்களிடம்
கொண்டு சேர்க்க முடியுமா?**

நாவல் எழுதிய எழுத்தாளர் எங்கயோ இருக்க, அந்த நாவலை மேடை நாடகமாக்கும் இயக்குனர், எழுத்தாளர் எழுதிய அதே கருத்தியலை உள்வாங்கிக் கொண்டாரா என்பது ஒரு கேள்விக் குறியாகவே இருக்கிறது. இன்று இருக்க கூடிய சமூக எதார்த்தத்தை தழுவினே அதை பதிவு செய்வது சுவாரசியமாக இருக்க முடியும். இல்லையெனில் பார்வையாளர்கள் மத்தியில் ஆர்வம் குறைய வாய்ப்புள்ளது. ஆகவே நாவல் களையும் நாடகமாக்கும் பொழுது எழுத்தாளர் எழுதிய சாராம்சத்திலிருந்து விலகி செல்ல நிறைய வைப்பு இருக்கிறது.

குறும்படங்களுக்கு

இருக்கிற

**முக்கியத்துவமும், ஆவணப்படங்களுக்கு
இல்லாததற்கான காரணம் என்ன?
மேலும் ஏன் ஆவணப்பட இயக்குனர்கள்
பரவலாக அறியப்படவில்லை?**

குறும்படங்கள் என்பது ஒரு கருத்தை அல்லது ஒரு சம்பவத்தை எடுத்துக் கொண்டு, அதில் இருக்கும் உண்மைத் தன்மையை எந்த வித கலப்படமும் இல்லாமல் கற்பனையுடன் உருவாக்கப்படும். இதே போல் ஆவணப்படங்களை எடுத்து விட முடியாது. இங்கு கற்பனை என்ற கதைக்கே இடமில்லை ஆவணப்படங்கள் எடுக்க கூடியவர்கள் பெரும்பாலும் பக்கசார்பாகவே இருக்கிறார்கள். நடுநிலைமையாக ஆவணப்படங்கள் எடுக்கப்பட வேண்டும். ஏன் என்றால் ஒவ்வொரு ஆவணப்படங்களும் ஒரு நேர்மையான நீதிபதி, நீதிமன்றம் மாதிரி

“ 1995 ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற மிகப் பெரிய இடம்பெயர்வு மற்றும் சினிமாவில் ஒருவர் பல பேரை அடிப்பதை எல்லாம் பார்த்து, நமக்கு நடக்கக்கூடிய இந்த அக்கிரமங்களை எதிர்த்து யாரேனும் எம் நாட்டை காப்பாற்ற மாட்டார்களா, என்ற ஏக்கம் எனக்குள் இருந்தது. சிறுவயதில் இருந்த அந்த ஏக்கம் என்னை தற்போது சினிமாவிற்கு கொண்டு வந்துள்ளது. ஏன் என்றால் சினிமா ஒரு வலிமை யான ஊடகமாகத்தான் பார்கிறேன்.”

இருக்க வேண்டும். வருங்கால சந்ததியினர் இந்த ஆவணப்படங்களை தான் பார்த்து உண்மையை தெரித்து கொள்ள வேண்டும். அதோடு போதிய விழிப்புணர்வையும், முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் கூறவேண்டிய அவசியம் உண்டு.

குறும்படங்களுக்கு இருக்கிற வியாபார ரீதியான வரவேற்பு ஏன் ஆவணப்படங்களுக்கு இருப்பதில்லை?

ஒரு இயக்குனராக அங்கீகாரம் பெற வேண்டும் அல்லது ஒரு இயக்குனரிடம் உதவி இயக்குனராக பணியாற்ற உருவாக்கப்படும் ஒரு முகவரி அட்டையாக குறும்படங்களை பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். குறும்படங்களை சுற்றி கலைஞர்கள் மொய்ப்பதற்கான காரணம் என்னவென்றால் குறும்படம் மூலமாக ஒரு நல்ல கதை கிடைக்குமா என்ற தேடல். சில குறும்படங்களின் கதைகளை திருடி முழுநேரம் படம் எடுக்கிறார்கள். ஆனால் ஆவணப்படங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை. காரணம் என்னவென்றால் ஆவணப்படத்தில் முழுக்க முழுக்க உண்மையை பேச வேண்டி வரும். சில சமயங்களில் பிரச்சனைகளை உருவாக்கும் என்பதும் காரணம்.

திரைத்துறையிலும், நாடகத்துறையிலும்

பெண்களின் பங்களிப்பு சீரிய முறையில் இருக்கிறதா?

நாடகத்துறையில் பெண்கள் அதிக பங்களிப்பு தருகிறார்கள். அந்த அளவிற்கு திரைத்துறையில் இல்லை. திரைத்துறையில் திறமையான பெண்கள் நுழைய முடியாததற்கு காரணம் அதில் இருக்கும் சமூக சீர்கேடுகள் தான்.

கூத்துப்பட்டறையிலிருந்து வந்த திரைப்பட நடிகர்கள், கூத்துப்பட்டறையின் தாக்கத்தை உணர்வார்களா? கூத்துப்பட்டறையிலிருந்து வந்த இயக்குனராக இதை நீங்கள் எப்படி பார்க்கிறீர்கள்?

முதல் படத்தில் நடக்கும் பொழுது கண்டிப்பாக அந்த தாக்கம் இருக்கும். ஏன் என்றால் கூத்துப்பட்டறையில் மிக அதிகமான நடப்பு பயிற்சி வழங்கப்படும். இதுவே சினிமாவில் அளவுக்கு அதிகமான நடப்பு தேவை இல்லை.

நீங்கள் திரைத்துறைக்கு வந்தமைக்கு என்ன காரணம்? உங்கள் குடும்பத்தில் யாரேனும் திரைத்துறையில் இருக்கிறார்களா?

என் குடும்பத்தில் யாரும் திரைத்துறையில் இல்லை. நாட்டில் நடந்து யுத்தம் தான் நான் திரைத்துறைக்கு

வந்தமைக்கு காரணம். நான் சிறுவயதில் இருந்து யுத்தத்தை மட்டுமே பார்த்து வளர்ந்தேன். குறிப்பாக 1995 ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற மிகப்பெரிய இடம்பெயர்வு மற்றும் சினிமாவில் ஒருவர் பல பேரை அடிப்பதை எல்லாம் பார்த்து, நமக்கு நடக்க கூடிய இந்த அக்கிரமங்களை எதிர்த்து யாரேனும் எம் நாட்டை காப்பாற்ற மாட்டார்களா, என்ற ஏக்கம் எனக்குள் இருந்தது. சிறுவயதில் இருந்த அந்த ஏக்கம் என்னை தற்போது சினிமாவிற்கு கொண்டு வந்துள்ளது. ஏன் என்றால் சினிமா ஒரு வலிமையான ஊடகமாகத் தான் பார்க்கிறேன்.

நடிப்பிற்குள்ளும் இயக்கத்திற்குள்ளும் நீங்கள் வருவதற்கு உங்களுக்கு முன் மாதிரியாகவோ, தூண்டுதலாகவோ யாரேனும் இருக்கிறார்களா?

எனக்கு யாரும் முன்மாதிரி இல்லை. உலகத்தில் ஆட்சி அதிகாரங்களை மிகச் சிறப்பாக நடித்து கைப்பற்றி மக்களை ஏமாற்றும் தலைவர்கள் இருக்கும் இந்த காலத்தில் மக்களிடத்தில் எந்த ஒரு துளி நடிப்பும் இல்லாமல், எந்த சுயநலமும் இல்லாமல் ஈழ நாட்டை ஆண்ட, ஆண்டு கொண்டிருக்கும் அண்ணன் பிரபாகரன் தான் எனக்கு இன்றும், என்றும் முன்மாதிரி.

உங்கள் கூட்டாளி திரைப்படத்தில் நீங்கள் முன்வைக்கும் கருத்து என்ன?

36 வருடங்களாக நடந்த அகிம்சை வழி போராட்டத்திற்கும், அதை தொடர்ந்து பின் ஆயுத வழி போராட்டத்திற்குமான விடை தான் கூட்டாளி படம். 194 வது நாட்டிற்கு பிறகு தெற்கு சுடானை போல் ஈழம் பிறந்தால் அந்த நாடு எவ்வளவு செழிப்பாக இருக்கும், மக்கள் எந்த அளவிற்கு சுதந்திரமாக இருப்பார்கள், என்பதை எந்த கலப்

படமும் இல்லாமல் ஒரு காவியமாக மக்களுக்கு எடுத்து சொல்லும் ஒரு திரைப்படம்.

கூட்டாளி உங்களுடைய முதல் படம். எனவே உங்களுக்கு இந்த படம் எடுத்ததில் மன நிறைவு இருக்கிறதா?

இல்லை, இந்த கூட்டாளி திரைப்படத்தை நான் ஒரு படத்துக்கு உரிய ஒத்திகையகவே நினைக்கிறேன். காரணம் இந்த திரைப்படத்தின் கதை, படப்பிடிப்பு மற்றும் பொருளாதார செலவு செய்வதற்கு இந்தியா சரியான நாடக இருக்காது. எனவே கூட்டாளி திரைப்படத்தை வருங்காலத்தில் வேறு நாடுகளில் பெரிய அளவில் பிரமாண்டமாக, ஒரு நூறு கோடி பட்ஜெட்டில், பல தொழில்நுட்பங்களை பயன்படுத்தி முற்றிலுமாக ஈழ தமிழ் மக்களை பயன்படுத்தி எடுக்க வேண்டும் என்பது எனது ஆசை, அது ஏன் கனவு. அதற்காக இந்த திரைப்படம் நல்ல இருக்காது என்று பொருள் அல்ல இது ஒரு அகதியின் முயற்ச்சி...

மேடை நாடங்களுக்கு முக்கியமானது இசை கருவிகள். குறிப்பாக ஒரு காட்சிக் கான வீரியத்தை தூக்கி கொடுப்பது தோல் கருவிகள். அப்படி பட்ட தோல் கருவியான பறை இசை கருவி மற்றும் கலைஞர்களும் அழிந்து கொண்டு வருகிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம்?

உலகத்தில் எத்தனையோ இசைக் கருவிகள் இருந்தாலும், பறைக்கு இடு இணை ஆகாது எதுவுமே! ஏன் என்றால் பறை எழுப்பும் ஒலி தனித்தன்மை வாய்ந்தது. பறை குறிப்பா தமிழர்களின் ரத்ததோடு ஊறின ஒரு இசை. உணர்வுகளையும், உணர்ச்சிகளையும் விரைவாக மக்களிடம் எடுத்து வரும் தன்மை உடையது. எமது வீடுகளில் நிகழ கூடிய

நல்லது கேட்டதுக்கு பறை இசை முக்கிய தேவை படுகிறது, பறை இசை கலைஞர்கள் தேவை படுகிறார்கள். ஆனால் பறை இசைக்கோ பறை இசை கலைஞர்களுக்கோ குறைந்தபட்ச முக்கியத்துவம் கூட தருவதில்லை தற்காலத்தில்.

திரைத்துறையில் எல்லா விதமான அதிகாரங்களும் நேரடியாகவோ, அல்லது மறைமுகமாகவோ ஆண்களிடம் தான் இருக்கிறது. பல படங்கள் வெளிவரும் போழுதம் ஒரு ஆணினுடைய பார்வையில் தான் இருக்கிறது. திரைத்துறையில் ஒரு இயக்குனாராக பெண்கள் அதிக அளவிற்கு வரமுடியாததற்கு என்ன காரணம் என்று நினைக்குறீர்கள்?

குறிப்பாக திரைத்துறையில் தனிமனித ஒழுக்கத்தின் மேல் கைவைப்பதால் தான் பெண்களால் திரைத்துறைக்கு வரமுடியவில்லை. அதற்கு கலாச்சாரம் தான் மிக முக்கிய காரணமாக நான் எண்ணுகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் உருவாகின்ற தமிழ் திரைப்படங்கள் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களால் அங்கீகரிக்க படுகிறது, ஆனால் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் எடுக்க கூடிய படங்கள் தமிழ்நாட்டில் அங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை ஏன் வெளிவருவதே இல்லை அதற்கு என்ன காரணம்?

தமிழ்நாட்டில் வெளிவருகின்ற திரைப்படங்களை வெளியீடு மற்றும் திரையிடுவதற்கு சரியான வியாபார தளங்கள் உண்டு. பெரும்பாலும் பொழுபோக்கு படங்களாக இருக்கிறது. ஏதேனும் கருத்தை மக்களிடத்தில் சொல்வதை விட வியாபாரரீதியாக தான் படங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன. அது மக்களிடத்தில் எளிதாக செல்கின்றது. அது மட்டும் இல்லாமல் ஈழ திரைப்படங்களை வியாபார படுத்த ஒரு தளம் இன்று வரை கிடைக்கவில்லை ஈழ மக்கள் பல நாடுகளில் வாழ்கின்றதால், ஒரு முகபடுத்தி, இயக்குனர் சங்கம், போன்றவற்றை உருவாக்க

முடியவில்லை. ஆதனால் சந்தை படுத்து கின்ற ஒரு வழிமுறை தெரியவில்லை. இதை ஈழத்து கலைஞர்களான எமது திட்டமிடலில் தான் தங்கி உள்ளது.

ஒரு படைப்பாளியா உங்களை பாதித்த படம் என்ன?

இது வரை எந்த மொழிபடமும் என்னை பாதிக்கவில்லை. ஏதேனும் பாதிக்குமேயானால் அது எமது ஈழம்

களானால், அந்த படமே என்னை பாதிக்கக்கூடிய படமாக இருக்கும்.

மேடை நாடகம் எந்த அளவிற்கு சமூக மாற்றத்தை கொடுத்திருக்கின்றது? திரைப் பட இயக்குனர் நிரோஜன் எதிர்காலத்தில் மேடை நாடகம் எடுப்பாரா?

மேடை நாடகம் இன்றும் வளர்ந்து கொண்டதான் இருக்கின்றது. அதை அழி விலிருந்து காப்பற்றி கொண்டிருப்ப வர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். மேடை நாடகம் சமூக மாற்றத்திற்கு ஒரு கருவியாக இருந்துக்கொண்டு இருக்கின்றது. நானும் மேடை நாடகம் குழு ஒன்றை தக்க கலைஞர்கள் கிடைக்கும் தருணத்தில் தொடங்குவேன்.

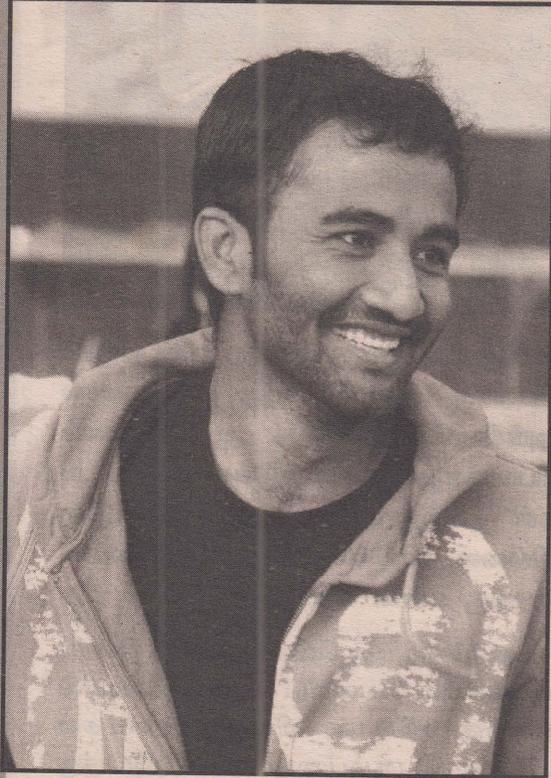
கலை யாருக்காக? கூட்டாளி படத்திற்க்கான கலைஞர்களை நீங்கள் எப்படி தேர்வு செய்தீர்கள்? அவர்களிடம் ஒரு இயக்குனராக கலைஞர்களிடம் எதை எதிர்பார்த்தீர்கள்?

என்னை பொறுத்தவரை கலை எனக்காகவும் என் மக்களுக்காகவும். என் திரைப்படத்திற்கான கலைஞர்கள் வேறு எந்த திரைப்படத்திலும் நடித்திருக்க கூடாது என்பதில் கவனமாக இருந்தேன். ஏன் என்றால் உண்மை நிலையை படம் பிடித்து காட்டும் பொழுது புது முகங்கள் தான் சரியாக இருக்கும் என்பதால். அதுமட்டும் அல்ல மிக எதார்த்தமாக , கதாபாத்திரமாகவே மாற வேண்டும் என்று எண்ணினேன்.

கூட்டாளி திரைப்படத்தின் திரைக்கதைப் பின்னணி பற்றி அறியத்தாருங்கள் ?

தமிழிழும் மலர்ந்தால் அந்த மண்ணும் மனிதர்களும் எப்படியிருப்பார்கள் என்பது தான் கதை.

இக்கதையை ஒரு திரைப்படமாக ஆக்க எண்ணியதன் நோக்கம் ?

மண் சார்ந்த படமாக தான் இருக்க முடியும். எம் இனமும் மக்களும் ஒவ்வொரு நாளும் உரிமையை இழந்து அடிமைப்பட்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது, அங்கே சொல்லப்படாத ஓராயிரம் கதைகள் இருக்கும் போழுது என்னால் வேறு எந்த படமும் பாதிக்காது. ஈழ மண் சார்ந்து, விடுதலைக்காக, உரிமைக்காக, அங்க மக்கள் படும் துயர்களை எவரேனும் படமாக எடுப்பர்

கூட்டாளி திரைப்படத்தை நான் எடுப்பதற்கு காரணம் எமது மாவீரர்கள். இதிலே அவர்களின் விருப்பம், ஆசை, கனவு தங்கியுள்ளது. தெற்கு சுடானுக்கு பிறகு 194 வது நாடக ஈழம் மலர்ந்தால் எப்படி இருக்கும் என்பதும், இடம் பெயர்ந்து அன்னிய தேசங்களில் அல்லல் படும் எமது மக்களின் விருப்பம் தான் என்ன ? எதற்கு இத்தனை ஆயிரம் உயிர் பலிகள். எம்மை சுற்றி என்ன நடக்கிறது. எமக்கும் அன்பு, பாசம், ஏக்கம், கோபம், வீரம், காதல், பொறுமை என்பன உண்டு என்பதை ஒரு அழகான திரைக்காவிய மாக உருவாக்கி உள்ளேன்.

கடும் தடைகளைத்தாண்டி இப்படம் திரைக்கு வரப்போகின்றது தடைகளை அனுபவித்தவன் என்பதற்கு அப்பால் இன்று உங்கள் மன நிலை?

எல்லா தொழில்களிலும் தடைகள் உண்டு. குறிப்பாக ஈழத்தமிழர்கள் தடைகளின் மத்தியில் தானே வாழ்கின்றோம். எனவே நான் இப்போ மகிழ்ச்சியாக உள்ளேன்.

ஈழத்தவன் தமிழ்நாட்டில் ஒரு சினிமாவை பதிவாக்கும்போது முழுமையான ஆதரவு கிடைக்கின்றதா அல்லது தடைகள் பின்புல சதிகள் ஏற்படுகின்றதா?

ஆதரவும் இருக்கும், தடைகளும் இருக்கும்.

ஈழசினிமா மீது முதலீட்டாளர்களின் ஈடுபாடு எவ்வாறு உள்ளது ?

மிக மிக குறைவாக உள்ளது.

இன்றைய ஈழசினிமாவின் வழர்ச்சியை எவ்வாறு பாக்கின்றீர்கள்?

முற்காலத்தை விட தற்போது அதான் வளர்ச்சி அதிகரித்துள்ளது. குறிப்பாக ஈழத்தில்.

புலத்திலும் நாட்டிலும் வாழும் ஈழக்கலைஞர்கள் உறவு நிலை எவ்வாறு இருக்கின்றது?

சிறப்பாக உள்ளது. எமக்குள்ளே பிரிவினை வேண்டாம்.

கூட்டாளி திரைப்படம் சார்பாக முகடு இதழ் ஊடாக சினாமா ரசிகர்களுக்கு நீங்கள் என்ன சொல்ல விரும்புகின்றீர்கள் ?

சரியான, நேர்த்தியான படைப்புக்களுக்கு ஆதரவு கொடுங்கள். குறிப்பாக ஈழத்திரைப்படங்களை யார் எடுத்து இருந்தாலும் காரியம் இல்லை ஒரு தடவை என்றாலும் பாருங்கள். காரணம் ஈழத்தமிழன் எல்லோராலும் ஒதுக்கப் படுகிறான். இது தான் உண்மை.

K.M.S.VIDEO

கலை நிகழ்வுகள் அரங்கின் கருத்தாக்கம்
குன்றாது படம்பிடிக்க உங்கள் இனிய நிகழ்வுகள் என்றும்
இனிமை நிகழ்வுகளாக பதிவு செய்ய
நம்பிக்கையோடு அழையுங்கள்.

K.M.S.RAVI

T.P. : 0761711854

0142299824

கைலாசபதி கலை அரங்கில்
பேராசிரியர் மௌனகுருவின்

“காண்டவதகனம்”

ஒரு பார்வையாளனின் குறிப்புகள்...

- இ.கிருஷ்ணகுமார் -

காண்டவதகன நிகழ்வு

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக கைலாசபதி கலை அரங்கில் 28.09.2015 அன்று மால 3, மணியளவில் பேராசிரியர் சி. மௌனகுருவின் புதிய படைப்பான “காண்டவ தகனம்” நாடக நிகழ்வு நடைபெற்றது. மொழிபெயர்ப்புத் துறை தலைவர் கலாநிதி சிறி கணேசன் ஆரம்ப உரை ஆற்றி நிகழ்வை அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

இது நாடகமா, கூத்தா, வடமோடியா, தென்மோடியா, மட்டக்களப்பு கூத்தா என்பது பற்றி எதுவுமே எனக்குத் தெரியாது.

நான் அந் நிகழ்வின் ஒரு பார்வையாளன் மட்டுமே. இதிகாசங்களினூடக செய்தி சொல்லுவது சுலபமாகவும் மனதில் ஆழப் பதிவனவாகவும் அமையும். குறிப்பாக மகாபாரதமும் இராமாயணமும் தெற்கு, தென் கிழக்கு ஆசிய

நாடுகளில் வாழும் மக்களின் பண்பாட்டோடு இரண்டறக் கலந்தவை. இவ்விதிகாசங்கள் இனம், மதம், மொழி, பிரதேசம், என்ற எல்லைகளை கடந்து ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஒவ்வொரு விதமான வாசிப்புகளை கொண்டுள்ளன. பாத்திரங்களும் ஒரே வகையானதுமல்ல. இதிகாசங்கள் தலைமுறை தலைமுறையாக மீண்டும் மீண்டும் வாசிக்கப்படுபவை. எல்லோருக்கும் அறிந்த கதையானாலும் சலிப்புத் தராதவை. புதிதாக உருவாகும் ஒவ்வொரு ஊடகத்தையும் இந்த இதிகாசங்கள் இறுகப்பற்றி விடுகின்றன. வாய்மொழி மரபில் ஆரம்பித்து அச்ச ஊடகம், வானொலி, நாடகம், சினிமா தொலைக்காட்சி என எல்லா தொடர்பு சாதனங்களையும் ஆக்கிரமித்து விடுகின்றது..

அந்த வகையில் காண்டவ தகனம்

படைப்பாளிகள், ஆர்வலர்கள் அனைவரிடமிருந்தும் தமிழில் நவீன நாடகங்கள் பற்றிய ஆக்கங்கள், திறனாய்வுகள் என தமிழ் அரங்குகளின் வளர்ச்சிக்கு எதிர்பாரக் கிறோம்.

படைப்புகளை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

GIFT

30, rue de Tourville
93600 Aulnay-sous-Bois - France
Ph : (0033) 148792169
(0033) 617731192
tamiltheatre@hotmail.fr
oudal-mozhi@hotmail.fr

SEND GIFTS
TO SRI LANKA
FROM ANYWHERE..!

WWW.CLICKSRI.COM

Same Day Delivery
For Selected Destinations..!

Order from anywhere in the world

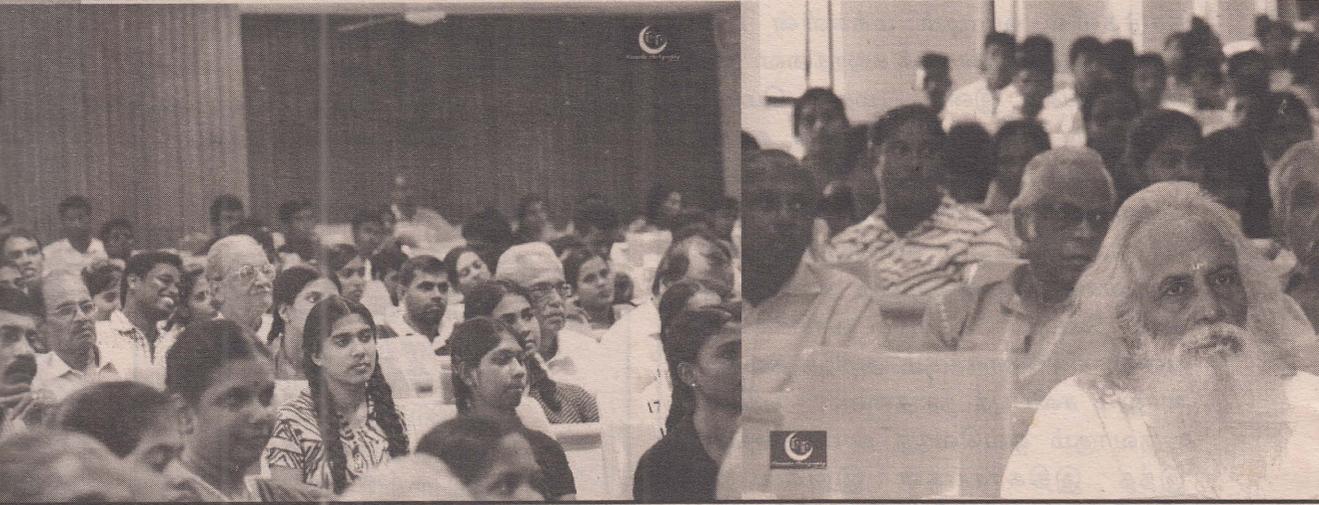
Best value products just a click away

Free Delivery* to Jaffna and most destinations

Click Sri

WEBSITE: www.clicksri.com
EMAIL: info@clicksri.com

SCAN TO FIND OUR WEBSITE

என்னும் மகாபாரதத்தின் கதை கூற்று ஒன்றை எடுத்து அதை எப்படி நவீன உலகிற்கு வேண்டிய ஒரு கருத்தாக மாற்றுவது என்பதில் மெளனகுரு பெரு வெற்றி கண்டிருக்கிறார். எவ்வாறு “இராவணேசனில்” மண்டோதரி ஊடாக பிள்ளைகளை இழந்து தவிக்கும் போரை வெறுக்கும் எமது தாய்மாரை காட்சிப் படுத்தினாரோ அது போலவே அருச்சுனன் காடழிப்பினால் உருவாகும் சூழலியல் அவலத்தை காட்டுகிறார்.

காண்டவம் என்ற பெருங்காட்டை தனது காண்டபத்தால் அழித்து இந்திரப் பிரஸ்தம் எனும் பெரு நகரம் எழக் காலாயமைகிறான் அருச்சுனன். இந்திரப் பிரஸ்தம் காண வந்த கௌரவர்கள் பொறாமை கொண்டு பாண்டவர்களை அத்தினாபுரம் அழைத்து சூதாட வைத்து துரோபதையின் துகிலூரிகிறார்கள்.

இது மகாபாரதப் போருக்கு இடப்பட்ட வித்து ஆர்ஜுனனின் அன்றைய ஒரு காடழிப்பு மஹாபாரதப் போரையே கொண்டு வருகிறது.

காடழிப்பு இன்றைய உலகின் மிக முக்கியமான சூழலியல் பிரச்சினை மொத்த உலகின் காடுகளில் 53% மான

காடுகள் இன்று வரை அழிக்கப்பட்டு விட்டன. இந்திரப்பிரஸ்தங்களும் தோன்றிக்கொண்டே இருக்கின்றன. காண்டவ தகனங்களும் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன.

காடழிப்பை எங்கே நிறுத்துவது? எப்படி நிறுத்துவது? என்பது முடியாத காரியமாகிப் போகின்றன.

நவீன விஞ்ஞானத்தின் எல்லை அழிவு மட்டும் தானா என்று யோசிக்க வைக்கிறது..

அர்ஜுனன் போல விஞ்ஞானிகள் இன்று அவலம் உறுகின்றார், அவலம் உறுகின்றார் என்ற சோகக் குரலுடன் நாடகம் முடிவடைகிறது

காண்டவ தகனம் நிகழ்வை மெளனகுரு சிறப்பாக நெறிப்படுத்தியுள்ளார். அவர் அவரது அரங்க ஆய்வு கூடம் மாணவர்களுக்கு மிகச் சிறந்த பயிற்சியை அளித்துள்ளமை நன்கு தெரிகிறது. நடிகர்களின் நடிப்பாற்றலில். நடனம் மட்டுமல்ல முக பாவம், அங்க அசைவு, குழுவாக செயற்படும் ஒருங்கிசைவு எல்லாமே சிறப்பாக அமைந்தன. எவரும் எந்த வேடத்தையும் தாங்கி நடிக்கும் வல்லமை பெற்றவர்களாக தோற்றினர்.

நடிகர்கள் அறிமுகம்

நாடகம் முடிந்ததும் மௌனகுரு நடிகர்களை அறிமுகம் செய்தது வித்தியாசமாகவும் சிறப்பாகவும் இருந்தது.

ஒவ்வொரு நடிகரும் தனது பெயரையும் பிரதேசத்தையும் சபையினருக்கு கூறிச்சென்றனர்.

பிரதான பாத்திரம் ஏற்று நடத்த ஞானசேகரன் நுவரெலியவை சேர்ந்தவர். பாடிய பெண் சுகிர்தா யாழ்ப்பாணம் பருத்தித்துறையை சேர்ந்தவர்.

தபேலா, ஹார்மோனியம் வாசித்த மோகனதாலனும் ஜூட்டும் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்.

குழுவில் கண்டி, நுவரெலியா, இரத்தினபுரி, கிளிநொச்சி வவுனியா யாழ்ப்பாணம், மன்னார், மட்டக்களப்பு என இலங்கையின் எல்லாப் பாகத்திலிருந்தும் வந்த மாணவ மாணவியரே பங்கு பற்றினார்கள் என்பது மகிழ்ச்சியாயிருந்தது.

யாழ்ப்பாண மையமாகவோ அல்லது மட்டக்களப்பு மையமாகவோ இந்தக் குழு அமையாமலிருந்தமை ஒரு முன்னுதாரணமாகும். மிகச் சிறப்பாக அனைவரும் தத்தம் பணிகளைச் செய்திருந்தனர் மணவர்களின் அனைத்து நடவடிக்கைகளிலும் ஒரு கட்டுப்பாடு மிக்க ஒழுங்கு தென் பட்டமையை இவ்விடம் குறிப்பிட்டாகவேண்டும். நாடகத்தின் வெற்றிக்கான பிரதான காரணி இது.

Thanks : www.globaltamilnews.net

நடிகர்களுக்கிடையில் பால் வேறுபாடு தெரியவில்லை. ஆண் வேடத்தை பெண்ணும் பெண்வேடத்தை ஆணும் நடிக்கும் ஆற்றல் அவர்களின் நடப்பில் தெரிந்தது. மௌனகுருவின் நாடகங்களில் உடையலங்கரமும் ஒப்பனையும் முக்கியமானவை. காண்டவ தகனத்தில் மிக எளிமையான இயல்பான பாத்திரத்திற்குப் பொருத்தமான வகையில் ஆடைகள் அமைந்திருந்தன இருந்தன. பீட்டர் புருக் இன் மகாபாரத பாண்டவர்களை நினைவூட்டுகின்றன.

அருச்சுனாக வந்த இளைஞன் ஞானசேகரனின் ஆட்டம் பிரமிக்கவைத்தது. அதற்கான பாடலை பாடிய மாணவி சுகிர்தா மிகச் சிறப்பாக பாடினார். குழுவாக ஒத்திசைவோடு நடனமும், இசையும் இணைந்து பார்வையாளனை வசப்படுத்தி விட்டன.

தனித்தனியாக ஒவ்வொரு நடிகரும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள், சொல்லவந்த சேதி சிறப்பாக மக்களை சென்றடைந்துள்ளது.

தனிப்பட்ட முறையில் நாடகத்திற்கு இடையில் வரும் audio visual காட்சிகள் கவனத்தை சிதற வைக்கின்றன. என்ற கருத்து எனக்குள் எழுந்தது. அத்தோடு வர்த்தக ரீதியாக காண்பிக்கப்படும் மகாபாரதக் காட்சிகள் தவிர்க்கப் பட்டிருந்தால் நல்லது என்று நினைக்கின்றேன்.

அறிமுகம் :

இருபதாம் நூற்றாண்டு மற்றும் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் அடிப்படையான முரணணியாக / பிரச்சினையாக மேற்கிழம்புகின்ற ஒரு விடயம் இனவரவியல் அல்லது பாலினவியல் என்று சொல்லப்படும் பாலின சமத்துவம் பற்றிய விவாதங்கள் ஆகும்.

காத்தவராயன் கூத்தும் பால் நிலைப் பாகுபாடும்!

(இலங்கை காத்தவராயன் கூத்தை முதன்மையாகக் கொண்டது.)

- சண்முகசர்மா ஜெய்மிராகாஷ்,
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் , நிகழ்த்து கலைத்துறை,
புதுவைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி- 605 014

இங்கு முக்கியமாக பகிரப்பட்டவை என்னவென்றால் ஆண் மற்றும் பெண் என்பவர்களுக்கு இடையேயான பண்பாட்டு அடிப்படையிலான அதிகார பகிர்வு. யார் உயர் தளத்தில் உள்ளார் என்பது பற்றிய முக்கிய கருத்தாடல் 1970 களில் மிகவும் வலுப்பெற்று இருந்த

வண்ணம் காணப்பட்டது. (அதிகாரப் பகிர்வு என்றால் இங்கு - அதிகார உறவுமுறை என்றவாறு பார்க்கவேண்டும்.)

ஏனைய கலாச்சார பண்பாட்டு விவாதங்களைப் போன்றே இந்த அரங்கியலிலும் ஆற்றுகை நிகழ்த்துதலுக்கு சிறு தளத்தில் விவாத கருத்தாடலை முன்நிலைப்படுத்தினார்கள். அது என்னவென்றால், அரங்கியல் ஆற்றுகையில் திறனாய்வு நிலை அனுகு முறையினை உட்புகுத்தினார். அது எது என்றால் ஆண்கள் அவர்களாகவே ஆற்றுகை செய்வதா? அல்லது ஆண்கள் பெண்களாகவே ஆற்றுகை செய்வதா? அல்லது பெண்கள் பெண்களாகவே ஆற்றுகை செய்வதா? இவை போன்றவை பற்றியதாகும்.

Sex - என்ற சொல்லுக்கு பால் அல்லது பாலினம் என்று பொருள். இது உயிரியல் ரீதியாக ஆண் அல்லது பெண் ஆகியோரை குறிக்கும். ஆனால் Gender என்ற சொல் பால் வகை அல்லது பால் பாகுபாடு என்று பொருள் இது சமூகத்தால் கட்டமைக்கப்பட்ட சொல்லாகும்.

ஆண் தன்மை மற்றும் பெண் தன்மை ஆகிய

இரண்டுமே உளவியல் ரீதியாகவும் உயிரியல் ரீதியாகவும் வேறுபடுத்திப் பார்க்கப்படக் கூடியது. ஆண்களையும் பெண்களையும் உடலியல் ரீதியாகவும் பிரித்துக் காட்டுகின்றனர். பால்தான் ஆண்களையும் பெண்களையும் உளவியல் ரீதியாகவும் உடலியல் ரீதியாகவும் பிரித்துக் காட்டுகின்றது.

பண்பாட்டு ரீதியில் என்னென்ன பண்புகளை இவர்கள் மேல் ஏற்றிச் சொல்கிறார்கள் அல்லது பொருத்திச் சொல்கிறார்கள் என்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும்;. நிஜத்தில் இருப்பது பால் வேறுபாடுதான் ஆனால் பண்பாட்டு ரீதியாக கட்டமைத்துச் சொல்லப்படுவது வேறு ஒன்று. எது ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றது என்பதன் விளைவுதான் அது.

பண்பாட்டில் யார் மேலாதிக்கம் செலுத்துகின்றனார். பாண்பாட்டில் ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடிய ஆண்வழிவச் சமூகம் அவற்றை அவிழ்த்து ஆண் தன்மை மற்றும் பாற்பண்பு பற்றி ஆராய்தல் இனவரவியல் என்னும் கோட்பாடு ஆகும். பெண்ணியம் என்ற கோட்பாட்டில் இருந்துதான் இனவரவியல் என்ற கோட்பாடு வருவிக்கப்படுகின்றது. ஆண் தன்மை மற்றும், பாற்பண்பு ஆகியவற்றை பற்றி ஆராய்வதாக இக்கோட்பாடு அமைகின்றது.

இங்கு Gender என்பது ஆண் மற்றும் பெண்களைப்பற்றி படிக்கின்ற முறைமைகள் ஆகும். ஆண் மற்றும் பெண் ஆகியோருக்கிடையே உயிரியல் ரீதியாக வேறுபடுத்தப்படுகின்றனர். அது இயற்கையில் உள்ள வேறுபாடே அன்றி சமூகத்தால் அன்று.

சமூகத்திற்கான சாத்தியக்கூறுகளையும் சமூகப் பண்பாட்டில் ஆண் பெண் ஆகியோரின் பங்கு ஆகியவற்றை பகுத்தாய்வு செய்வதற்கும் இரண்டிற்கும் இடை

யிலான வேறுபாடு தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றது.

அரங்கும் இனவரவியலும்

அரங்கைப் பொறுத்தவரையில் இனவரவியல் பற்றிய கேள்விகள் வரலாற்றுக் காலம் தொடரே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அரங்காற்றுகை என்பது கற்பனை கதாபாத்திரத்திற்கு தகுந்தவாறு கட்டமைக்கப்படுகின்றது. அது நடிகளின் தனித்தனியில் இருந்து பிரித்தறியப்படுகின்றது. முன்னைய அரங்க வரலாற்றுக் காலத்தில் கிரேக்கம், ஜப்பான், இங்கிலாந்து, முன் நவீனத்துவ அரங்கில் பெண்கள் மேடை மீது தோன்றுவது தவிர்க்கப்பட்டிருந்தது. அதற்கு பதிலாக ஆண்களே பெண் வேடம் இட்டு நடத்திநுந்தனர். ஒருகுறிப்பட்ட தொகுப்பிலான காட்சிக்குறியீடுகள் (சைகைகள், நிலை, வேடஉடை ஒப்பனை, முகமூடி மேலும் பல) மூலம் பெண் கதாபாத்திரங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டன. அதாவது பார்வையாளர்கள் நடிகர்களிடம் இருந்து கதாபாத்திரங்களை வேறுபடுத்திப் பார்த்தார்களா அல்லது ஜப்பானிய அரங்கில்; கபுக்கியில் உள்ளது போல் வேறுபாடு தெளிவற்று இருந்தது என்பதற்கேற்ப நடிகர்கள் பெண் கதாபாத்திரங்கள் பற்றி ஆழ்மயமாயப்படுத்தப்பட்டனர்.

ஆற்றுகையில் ஆண் தன்மைக்கும் பெண் தன்மைக்குமான பதகளிப்பு அழுத்தம் இருந்தது. சேக்ஸ்பியரின் பல்வேறு நாடகங்களில் சான்றாக 12 வது இரவு, விரும்பிய வண்ணமே போன்ற நாடகங்களில் (12th night & as you like it) இந்த அழுத்தம் வளர்க்கப்பட்டது. இனவரவியலும் பாலினத்தன்மையிலான வேறுபாட்டை விமர்சிக்க இந்த அழுத்தம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது முரண்பாட்டு விளிப்புணர்வுகளை

பொறுத்து அமைகின்றது. இங்கு பாலினப்பிரிப்பு உடைகளை வடிவமைப்பதன் முறை மூலம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

நவீனஅரங்கியலில் இனவரவியலிலாலன கேள்விகள் பல்வேறு வழிகளில் எழுப்பப்பட்டன. முதலில் மேற்கத்தைய வரலாற்றை மீழ் பரிசீலனை செய்து அரங்க விதிகளில் மறு சீரமைப்புச் செய்து இனவரவியலில்வேடம் பற்றி மறு மதிப்பீடு செய்யப்படுகின்றது. நாடக வியலில் இனவரவியல் உறவுகள் பற்றி திறனாய்வு செய்யப்படுகின்றது.

காத்தவராயன் கூத்து பாலினப்பாகு பாடு

காத்தவராயன் என்று சொல்லப்படுகின்ற சமயச் சடங்கு சார்ந்த கூத்து வடிவமான ஒரு நிகழ்த்துகையை பார்க்கும் போது அதன் கண் உள்ள பாலினப்பாகுபாட்டை அறியக்கூடியதாக இருக்கும். இனவரவியலின் வரலாற்றியல் தன்மையினை நாம் மேற்கத்தைய பண்பாட்டினுடாக வருவிக்கிறோம். இத்தன்மை எவ்வளவு தூரம் தமிழ் நிலைக்குப் பொருந்தும், அதுவும் கூத்து நிலையில் எவ்வாறு பார்க்கப்படுகின்றது என்பதெல்லாம் முக்கியமானவையாகும். இது ஒரு பரந்து விரிந்த தேடலுக்கான ஓர் ஆரம்பமே ஆகும்.

காத்தான் கூத்து செழிப்பாக வளர்ச்சியடைந்தது என்று கூறிவிட முடியாது இருப்பினும் தனித்துவம் மிக்கதெனவும் ஒரு படிமுறை வளர்ச்சியுடையதென்றும் தமிழ் நாட்டிலும் பார்க்க ஈழத்து கூத்து மரபில் ஒரு படிநிலை வளர்ச்சி அடைந்த தன்மையினைக் காணலாம்.

கூத்துப் பழகுதல்

கூத்து பழகும்பொது குரு சிஸ்ய முறைப்படி அண்ணாவியருக்குக் கட்டுப்பட்டு பழகுவார்கள். நடிகர்களின் உடற்

தோற்றத்திற்கேற்ப குரல் வழத்திற்கேற்ப பாத்திரங்களை அண்ணாவியார் தோர்ந்தெடுப்பார். இக்கூத்தில் ஆண்களே ஆண்கதாபாத்திரத்தையும் பெண் கதாபாத்திரத்தையும் ஏற்று நடடிக்கும் தன்மை காணப்படுகின்றது என்பதனால் அண்ணாவியார் நடிகர்களின் தோற்றம் அவர்களுடைய திறமைகளுக்கு ஏற்பவும் நடிகர்களுக்கு அப்பாத்திரம் விருப்புக்குரியதாக இருக்கும் தன்மையை பொருத்தும், கோயில்களில் வேண்டுகலுக்கு ஏற்பவும், இதற்கு முதல் முறை நடைபெற்ற கூத்தின் பதிற் குறி போன்ற இன்ன பிற காரணங்களை மையமாக வைத்து கதாபாத்திரங்களை வடிவமைப்பார் அண்ணாவியார்.

இவ்வாறு நோக்கும் கால் ஒரு ஆண், பெண் கதாபாத்திரத்தை ஏற்று நடடிப்பதற்கும், ஒரு பெண் பெண் கதாபாத்திரத்தை ஏற்று நடடிப்பதற்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் உள்ளன. ஒரு பெண் பெண் கதாபாத்திரத்தை ஏற்று நடடிக்கும் போது அதில் உள்ள யதார்த்த இயல்பு உச்ச நிலையில் இருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. சான்றாக நடைஉடை பாவணை குரல் தோற்றம் ஆகிய அனைத்தும் பார்ப்பவர் மற்றும் கேட்பவரின் உள்ளத்தில் ஆழப்பதிந்து விடுகின்றது. நாடகத்தைக் காண்கின்ற பார்வையார்கள் மனதில் கதாபாத்திரத்தின் இயல்பு நின்று நிலை பெறுவதால் அவர் அந்நாடகத்தை மீண்டும் மீண்டும் பார்ப்பதற்று தூண்டப்படுகின்றார். ஆனால் ஒருஆண் பெண் கதாபாத்திரத்தை ஏற்று நடடிக்கும் போது அவருடைய உடல் அமைப்பு முகத்தோற்றம் குரல் ஆகிய வற்றில்பெண்தன்மை மேல் ஓங்கி இருந்தால் மட்டுமே அவர் அக்கதாபாத்திரத்திற்கு பொருந்துவார். அப்படியே பொருந்தினாலும் அது உண்மையில் ஒரு பொண்ணே பெண்ணாக நடடிப்பதற்கு இணையாக இருக்குமா? என்று சொல்ல முடியாது. பார்க்கின்ற

பார்வையாளர்களுக்கு ஒரு ஆண்தான் பொண்ணாக நடிக்கின்றார் என்று வெளிப்பட்டு விட்டால் அது அக்கதாபாத்திரத்தின் தோல்வியாக அமைந்து விடும்.

ஒருவர் அதே பாத்திரத்தை பல ஆண்டுகளாக ஆடும் மரபு இருந்து வருகின்றது. அதனாலேயே அவர் பெயருடன் பாத்திரத்தின் பெயரையும் சேர்த்து சொல்லும் மரபு இருந்து வந்துள்ளது. குறிப்பாக காத்தான் கந்தையா-அரியாலை, முத்துமாரி முத்துத்தம்பி-புதுக்குடியிருப்பு, காத்தான் நல்லதம்பி-முள்ளியவளை, நாரத மணியம்-குமுளமுனை, பின்மாரி மாணிக்கம்-வட்டுவாகல், சிவன் நவத்தார் அம்பலவான் பொக்கனை. என்ப குறிப்பிடத்தக்கவர்களாக இருந்துள்ளனர்.

இந்த நிலையில் ஆண்களே பெண்கள் வேடம் ஏற்று நடித்திருந்தனர். ஆண் என்ற முத்துத்தம்பி காலகாலமாக மாரி என்ற பாத்திரத்தை ஏற்று நடித்ததன் காரணத்தால் அவருக்கு முத்துமாரி முத்துத்தம்பி என்று ஊரில் அனைவரும் அழைக்கும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது. முத்துத்தம்பி, மாணிக்கம் என்று ஆண்களே பெண் கதாபாத்திரங்களை ஏற்று நடித்த தன்மையால் முத்துமாரி முத்துத்தம்பி பின்மாரி மாணிக்கம் என்று அவர்கள் பெயர்களின் முன் அவர்கள் ஏற்று நடித்திருந்த பாத்திரத்தின் பெயரை அடைமொழியாகச் சேர்த்து ஊர்மக்களால் அழைக்கப்பட்டனர். இருப்பினும் இப்பாத்திரங்களை பெண்கள் ஏற்று நடித்திருந்தால் அப்பெண்கள் பெயருக்குப் முன்னாலும் அப்பாத்திரத்தின் பெயரையும் சேர்த்து சொல்லுகின்ற மரபு வழக்கத்தில் இருந்திருக்கும். இதில் இருந்து காலாகாலமாக பெண் பாத்திரங்களை ஆண்கள் ஏற்று நடிக்கும் தன்மையையும் பெண்களுக்கான வாய்ப்பு மறுக்கப்பட்டமையையும்

அறியலாம்.

கூத்து பழகுவதற்கு அண்ணாவியார் தலைமையில் அனைவரும் கோயிலுக்கு சென்று பூசாரியாரைக் கொண்டு கும்பம் வைத்து திருநீறு பெற்றபின்பே கூத்து ஆட ஆரம்பிப்பது மரபு. இச்செயல் பண்டைய சமய ரீதியான மரபு ரீதியான தொடர் மரபினை குறித்து நிற்கின்றது. கூத்தின் முழுச் செலவினையும் அண்ணாவியாரின் செலவினையும் நடிகர்களே பொறுப்போற்றுக் கொள்ளுவார்கள்.

இம்மரபில் கூத்தை பயிற்றுவிக்கும் அண்ணாவியார் நிலையினை ஒரு ஆண் மட்டுமே வகித்து வந்திருக்கின்றார் என்பதைக் காண்கின்றோம். தற்போதைய காலகட்டத்தில் பரத நாட்டிய பயிற்சியில் ஆண்களும் பெண்களும் பயிற்சியாளராக இருப்பதைப் போன்று கூத்து பயிற்றுவிப்பதில் பெண்களின் பங்கு இல்லை. இதில் இருந்து நாடகத்தின் கதாபாத்திரங்களில் பெண்களின் பங்களிப்பு மட்டுமின்றி பயிற்சியாளர் நிலையிலும் அவர்களது பங்கு மறுக்கப்பட்டமையை அறிகின்றோம்.

கூத்து நிகழ்த்தும் எந்தக் கலைஞனுக்கும் சமூகத்தில் எதிர்பார்க்கப்படும் மதிப்பு வழங்கப் படுவதில்லை என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. இன்று அது சற்று முக்கித்துவம் பெற்றுள்ளது. இக் கூத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் பெண் வேடத்தினை ஆண்களே ஏற்று நடித்துவந்தனர். அவ்வாறு நடிக்கும் அந்நடிகரே அக் கதாபாத்திரத்தை தொடர்ந்து ஏற்று நடித்து வந்தார். அதற்கு காரணம் அக்கதாபாத்திரத்தை ஏற்று நடிக்கும் நடிகர் அப்பாத்திரத்தை முழுமையாக உட்கிரகித்து அதை அப்படியே வெளிப்படுத்தும் இயல்பை பெற்றிருப்பார் என்பதாலும் அத்துடன் அவர் தொடர்ந்து மேடையேற்றுப்பட்டதால் அப்பாத்திரத்தை அவரே ஏற்று நடிக்கும் போது அனைவரும் பாத்திரத்துடன்

ஒன்றுவதற்கு இலகுவானதாக இருக்கும் என்பதாலும் அதனால் அவரை பழக்குவதற்கும் இலகுவானதாக இருக்கும் என்பதாலும் இம்மரபு கடைபிடிக்கப்பட்டது.

ஈழத்தின் சமூகக் கட்டமைப்பு பெண்கள் கதாபாத்திரம் ஏற்று நடப்பதை ஒரு நல்ல சகுனமாகப் பார்க்கவில்லை. கூத்து பழகும் தன்மை மாலை வேளைகளில் தொடங்கி இரவு வேளைவரை தொடரும் இதனால் பொதுவாக பெண்கள் இரவு வேளைகளில் வெளியில் செல்ல அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்பதால் அக்காலத்தில் அது சாத்தியப்படவில்லை.

பெண் தெய்வமாக வழிபடப்படும் மாரி

மாரி என்பது மழை என்று பொருள்படும். மாரி மழையைத் தரும் தெய்வம். மழை பொழிந்து வளத்தை தருபவளாகவும் குளிர்ச்சியைத்தந்து வறட்சி, வெப்பம் என்பவற்றால் ஏற்படும் தீமைகளைப் போக்குபவளாகவும் மாரி அருள்பாலிக்கின்றாள். எனவே மாரியை வழிபடும் பக்தர்கள் மாரி புதல்வனாக காத்தான் கூத்தை நேர்த்தியாக நடத்தி மாரியின் அருள்வேண்டி நிற்கின்றனர். பொதுவாகவே மாரி என்னும் பெண் தெய்வத்தை முன்வைத்து இச்சடங்கு நாடகம் நடைபெறும் இருப்பினும் இக்கூத்தில் பெண்கள் பங்கேற்பது ஆரம்ப காலத்தில் இருக்கவில்லை. பொதுவாகவே பாரம்பரிய கூத்துக்களில் பெண்களின் பங்களிப்பு குறைவே என்று கூறலாம்.

காத்தவராயன் கூத்துப் படிமுறை வளர்ச்சியில் ஆண்கள் மற்றும் பெண்களின் வேடப்பங்களிப்பு எவ்வாறான தன்மையில் இருந்தது என்பது முக்கிய விடயமாகும்.

இக்கூத்தின் படி நிலை வளர்ச்சியில் எப்போது மறு மலர்ச்சி ஏற்பட்டது

எனில் பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் காலத்தில் தான் என்று கூறலாம். ஏனெனில் அவர் கலைக்கழக தலைவராக விளங்கியதால் அவர் கூத்தினை மறுசீரமைத்தார். இதனால் பல கூத்துக்கள் மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்பட்டன. நடிகர் நடிகையர்களிடம் மற்றும் ஆட்ட நுணுக்கங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றம் என பல்வேறு மாற்றங்களிங்கு குறிப்பிடத்தக்கவை. அதில் முக்கியமான ஒன்று கூத்தில் பெண்கள் வேடம் கட்டுவதாகும். கூத்து என்ற நிலையில் காத்தான் கூத்தினையும் வைத்துப்பார்க வேண்டும்.

பல்கலைக்கழகங்களில் பெண்கள் நுழையும் தன்மை அதிகரித்ததால் சமூகத்தில் பெண்கல்வி முக்கியத்துவம் பெற்றது. கல்வி கற்ற பெண்கள் சமூகத்தில் வெளிப்பட அவர்கள் தமது பண்பாட்டு அடையாளங்களை கண்டறிந்து அதுவரை இருந்த தன்மையை தகர்த்தெறிந்து செயற்பட்டமையினால் கூத்தில் தமது பங்களிப்பை வெளிப்படுத்த முனைந்தனர்.

இவருடைய காலப்பகுதியில் கல்வி தளத்தில், இக்கூத்து உயர் தளத்தை அடைந்தது. இவ்வாறு உயர் தளத்தை அடைந்த போது ஆண் கதாபாத்திரத்தை ஆண்களும் பெண் கதாபாத்திரத்தை பெண்களும் ஏற்று நடக்கும் மரபு வழக்கப்படுத்தப்பட்டது. இவ்வழக்கம் பல்கலைக்கழகத்தை சார்ந்த நிகழ்த்துகைக்கு மட்டுமே கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. இந்த மாற்றம் ஈழத்துப் தமிழ் பண்பாட்டில் மிகப் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியதை அறிகிறோம். இம் மாற்றமே இன்றைய வளர்ச்சிக்கும் காரணமாக அமைகின்றது.

பேராச.வித்தியானந்தன் நிகழ்த்து முறைமையில் மட்டுமின்றி கதாபாத்திரத்தை ஏற்று நடக்கும் நடிகர்களிலும் மாற்றத்தை கொண்டுவந்தார். இதனால் கூத்து என்னும் கலை வடிவம் அடிமட்ட

மக்கள் கையில் இருந்து மத்திய, உயர் தரவர்க்க மக்களிடையே பெரும் செல்வாக்கை பெற்றது.

பேராச.வித்தியானந்தன் காலத்தில் சமூக மதிப்பு நிலைமை காரணமாக பெண்கள் நடிப்பதை தமது திறமையாகவும் தமது விருப்பமாகவும் கொண்டிருந்தனர். அதே கணம் இக்கூத்து சடங்காக ஆடப்பட்டபோது இங்கு அது கூத்தாடும் ஆணை பேண்வேசம் இட்டு நடித்தமை கவனிக்கத்தக்கது.

இக்கூத்தில் பெண்கள் நடிக்கும் முறைமை பெரும்பாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும் இது காலப்போக்கில் அருகிக்கொண்டு வந்ததை அறிகிறோம். இதில் இன்னுமொரு விடயம் வித்தியானந்தனுடைய முயற்சியால் இக்கலை மரபு பட்டி தொட்டி எங்கும் பரவியது. இதனால் பாடசாலைகளிலும் கலா மன்றங்களிலும் பெண்களே பெண்வேடமிட்டு நடித்தமையை காணலாம். ஆண்கள் பாடசாலைகளில் ஆண்களே பெண் வேடமிட்டு நடிக்கின்ற தன்மையும் காணலாம். இத்தன்மை பொதுவாக பாடசாலையில் பயில்கின்ற பெண்களால் ஆற்றுகை செய்யும் மரபு இன்றும் இருந்து வருகின்றது. ஆனால் வெளி அரங்க நிகழ்வுகளில் இக்கூத்தினை தொடர்ந்து பெண்கள் ஆற்றுகை செய்வதை காணக்கூடியதாக இல்லை. இவ்வாறு பெண்கள் தமக்குரிய தளத்தை இக்கூத்தில் பதித்து வந்தமையை அறிய முடிகிறது.

இலங்கையில் காணப்பட்ட இன ஒடுக்குமுறை ஈழத்தின் அனைத்து கலை வடிவங்களையும் பாதித்தது. அந்த வகையில் இக்கூத்தின் ஆற்றுகையையும் பாதித்தது. மேலும் இக்கூத்தை தொடர்ந்து நிகழ்த்தி வந்தவர்கள் இன முரண்பாட்டால் தமது தனிப்பட்ட வாழ்வாதாரங்களை பாதுகாக்கும் பொருட்டு கடல் தாண்டி சென்ற காரணத்தால் உள்நாட்டில்

“மாரி என்பது மழை என்று பொருள்படும். மாரி மழையைத் தரும் தெய்வம். மழை பொழிந்து வளத்தை தருபவளாகவும் குளிர்ச்சியைத்தந்து வறட்சி, வெப்பம் என்பவற்றால் ஏற்படும் தீமை களைப் போக்குபவளாகவும் மாரி அருள் பாலிக்கின்றாள்.”

கலைஞர்கள் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. இதனால் தொடர்ந்து சீராகச் செய்ய முடியாத தன்மை காணப்பட்டது. இருப்பினும் 7.6.2003ல் சிட்னி மேடையில் நடைபெற்ற காத்தவராயன் கூத்தில் பெண்களே பெண் வேடம் இட்டு நடித்திருந்தார் திருநெல்வேலி பத்திரகாளி அம்பாள் இளம் கலைஞர் மன்றம் -இங்கிலாந்து, நடாத்திய காத்தவராயன் கூத்தில் பெண்களே பெண்வேடமிட்டு நடித்தனர். இன்றைய நிலையில் கடல் கடந்து மேடையேற்றப்படும் காத்தவராயன் கூத்தில் பெண்களே பெண்வேடமிட்டு நடிப்பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

முடிவாக

இவ்வாறாக பெண்கள் முன்வந்து கடல் கடந்த நாடுகளில் நடிக்கும் போது ஈழத்து நாடக மரபில் பெண்கள் தனிப்பட்ட முக்கியம் பெற்றவண்ணம் இருக்கின்றார்கள் இந்த நிலையில் கூத்து நாடக வடிவத்தில், பெண்கள் சமூகத்தின் மத்தியில் எந்தளவு கவனத்தை பெறுகின்றனர் என அறியலாம்.

‘பறை’

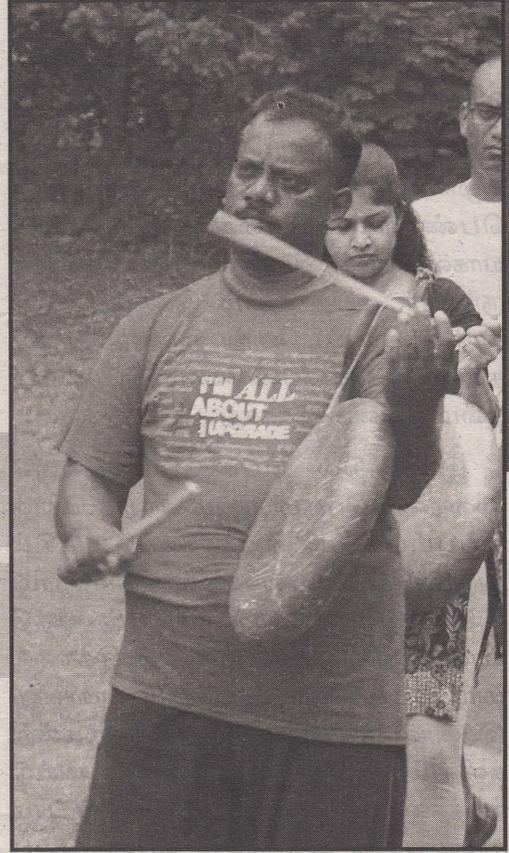
இசைப்

பரப்பும்

வேடந்தாங்கல்

பறவை

சிதம்பரம்

இசைக்கு மயங்காதவர் எவரும் இல்லை. அதனால்தான் இசையை ஓவியம் போல் Fine Arts வகையில் சேர்ந்துள்ளனர். இசை... பல்வேறு வடிவங்களில்... பல்வேறு இசைக்கருவிகள் மூலம்... நம்மிடம் வந்து சேர்கிறது. சில இசை... நம்மை வருடுகின்றன. சில... நம்மை உற்சாகப்படுத்துகிறது. சில... நம்மை பரவசப்படுத்துகிறது. அதே வேளையில்... ‘பறை’ இசை. நம்மை எழுச்சி கொள்ள ஓய்கிறது. காரணம்... அவ்விசை... உருவாகி, வளர்ந்து... வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இடம் எனில் மக்கள்... உழைக்கும் மக்கள் ஆவர். அதனால்தான்... பறை = இசை... எளிமையாகவும், உறுதியாகவும் வாழ்கிறது.

அப்படிப்பட்ட ‘பறை’ இசையை தன் வாழ்க்கையாகவே வரிந்து கொண்டிருப்பவர்தான்... புத்தர் கலைக்குழுவின் நிறுவனர் மணிமாறன் ஆவார். புத்தர் கலைக்குழுவினை 2007ல் ஆரம்பித்து இன்று உலக அளவில் அக்குழுவின் மூலம் பன்னாட்டு மக்கள் மத்தியிலும்... ‘பறை’ இசையை பரப்பி வருகிறார். அதன் தொடர்ச்சியாக... கடந்த மாதம் FetnA எனும் அமைப்பின் மூலம் ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டிற்கு சென்று அங்கு நடந்த தமிழ் விழா - 2015ல் கலந்து கொண்டு 5 மாகாணங்களில் பெண்கள், குழந்தைகள் உட்பட 100க்கும் மேற்பட்டோருக்கு ‘பறை’ இசை பயிற்சியும் அளித்தும் வந்திருக்கின்றார். அந்த அனுபவங்களோடு நம் ‘உடல்’ சஞ்சிகைக்கு மணிமாறன் அவர்கள் அளித்த நேர்காணல்...

உங்களைப் பற்றி 'உடல்' சஞ்சிகையின் வாசகர்களுக்கு... அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் சொல்லுங்கள்?

எனது சொந்த ஊர் சென்னை. அதிலும் குறிப்பாக, மஞ்சாகோரி எனும் சேரிப் பகுதிதான் நான் பிறந்த இடம். அதனருகில் உள்ள அரசுப் பள்ளியில் (லாயிட்ஸ் ரோடு, சென்னை) 6ம் வகுப்பு வரை படித்தேன். அதற்கு மேல் படிக்க முடியாமல் வேலைக்கு போக ஆரம்பித்தேன். குழந்தை தொழிலாளராகவே என் வாழ்க்கை ஆரம்பித்தது. முதலில் சிந்தாதிரிப்பேட்டை, பின் விஜயவாடா அதன் பின் பம்பாய் அடுத்து பெங்களூர், மீண்டும் சென்னை.

குழந்தை தொழிலாளர் நிலையில் இருந்து ஆதரவற்ற நிலையில் இருந்து எப்படி வெளியே வந்தீர்கள்?

சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் இருந்த அருட்தந்தை ஜேசு அவர்கள் மூலம் சென்னை "நேசக்கரங்கள்" எனும்

அமைப்பில் அடிப்படை பணியாளராக வேலைக்குச் சேர்ந்தேன். பின், அந்த நேரத்தில் 'சிங்கார சென்னை' எனும் திட்டத்திற்காக அவர்கள் மூலமாகவே துப்புரவு பணியாளராக சேர்ந்தேன். பின் ஆட்டோ ஓட்டுனராக ஆனேன்.

வாழ்க்கையின் மிக அடித்தட்டு, விளிம்பு நிலையிலிருந்து பல அனுபவங்களோடு வளர்ந்த நீங்கள் பறை இசை பக்கம் வந்ததைக் கூறுங்கள்?

நான் சிறுவயதிலிருந்தே 'கானா' இசையினூடாகவே தான் வளர்ந்தேன். ஆட்டோ ஓட்டுனராக மாறிய பின்னும் அது தொடர்ந்தது. தெரிந்த, பழகிய வர்கள் மூலம் நிறைய நிகழ்ச்சிகளுக்கு, காதணி, சடங்கு போன்ற நிகழ்ச்சிகளிலும், சாவு வீடுகளிலும் விடிய விடிய 'கானா' பாட்டு பாடுவேன். அதில் நிரந்தர வருமானம் இல்லையென்றாலும் தொடர்ந்து அதை செய்து வந்தேன்.

அந்த நேரத்தில் நேசக்கரங்கள் மூலம்

‘சாலையோரப் பூக்கள்’ எனும் ஒலி நாடாவை நானே பாடல்கள் எழுதி, இசையமைத்து பாடி வடிவமைத்தேன். அது என்னுடைய அனுபவத் தொகுப்பாகவும் அமைந்தது. என்னுடைய கலைத் திறமையை வெளிக்கொணர்ந்ததாகவும் அமைந்தது.

அதன் தொடர்ச்சியாக... எனது தேடல் பறை இசை, அது சம்பந்தமான சமூகப் பிரச்சினைகள், சாதிய கட்டமைப்பு பற்றிய படிப்பு, எதிர்ப்புணர்வு மற்றும் இடதுசாரிகளின் கூட்டங்களில் பங்கேற்பு என தொடர்ந்து அதன் வளர்ச்சியாகவே புத்தர் கலைக்குழு பிறந்தது.

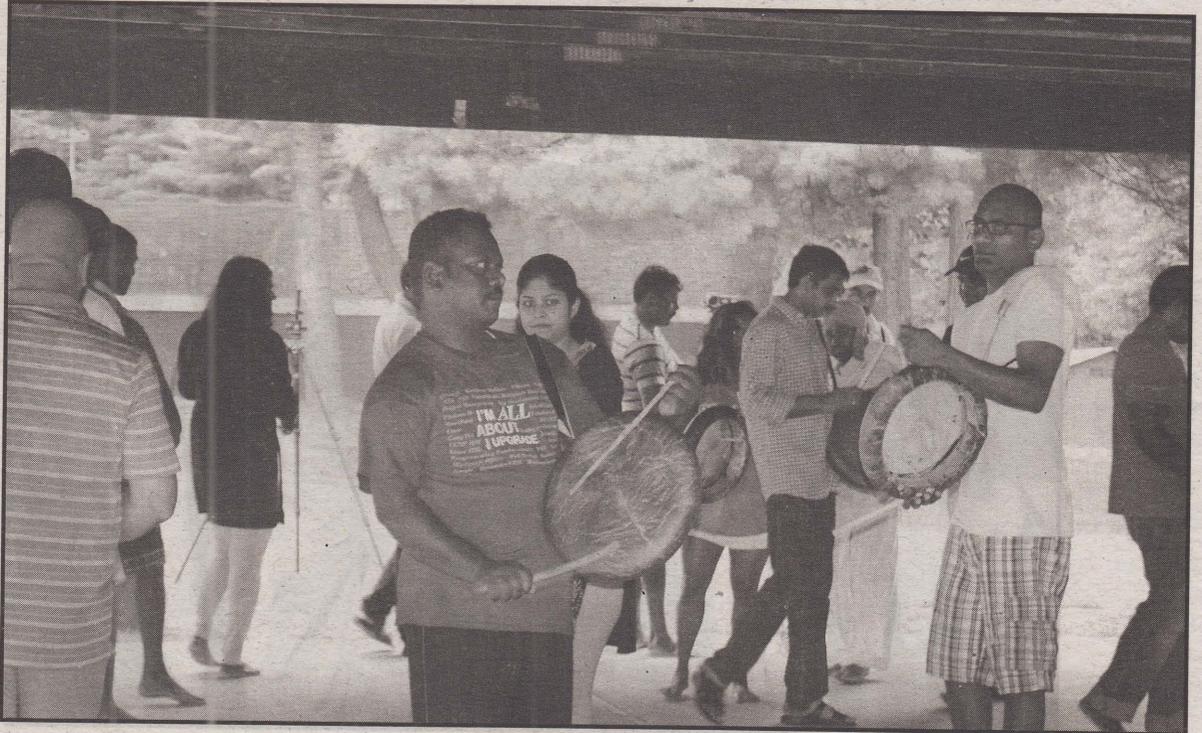
உங்களுடைய ‘புத்தர் கலைக்குழு’ பற்றி விரிவாக கூறுங்கள்...

பறை இசையை பொதுவாக, சமூகத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட அதாவது ‘சாவு மேளம்’ எனும் இடத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கான வரலாற்று பின்னணி சமூகப் பிரச்சினைகள் ஆழமான

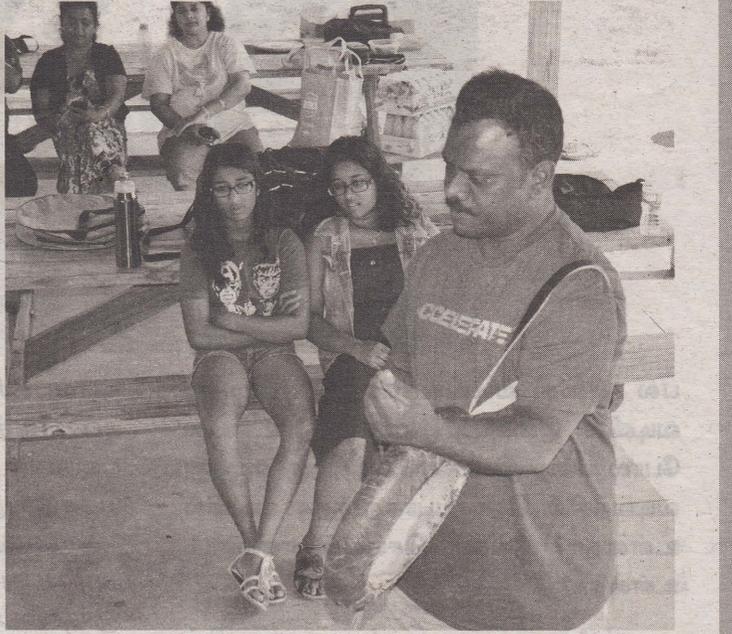
தும், மிகச் சிக்கலானதும் கூட. ஆனால் பல ஆர்வலர்கள் பறை - இசை தமிழர்களின் ஆதி இசையாக உறுதி செய்கிறார்கள். அதனால் பறை இசையை மீட்டெடுத்து மீண்டும் மக்கள் மத்தியில், அனைத்து இடங்களிலும் ‘அமங்கலம்’ எனும் இடத்திலிருந்து... மங்களகரமான அனைத்து இடங்களில் அந்த இசையை நிறுவ வேண்டும். எனும் நோக்கில்தான் ‘புத்தர் கலைக்குழுவை’ 2007ல் தொடங்கினேன். அதற்கு என் மனைவி மகிழினி அவர்கள் முழு பங்களித்தவர் ஆவார்.

அதுமட்டுமல்லாமல் எங்களுடைய புத்தர் கலைக்குழு சாமானிய மக்களுக்கான, ஓடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கான ஒரு கலைக்குழு. அதனால் எங்களுக்கென்று சில விதிகள் வகுத்து அதன்படியே கலைக்குழுவில் அனைவரும் செயல்பட்டு வருகிறோம்.

புத்தர் கலைக்குழு இயல்பாகவே அதன் தன்மைக்கேற்றபடி முதலில்

உறுப்பினர் அனைவரும் சாதிய மறுப்பு சிந்தனை உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். அது கண்டிப்பான நிபந்தனையாகும். இரண்டாவதாக, 'பறை' இசையை சாவுக்கு பயன்படுத்தக் கூடாது. ஏனென்றால் இதன் பொருட்டு பறை இசை ஒதுக்கப்பட்டதோ அதற்கெதிரான ஒரு செயலாகவே இந்த கட்டுப்பாடு. மூன்றாவதாக, உறுப்பினர் கண்டிப்பாக மது அருந்தக் கூடாது. இதற்கான காரணம் பொதுவானதாகும்.

புத்தர் கலைக்குழுவின் வேறு செயல்பாடுகள் என்னென்ன?

பறை இசை நாட்டுப்புற இசையின் ஒரு அங்கம் எனும் அடிப்படையில் அவ்விசையை பரவலாக்கவும், பயிற்சி கொடுத்து பறை இசையை கேட்காத காதுகள் இல்லை. பறை இசையை இசைக்காத கைகள் இல்லை எனும் அளவிற்கு பரப்புவதற்காக பல பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்துகிறோம். ஒரு வருடம் பட்டயப் படிப்பு (சான்றிதழ் படிப்பு), மேலும் மாநாட்டோறும் கிராமங்களிலும், டிசம்பர் மாதத்தில் சென்னையிலும் பறை இசை பயிற்சிகளையும், கலை நிகழ்ச்சிகளையும் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருகிறோம். சென்னை,

“பறை இசையை பொதுவாக, சமூகத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட அதாவது 'சாவு மேளம்' எனும் இடத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கான வரலாற்று பின்னணி சமூகப் பிரச்சினைகள் ஆழமானதும், மிகச் சிக்கலானதும் கூட. ஆனால் பல ஆர்வலர்கள் பறை - இசை தமிழர்களின் ஆதி இசையாக உறுதி செய்கிறார்கள்.”

பெசன்ட் நகர் எனும் இடத்தில் பயிற்சி வகுப்புகள் தொடர்ந்து நடந்து வருகின்றன.

மேலும் சில நாடகங்களும் உருவாக்கி அரங்கேற்றியிருக்கிறோம்.

பறை இசையை பரவலாக்கி வளர்ப்பது ஒரு புறம், நடந்தாலும் அந்த இசை வடிவத்தை மேலும் செழுமைப்படுத்துவதற்கு என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்?

நாங்கள்... பறை இசைக்கு இசைக்குறிப்புகள் எனச் சொல்லப்படும் 'தாளச் சொற்கட்டுகள்' பல உருவாக்கியிருக்கிறோம். 22 அடி முறைகள் எனும் அடிப்படையில். மேலும் அதற்கான வேலைகளை தொடர்ந்து செய்து வருகிறோம்.

பல இசை வடிவங்களோடு 'எழுத்து வடிவில்' இசைக்கு (Notations) உள்ளது போல பறை இசை வடிவத்திற்கு எழுத்து வடிவத்தில் தொகுப்பாக புத்தக வடிவில் உள்ளதா? நீங்கள் செய்யும் எண்ணம் உள்ளதா?

தற்போதைக்கு புத்தக வடிவில் இல்லை. உடனடியாக அதை செய்யும் எண்ணமும் இல்லை. அதில் பல சிக்கல்கள் உள்ளன. எழுத்தில் வடிவத்தில் உள்ளது. இசை வடிவத்திற்கு மாறும், பயிற்சி கட்டத்தில் தவறாக பயன்படுத்தப்பட்டு விடுமோ என்ற அச்சம் எங்களுக்கு உள்ளது. அதனால் அதற்கு இன்னும் பல படிகள் கடக்க வேண்டியுள்ளது. எதிர்கால தலைமுறை அதைச் செய்வார்கள்.

என்னிடம் பயிற்சி பெற்றவர்கள் பலர். என் பிள்ளைகள் பறை இசையுடன் கூடவே... மற்ற இசை வடிவத்திலும் பயின்று தேர்ச்சி பெற்று வருகிறார்கள் அவர்கள். எதிர்காலத்தில் அதைச் செய்வார்கள் என நம்புகிறேன்.

புத்தர் கலைக்குழுவின் எதிர்கால வளர்ச்சி குறித்து... பணிகள் குறித்து...

ஒரு விசயத்தில் நாங்கள் உறுதியாக உள்ளோம். எக்காரணத்தை கொண்டும் புத்தர் கலைக்குழு நிறுவனமாக மாறக் கூடாது. அடுத்து... எங்கள் குழுவின் நோக்கம், கலை, கலைஞன் இரண்டும்

களப்பணிக்கே எனும் கருத்தியலுக்கு ஆட்படுத்துவது, அதன் மூலமாக பறையை தொடுவது என்பதை கருவியை தொடுவது மட்டுமல்ல, மனிதனை தொடுவது, தீண்டாமையை எதிர்ப்பது, அழிப்பது எனும் உளவியலுக்கு கலைஞர்களை உருவாக்க வேண்டும். இதுதான் புத்தர் கலைக்குழுவின் எதிர்காலத் திட்டம்.

இறுதியாக உங்கள் குடும்பத்தை பற்றி கூறுங்கள்?

எனக்கு 2000த்தில் திருமணம் நடைபெற்றது. என்னுடைய துணைவியார் மகிழினி ஆவார். அவர் திரை இசையின் மூலம் பிரபல்யம் ஆனவர். நாங்கள் சந்தித்தது 'மொட்டுக்கள்' எனும் தொண்டு நிறுவனத்தில். அவர் பணியாற்றிய போது.. நான்ந.. அங்கு பறை இசை பயிற்சிக்காக அங்கு சென்றிருந்த வேளையில்தான் மனமொத்துப் போகவே திருமணம் செய்து கொண்டோம். எங்களுக்கு இரண்டு பிள்ளைகள். இருவரும் தற்போது லண்டன் டிரினிட்டி காலேஜில் சென்னை பிரிவில் இசையை கற்று வருகிறார்கள். அவர்களும் எதிர்காலத்தில் களப்பணியில் இன்னும் முழுமையாக ஈடுபடுவார்கள் என நம்புகிறேன்.

தொடர்புக்கு : புத்தர் கலைக்குழு, மணிமாறன், வேடந்தாங்கல். செல் - 7708776653.

கலாகீர்த்தி, கலாபூஷணம்
சிறிமதி சாந்தினி சிவநேசன்
ஓய்வு நிலை விரிவுரையாளர்,
ஆசிரிய கலா சாலை,
கோப்பாம்பா.

ஈழமணித் திருநாட்டின் நடன வரலாற்றில் அன்றைய இன்றைய நிலை

இந்தியாவில் ஏற்பட்ட மறு மலர்ச்சியின் தாக்கம் இலங்கையில் கூடிய விரைவில் எதிரொலித்தாலும் சாஸ்திரிய நடனக்கலை வளர்ச்சி வேகம் குறைந்ததாக காணப்பட்டது. 1932ம் ஆண்டு வட இலங்கை சங்கீத சபை நிறுவப்பட்டது. இசைக் கலை முன்னெடுக்கப்பட்ட போதிலும் நாட்டிய கலையை சேர்த்துக் கொள்வதற்கு 50 ஆண்டுகள் பின் தள்ளப்பட்டமை இதற்கு சான்றாகும்.

எனினும் 1935 ஆம் ஆண்டளவில் நுண்கலை வளர்ச்சிக்கு தொண்டாற்றி வந்த திரு.எம்.எஸ்.பரம் அவர்களுடைய முயற்சியினால் வட இலங்கை சங்கீத சபை ஆதரவில் பாடசாலைகளுக்கிடையே சங்கீத நடன, நாடக போட்டிகள் நடைபெற்றன. இதனால் இலங்கையில் நடனக்கலை ஓரளவு பரவத் தொடங்கியது.

அந்நாட்களில் இணுவில் ஏரம்பு அண்ணாவியார் அவர்களும் தனது மகன் சுப்பையாவிற்கு நாட்டிய பயிற்சி அளித்து வந்தார். கலைப் புலவர் திரு.க. நவரத்தினம், திருமதி.ம.நவரத்தினம்

அவர்களினதும் ஆதரவினால் இலங்கையின் பல இடங்களிலும் கலைச்செல்வன் ஏரம்பு சுப்பையாவின் நடன நிகழ்த்தி நடாத்தி காண்பிக்கப்பட்டன. இவ்வேளையில் தான் நடனக் கலையின் மறு மலர்ச்சி இலங்கையில் தோன்றியது எனலாம்.

இந்த கால கட்டத்தில் இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரியில் அதிபராக கடமையாற்றிய கேரளப் பெண்மணி திருமதி. பிள்ளை அவர்கள் காலத்தில் அவரால் அழைக்கப்பட்ட கேரள நடனக் கலைஞர் கலாநிதி கோபிநாத் தங்கமணியின் நிகழ்ச்சிகள் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் நடாத்தி காண்பிக்கப்பட்டது. இவற்றை கண்ணுற்ற ஏரம்பு சுப்பையா அவர்கள் நடனத்தை மேலும் பயிலவேண்டும் என்ற ஆவலில் இந்தியா சென்று திரு.கோபிநாத் அவர்களிடம் கதகளியும், திருச்செந்தூர் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களிடம் பரத நாட்டியத்தையும் முறையே பயின்று திரும்பினர்.

இந்த வேளையில் 1948ம் ஆண்டளவில் கலையார்வம் கொண்ட திரு.வி.ஆர்.இராசநாயகம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் 1ம் குறுக்குத் தெருவில் முதன்முதலில் நடனக் கல்லூரி தொடங்கினார். இதன் பெயர் யாழ்ப்பாண நடனக்

கல்லூரி. இங்கு போதனாசிரியர்களாக கேரளத்திலிருந்து வந்த ஸ்ரீ செல்லப்பன், செல்லப்பவன் பவானி ஆகியோர் நியமிக்கப்பட்டனர்.

இங்கு ஒப்பந்தத்தின் பெயரில் இந்திய யாழ்ப்பாண கலைஞர்கள் பலரும் ஆசிரியர்களாக கடமையாற்றினார்கள். இவர்களில் திரு.ஸ்ரீதரன் நாயர், திரு.ஏ.எஸ். இராமநாதன், திரு.சுப்பையா பிள்ளை, திரு.ஏரம்பு சுப்பையா போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இந்த நடனக் கல்லூரிக்கு பிரதம பரிசோதகராக ஸ்ரீ கோபிநாத் அவர்கள் கடமையாற்றினார்.

இவ்வாறே இவர்கள் கடமையாற்றும் காலத்தில் முக்கியமாக கலையரசு

சொர்ணலிங்கம், திரு.கே.பிறை, சட்டத் தரணி சம்பந்தன், பி.நடராஜா, டபிள்யூ.எம்.குமாரசுவாமி, ஆசிரியமணி தம்பி ரெத்தினம் போன்றோர்களின் பிள்ளைகள் யாழ்ப்பாணத்தில் நாட்டியக் கலையை சம்பிரதாயமாக பழக முன் வந்தனர். அக்காலத்தில் குடும்பப் பெண்கள் நடனம் பயின்று மேடை ஏறுவது இழுக்கு என்ற நிலை இருந்து வந்த போதிலும் இவர்கள் முன்வந்து தங்கள் பிள்ளைகளை நடனக்கலையை பயில தூண்டியது பெருமைக்குரிய விடயம்.

1949ம் ஆண்டில் நடனக் கலாநிதி திரு.கோபிநாத் அவர்களின் தலைமையில் யாழ்ப்பாணத்திலும் கொழும்பு, முதலிய பிரதான பட்டினங்களிலும் நடனங்கள் நடைபெற்றன. யாழ்ப்பாண நடனக் கல்லூரியில் கடமையாற்றிய பிரபல்யம் பெற்ற ஆசிரியர்களால் யாழ்ப்பாண பிரபல பாடசாலைகளில் நடனம் கற்பிக்கப்பட்டது. அவர்கள் கலை நிகழ்ச்சி தயாரிப்பதற்காக கடமையாற்றினார்கள்.

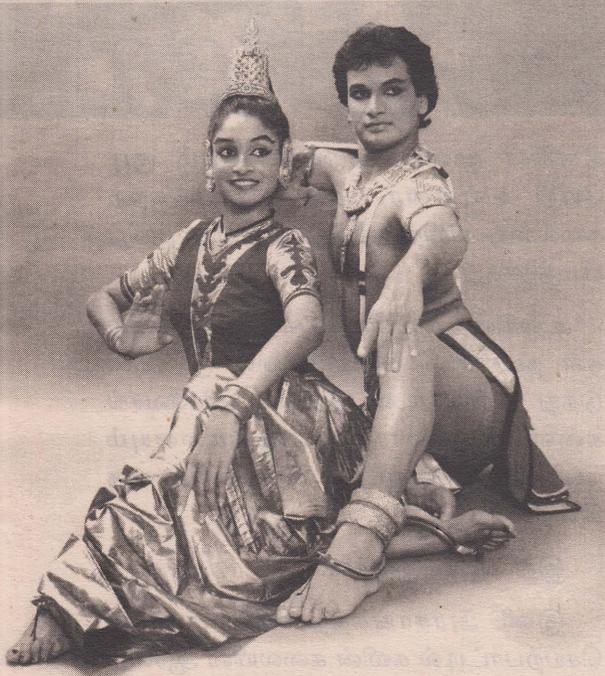
1952ம் ஆண்டு முதன்முதலாக ஏரம்பு சுப்பையா நடன ஆசிரியராக நெடுந்தீவு மத்திய மகா வித்தியாசத்திற்கு நியமிக்கப்பட்டார். அங்கு சிலர் மாணவ மாணவிகளுக்கு அருவி வெட்டு நடனம் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு மேடையேற்றினார். அது பெரும் ஆதரவு பெற்றது. பின்பு பண்டத் தரிப்பு மகளிர் கல்லூரியில் கடமையாற்றி அங்கு செம்பு நடனம், வாள் நடனம் போன்றவற்றை மேடையேற்றினார்.

1959ல் இசை நடனக் கலைகளை வளர்ந்து விருத்தி செய்ய யாழ் மாவட்டத்தில் “பிரதேச கலை மன்றம்” அரசாங்க அதிபர் உதவியுடன் அங்குராப்பணம் செய்யப்பட்டது. இம்மன்றம் 1960ம் ஆண்டு ஐப்பசியில் விழா நடைபெற்றது. அதில் ஏரம்பு சுப்பையாவிற்கு பொன்னாடை போர்த்தி

கௌரவிக்கப்பட்டது. இந்த பிரதேச கலை மன்ற செயலாளர் கலைப்புலவன் என்.நவரத்தினம், இதன் பின் நாட்டின் அமைதியற்ற சூழ்நிலை காரணமாக நாட்டின் கலைத்துறையில் மந்தநிலை ஏற்பட்டது. அப்போதைய அரசு அதிபராயிருந்த திரு.வேணன் அபயசேகராவின் ஆதரவில் தொடர்ந்து இயக்கி வந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. மாணவிகள் ஏனைய பகுதிகளில் நடைபெறும் கலாசார விழாக்களிலும், சுதந்திர தின விழாக்களிலும் பங்கு பற்றி தமது திறமைகளை வெளிப்படுத்தினர். இந்த மன்றத்தின் ஆதரவில் 1966ம் ஆண்டளவில் சிங்களப் பெண்மணி செல்வி மிராண்டா ஹேமலதா, கமலா ஜெயதிலகா அவர்களின் பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சியும் நடைபெற்றது.

அதே காலப் பகுதியில் பல மாணவர்கள் இந்தியா சென்று நடனக் கலையைப் பயின்று தாயகம் திரும்பினர். ஆரம்ப காலங்களில் 1945களில் பாரதம் சென்று கலை பயின்று திரும்பிய முன்னோடிகள் என்று குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்

கலைச்செல்வன் ஏரம்பு சுப்பையா, கீதாஞ்சலி வி.கே.நல்லையா இவர்கள் கற்று வந்த பின்னரே ஏனையோர் சென்று கலை பயின்றதாக அறிய முடிகிறது.

பிற்பட்ட காலங்களில் நடனக்கலை வளர்ச்சி மிகவும் முன்னேற்றம் கண்டது. இதனால் தமிழகம் சென்று கலாஷேத்திராவில் பரதம் பயிலும் சந்தர்ப்பத்தினை நம்மவர் பெற்றுக் கொண்டனர். அவர்களில் முதலில் கமலா புறாடி (ஜோன்பிள்ளை), திருமதி.நீலா சத்தியலிங்கம், வீரமணி ஐயா, திருமதி.லீலாம்பிகை-செல்வராஜா, செல்வி சாந்தா பொன்னுத்துரை குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களில் கமலா, ஜோன்பிள்ளை, திருமதி.லீலாம்பிகை செல்வராஜா ஆகியோருக்கு கலைச்செல்வன் ஏரம்பு சுப்பையா அவர்களே பரதநாட்டிய அரங்கேற்றத்திற்கு நட்டுவாங்கம் செய்துள்ளார். திருமதி.லீலாம்பிகை - செல்வராசா (செல்வி கந்தையர்) அவர்களினது பரதநாட்டிய அரங்கேற்றம் வட இலங்கை சங்கீத சபை ஆதரவில் நடைபெற்றதுவும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இதற்குப் பின்னரே குரு கோபிநாத்திடம் கலைஞர் வேலானந்தன், மல்லாகம், இராஜரத்தினம், தொம்மைக்குட்டி மால்ரர், சாந்தினி ஆகியோர் கதகளி பயின்றனர். அதனைத் தொடர்ந்து பத்மஸ்ரீ அடயார், கே.லக்ஷ்மணனிடம், திருமதி.ஞானமணி செல்லையா, திருமதி.ஜெயலக்ஷ்மி கந்தையா, திருமதி.விமலா யோகநாதன், துவாரகா, சாரதா, வைஜெயந்தி மாலா, மங்கயற்கரசி, சாந்தினி, வாசுகி - ஜெகதீஸ்வரன், நந்தினி சிவராஜன், கௌசல்யா, சுபித்திரா, வாசுகி முருந்தன், வசந்தி, பத்மினி, புவனேஸ்வரி போன்றோர் சென்று பயின்று திரும்பினர்.

இதே போல் வழுவூர் பாணியில்

பரதம் பயில பாரதம் சென்றர்களில் திருமதி.திருபுரசுந்தரி, திருமதி.கல்யாணி சுந்தரலிங்கம், திருமதி.மாலதி, கார்த்திகா, கணேசர் (கொழும்பு), ஸ்ரீகாந்தம் சகோதரிகள் (கொழும்பு), சுபாஷினி பத்மநாதன் (கொழும்பு) குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்கள் இலங்கை திரும்பி வழு ஆர் பாணியிலான நாட்டிய மரபை

பாலசுந்தரி பிராப்தலிங்கம், திருமதி. ஹரிதேவி ஜெயசுந்தரா, திருமதி.சிவ குமாரி, திருமதி.சிவானந்தி ஹரிதர்ஷன் போன்றோரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அதே போல் ஏராளமான பரதம் பயின்றவர்களும், கலைஞர்களும் நாட்டில் காலத்திற்கு காலம் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலையினால் புலம் பெயர்ந்து

பயிற்றுவிக்கத் தொடங்கினர்.

இதே போல் கலாஷேத்திரா மரபை பின்பற்றி பயின்றவர்கள் கொழும்பிலும் ஏனைய நகரங்களிலும் பரதத்தை வளர்க்க, பயிற்றுவிக்க தொடங்கியதில் வியப்பில்லை. அந்த வரிசையில் திருமதி.கமலா ஜோன்பிள்ளை அவர்களே தலைநகரில் பரதம் பயிற்றுவித்த முன்னோடிகளில் ஒருவர். அதே போல் திருமதி.விஜயலக்ஷ்மி சண்முகம்பிள்ளை அவர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். கொழும்பில் கௌரி முத்துக்குமாரசாமி, சாந்தி, இரத்தினசபாபதி, ஜெயலக்ஷ்மி கந்தையா, திலகவதி கனகசபை, ஸ்ரீமதி

உலகின் மூலை முடுக்குகளிலும் குடியேறி உள்ளனர். அங்கு தாம் கற்ற கலையை பயிற்றுவித்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

உலகின் பல பாகங்களிலும் எம்மவர்கள் நடனச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்து வருவதுடன் அரங்கப் பிரவேசங்களையும், கலாசார நிகழ்வுகளையும் நடாத்தி வருவதுடன், வளர்த்தும் வருகின்றனர்.

இது புறம் இருக்க...

இனி அரசாங்கத்தினரின் கல்விச் செயற்பாட்டில் கவின் கலையின் ஆர்வம்

காரணமாக பாடசாலைக் கலைத் திட்டத்தில் 1972ம் ஆண்டளவில் அழகியற் கல்வியில் நடனம் ஒரு பாடமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஏற்கனவே 1952ல் நடன ஆசிரியர் நியமனம் வழங்கப்பட்டாலும், பாடசாலை கலைநிகழ்வுகளுக்காகவே நடனம் கற்பிக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து இருபது ஆண்டுகளின் பின்னர் 1972ல் அடுத்த கட்டமாக நடன ஆசிரியர் நியமனம் வழங்கப்பட்டது. இதற்கு இந்தியாவின் பிரத்யேக நிறுவனங்களில் பரதம் பயின்று திரும்பியவர்களே இங்கு பாடசாலைகளில் நடனம் கற்பிப்பதற்கு ஆசிரியர்களாக கடமையாற்றினர். அவர்கள் அங்கு டிப்புளோமா பட்டத்தினைப் பெற்று திரும்பியதும் ஆசிரியர்களாக ஒரு வருடம் சேவையாற்றிய பின்னர் மேலதிக ஆசிரிய வாண்மை விருத்திக்காக ஆசிரிய கற்பித்தற் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு நியமனம் தொடர்ந்து பேணப்பட்டது. இதனால் ஆரம்பக் கல்வியில் அழகியல் கல்வியில் சித்திரம், சங்கீதம், நடனம் மூன்றையும் கற்ற மாணவர்கள் தரம் இல் தொடக்கம் நடனத்தை (பரதம்) ஒரு பாடமாகத் தெரிவு செய்யும் வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் க.பொ.த. சா/த. வரையில் தான் நடனம் கற்பிக்கப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து கவின் கலைகளில் (நடனம்) பயிலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கவே க.பொ.தா.(உ/த)ற்கும் பரதம் பயில மாணவர்கள் உள்வாங்கப்பட்டார்கள். ஆரம்பத்தில் ஒரு சில பாடசாலைகளே உயர்தரத்தில் பரதம் பயிற்றுவிக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இதே கால கட்டத்தில் அதாவது 1974ம் ஆண்டளவில் யாழ் இராமநாதன் நுண்கலைக் கல்லூரி கல்வித் துணைக் கழகத்தினால் பொறுப்பேற்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் பயிற்சி நெறிக்கு வட இலங்கை சங்கீத சபை தேர்வில் 4ம் தரத்தில் சித்தி பெற்ற

வர்களும், நடனம் பயின்றவர்களுமே செய்முறைத் தேர்வில் பரீட்சிக்கப்பட்டு உள்வாங்கப்பட்டனர். நான்கு ஆண்டு கற்கை நெறியின் பின்னர் டிப்புளோமா பட்டம் வழங்கப்பட்டது. இக்கால கட்டத்தில் இராமநாதன் கல்லூரி அதிபரே (திருமதி.அருணாசலம்) அவர்களே அதிபராகவும், இணைப்பாளராகவும் கடமையாற்றினார்கள். க.பொ.த.உ/த 4 பாடங்களில் சித்தி அல்லது க.பொ.த. உயர்தரம் சித்தி பெற்றவர்கள் காலப் போக்கில் உள்வாங்கப்பட்டு நுண்கலை மாணி பட்டத்திற்காக பரதம் உயர்த்தப்பட்டது. பின்னர் (டிப்புளோமா) நாட்டியக்கலை மணி பட்டப் படிப்பு இடைநிறுத்தப்பட்டு பல்கலைக்கழக மானிய ஆணைக்குழுவின் சிபாரிசுக்கமைய உயர்தரத்தில் நடன பாடத்தை தெரிவு செய்து தோற்றியவர்களே செய்முறைப் பரீட்சை செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். அத்துடன் இராமநாதன் நுண்கலைக்கல்லூரியாழ் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டு பல்கலைக்கழக அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது. இதனால் ஆரம்பத்தில் நாட்டியக்கலைமணி பட்டதாரிகளும், பின்னர் நுண்கலைமாணி பட்டதாரிகளும் கற்று வெளியேறி பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்களாகவும், விரிவுரையாளர்களாகவும், நடன பாட ஆசிரிய ஆலோசகர்களாகவும் இலங்கையிலும், வெளிநாடுகளிலும் சேவை ஆற்றுகின்றனர். ஆரம்பத்தில் இசை, நடனத்திற்கு இணைப்பாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டு பின்னர் அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட்டு தனித்தனித் துறையாவும், வளர்ச்சி பெற்று அதற்குரிய தலைவர்களையும் நியமித்து வளர்ச்சி பெற்று வருகிறது.

குறிப்பு : பிரதான நடன ஆசான்கள், அவர்களது நிறுவனங்கள், அரச சார்பு, சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மூலம் பரதக் கலை வளர்ச்சி என்று தனித்தனியே பார்க்கலாம். (தொடரும்...)

நிகழ்கலையில் தேவதாசிப் பெண்களின் பங்கு

முன்னுரை

கோயில்களில் இறைப் பணிக்காகத் தங்களை முழுவதுமாக அர்பணித்துக் கொண்டவர்கள் தேவரடியார் என்றழைக்கப்படும் தேவதாசிகள். இந்த தேவதாசி மரபு சங்க காலம் முதல் இருந்திருந்தாலும் கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு முதல் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வரை தொடர்ந்து பயணித்ததைத் தரவுகள் கூறுகின்றன. கோயில்களில் இசை நடன நிகழ்வுகளை இறைவனுக்காக நிகழ்த்துவது இவர்களின் பொதுவான பணியாக

இருந்தது. இவர்கள் நுண் கலைகளின் பாதுகாவலர்களாக இருந்தனர் என்று கூறினால் அது மிகையன்று. இக்கலைப் பணியாளர்கள் குறித்த பல சான்றுகள்; காணக்கிடக்கின்றன.

கல்வெட்டுச் சான்றாதாரங்கள்

இரண்டாம் நந்திவர்மன் காலத்திலேயே பெண்களைக் கோயில்களுக்கு அளிக்கப்பட்டதை காஞ்சி முக்தேசுவரத்துக் கல்வெட்டின் மூலம் அறிய முடிகிறது. இருப்பினும் சோழர் காலத்தில் இப்பழக்கம்; பரவலாக இருப்பதைப் பல கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன.

கோயிலில் நிகழ்த்தப்பட்ட நிகழ்த்துக் கலைகளின் வளர்ச்சிக்கு மன்னர்கள் மானியம் கொடுத்து உதவியுள்ளனர். இதற்குச் சான்றாக, சாரங்கதேவரைப் பற்றிய கல்வெட்டும், ஓரிசாவில் உள்ள கொனார்க் சூரியக்கோயிலில் காணப்படும் 'சமரசிம்ஹதேவர்' வைப்பற்றிய கல்வெட்டும், திருவிடைமருதூரின் 'பரகேசரி' மன்னனின் கல்வெட்டும், தஞ்சை பெரிய கோயில் கல்வெட்டும் சான்றுகளாக அமைந்துள்ளன.

தஞ்சை பெரிய கோயில் கல்வெட்டு

55.78 மீட்டர் நீளமுள்ள மிக நீண்ட கல்வெட்டு ஒன்று தஞ்சை பெரிய கோயிலில் காணப்படுகிறது. இக்கல்வெட்டு 400 தளிச்சேரி பெண்கள் கோயில் பணிக்காக பணியமர்த்தப்பட்டிருந்தனர் என்ற செய்தியினைத் தருகிறது. இத்தளிச்சேரி

பெண்கள் கோயிலுக்கு வடபகுதியிலும், தென்பகுதியிலும் குடியமர்த்தப்பட்டிருந்தனர். இவர்கள் முறையே வடசிறகு தளிச்சேரி, தென்சிறகு தளிச்சேரி பெண்கள் என்று இருபிரிவினராக இருந்தனர்.

இத்தளிச்சேரி தேவதாசிகளின் குடியிருப்பாகவும், கலைகள் கற்கும் இடமாகவும், கற்பிக்கும் இடமாகவும் விளங்கியது. இத்தளிச்சேரி பெண்களுக்கு நட்டு வனாராக பன்னிருவர் அமர்த்தப்பட்டிருந்தனர். இந்த ஆடல் ஆசான்கள் தம்பணிக்காக இரு மடங்கு மானியம் பெற்றனர். நட்டுவனார்கள், கூத்தப் பேராயன், மாரயன் போன்ற பட்டங்கள் பெற்று சிறந்து விளங்கினார்கள்.

கோயில்கலைகளுள் ஆடல்கலைக்குத் தலையான இடம் கொடுக்கப்பட்டதை அறிகிறோம். “தஞ்சைக்கோயில் கல் வெட்டில் 400 தளிச்சேரி பெண்களின் ஆடலுக்குத் துணை நின்ற நாட்டிய இசைக் குழுவினரைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. நட்டவம் செய்யும் நட்டுவனார் பன்னிருவர். வியம் இசைப்போர் இருவர். கான பாடி ஐவர். வங்கியம் என்னும் இசைக் கருவி இசைப்போர் நால்வர். உடுக்கை வாசிப்போர் இருவர். வீணை வாசிப்போர் இருவர். ஆரியம் பாடுவோர் மூவர். தமிழ்ப் பாடுவோர் நால்வர். கொட்டி மத்தளம் வாசிப்போர் இருவர். முத்திரைச் சங்கு ஊதுவோர் மூவர். பக்கவாத்தியம் இசைப்போர் ஐவர். காந்தருவர் மூவர். திருவாய்க் கேள்வியாளர் ஐவர். உவச்சர் பத்தொன்பதின்மர். நாயகம் செய்வார் மூவர். சகடைக் கொட்டிகள் அறுபத்தி ஆறுபேர் ஆக தளிச்சேரி பெண்கள் தவிர நூற்றி முப்பத்து ஏழு பேர் கொண்ட இசைக் குழுவினரைப் பற்றி இக்கல்வெட்டு குறிப்பிடுகின்றது.” இதனால் கோயில்களில் இறையிசைக்கும், ஆடற்கலைக்கும் அளிக்கப்பட்ட முக்கியத்துவத்தை

உணரலாம்.

சடங்கு முறை நிகழ்வுகளில் தேவதாசிகள்:

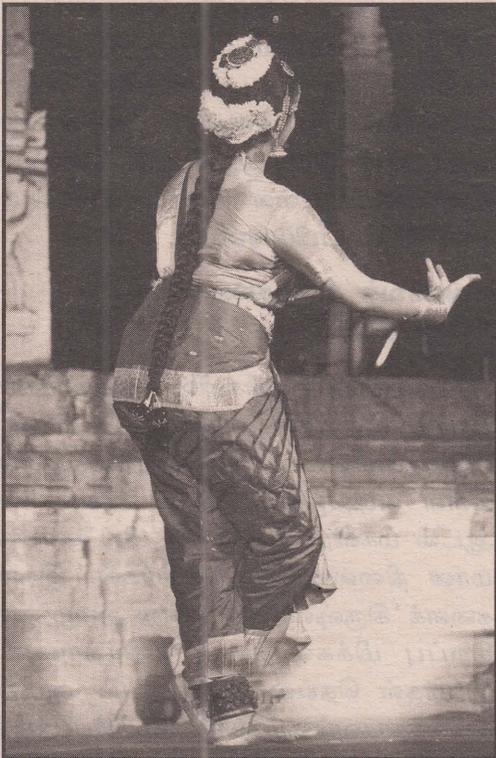
கோயில்களின் அன்றாடச் சடங்குகளில் இசையும், நடனமும் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. பல்வேறு இசைக் கருவிகள் இந்த அன்றாட வழிபாட்டு நிகழ்ச்சிகளில் இடம் பெறுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக ‘சோட சோபச்சார’ பூஜையில் (16 வகை வழிபாட்டு முறைகள்) இசையும், நடனமும் நிகழ்த்தப்படுகிறது. இந்நிகழ்வுகளும் கோயிலுக்கென்றே அர்ப்பணிக்கப்பட்ட தேவதாசிகளால் நிகழ்த்தப்பட்டன. தீபாராதனைச் சடங்கின் போது தேவதாசிகள் இறைவனை வாழ்த்திப்பாடும் பாடல்களின் சில வரிகளுக்கு அபிநயம்; பிடித்துள்ளனர். இத்தகைய வழிபாட்டு முறையின் போது “கீதம் சமர்ப்பயாமி” என்று கோயிலின் பட்டர் சொல்லும் போது நாகசுரம் முதலிய இசைக் கருவிகள் இசைக்கப்படும் என்றும் நிருத்தியம் சமர்ப்பயாமி என்று பட்டர் கூறும் போது தேவதாசிகளால் அபிநயம் பிடிக்கப்படுவதாகவும் திருக்குறுங்குடி கோயில் நிர்வாகியாக உள்ள திருநாராயண அய்யங்கார் குறிப்பிடுகின்றார்.

வைணவத் திருத்தலங்களில் தேவதாசிகள்

வைணவத் தலங்களில் தேவதாசிகள் உயர்ந்த நிலையில் மதிக்கப்பட்டார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, திருக்குறுங்குடியில் உள்ள வடிவழகிய நம்பிக் கோயிலில், ஆடல் மகளிரான தாசிகள் மிக உன்னதமான நிலையில் இருந்தார்கள். இவர்களைக் ‘கிருஷ்ணதாசி’ என்று அழைத்துச் சிறப்பு மிக்கவர்களாக மதித்தார்கள். இவர்கள் தெய்வத்திற்காகவும், ஆடல் கலைக்காகவும் தம் வாழ்வை அர்ப்பணித்தார்கள்.

இவர்கள் 'விறலியர்' பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களின் கணவர் தெய்வம் என்பதினால் அவர்கள் என்றும் சுமங்கலிகள் என்று கருதப்பட்டார்கள். தெய்வத்திற்கு இறப்பு என்பது கிடையாது. அதனால் அவர்கள் 'நித்திய சுமங்கலி' என்று அழைக்கப்பட்டார்கள்;

பட்டர்களும் தேவதாசிகளும் கோவில்களில் கடவுளுக்குப் பக்கத்திலிருந்து பூசை செய்யக்கூடிய உரிமையைப் பெற்றிருந்தனர். வீதியுலா செல்லும் கடவுள் முன் நின்று தீபஒளி வழிபாட்டைப் பட்டர்களும், தேவதாசிகளும் செய்து வந்தார்கள். இதைப்போல, வீதியுலா செல்லும் கடவுள் முன், கும்பத்தில் தீபஒளி வழிபாடு தேவதாசிகளால் செய்யப்பட்டது. மேலும், ஒவ்வொரு சந்தியிலும் வீதியுலா செல்லும் கடவுள் நிறுத்தப்பட்டுத் தேவதாசிகளால் கும்மி, கோலாட்டம் போன்றவை நிகழ்த்தப்பட்டன.

இந்தியாவிலேயே எங்கும் நிகழ்த்தப்படாத ஒரு நிகழ்வாக தாசிகுலப் பெண்கள் ஆண்டேவேடமேற்று கைசிக புராண நாடகத்தை நிகழ்த்தினார்கள். பொதுவாக ஆண்கள்; பெண் வேடமேற்று நிகழ்த்துவது என்பது தெருக்கூத்து, பாகவத மேளம் போன்ற நிகழ்த்துக் கலைகளில் நிகழ்த்தப்படுவது வழக்கம். ஆனால் கைசிக புராண நாடகத்தில் இரு தேவதாசிகள் பெருமாளாகவும், நம்பாடுவானாகவும் வேடமேற்று நாடகத்தை நிகழ்த்தினார்கள் என்பது தனிச்சிறப்பாகக் கருதப்படுகிறது.

சதிராட்டம்

நடனம், கோயில் கலையில் இழைந்த ஒரு பகுதி என்பதைக் கோயிலில் காணப்படும் பல்வேறு சிற்ப நிலைகளிலிருந்தும் நடன சிற்பங்களிலிருந்தும் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

நடனம் இறைவனுக்கான தொண்டாக (உபச்சாரமாக) மாற்றப்பட்டபோது நடனக்கலைஞர்கள் இறைவனது தொண்டர்கள் என்னும் பொருள் பொதிந்த "தேவதாசிகள்" என்னும் பெயரைப் பெற்றார்கள். தஞ்சையில் மராத்திய மன்னர்கள் ஆண்ட காலத்தில் (கி.பி;. 1654-1854) இறைவனுக்கான தொண்டாகக் கருதப்பட்ட ஆடல், சதிர் நடனம் என்று குறிப்பிடப்பட்டது. 'சதிர்' என்ற சொல்லுக்கு மராத்தி மொழியில் "பார்வைக்கு அளித்தல்" என்பது பொருள். அதாவது அரச அவையில் நடனக்கலைஞர்களின் ஆடல் பார்வைக்கு அளிக்கப்பட்டதாக மாறிய போது 'சதிர்' என்ற சொல் வழக்கத்திற்கு வந்தது." எனவே 'சதிர்' என்ற சொல் வழக்கத்திற்கு வரும் வரை நடனம் என்பது கோயிலைச் சார்ந்த ஒரு வழிபாட்டு முறையாகவே இருந்துள்ளது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இந்த சதிராட்டம் தான் பின்னர் பரதக்கலையாக

மாற்றப்பட்டுள்ளது. பரதநாட்டியத்திற்கும், சதிராட்டத்திற்கும் சில வேறுபாடுகள் உள்ளன. கோவில்களில் கடவுளுக்கு முன்னும், அரச சபையில் அரசனுக்கு முன்னும், பெரிய பணக்காரர்கள் வீட்டில் மக்கள் முன்னும் சதிராட்டம் நிகழ்த்தப்பட்டது. சதிராட்டம் நிகழ்த்தும் கலைஞர்கள் ஒவ்வொரு அபிநயத்தையும் மூன்று பக்கமும் அபிநயித்துக் காட்டுவார்கள். அப்போது ஒரே அபிநயத்தைத் திரும்பத் திரும்ப செய்ய வேண்டியிருந்தது.

கோயில்களில் நிகழ்த்தப்பட்ட சதிராட்டத்தில் சோபனம், கும்மி, கோலாட்டம், கப்பல், ஓடம் போன்ற நடன முறைகள் இருந்தன. இதில் கும்மி, கோலாட்டம் நிகழ்த்தப்படும்போது நடந்து கொண்டே செல்வர். வெளியில் புறப்பட்ட சாமி ஒவ்வொரு சந்தியிலும் நிறுத்தம் செய்யப்பட்டுச் சதிராட்டம் நிகழ்த்தப்பட்டது.

முடிவுரை

கலையார்வம் மிக்க இந்திய மன்னர்களின் துணையோடு சிறந்து விளங்கிய இத்தேவதாசி மரபு முகலாய மன்னர்களின் வருகையாலும், ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சியினாலும் கீழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு நலிவடைந்தது. வறுமையும், புறக்கணிப்பும் தேவதாசிகளை இழி நிலைக்குக் கொண்டுசென்றது. 1930-களில் முத்துலட்சுமி ரெட்டி அம்மையார், இராஜாஜி, மூவலூர் ரமாமிர்தம் அம்மையார் போன்றோர் இவர்களுக்காகப் போராடி சட்டம் இயற்றப்பட்டு தேவதாசி முறை ஒழிக்கப்பட்டது. அதன்பின்னர் சதிராட்டம், தாசியாட்டம் என்றெல்லாம் அழைக்கப்பட்ட ஆடற்கலை ருக்மணிதேவி அருண்டேல், இ.வி.கிருஷ்ணய்யர் போன்றோர்களின் பெரு முயற்சிகளுக்குப் பின்னர் பரதநாட்டியம் என்று பெயர்மாற்றம் செய்யப்

பட்டு தமிழகத்தின் செவ்வியல் நடன முறையாக இன்று நிகழ்த்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய வீணை தனம்மாள், பாலசரஸ்வதி அம்மாள், எம்.எஸ். சுப்புலட்சுமி போன்ற நிகரில்லா கலைத் தெய்வங்களைத் தந்தது இந்த தேவதாசி மரபுதான் என்பதை இக்கலையுலகம் மறந்துவிடக்கூடாது.

துணை நின்ற நூற்கள்

1. சண்முக. செல்வகணபதி, செ.கற்பகம், 'தஞ்சை தந்த ஆடற்கலை.'
2. முனைவர் இ.முகுந்தன், 'கைசிக புராணநாடகத்தில் இசை.'
3. ரெ. முத்துலட்சுமி, 'திருக்குறுங்குடி வடிவழகிய நம்பி கோயிலின் நாட்டியப் பாங்கு ஓர் ஆய்வு.'
4. Anita Ratnam, 'Reconstruction of Kaisika Purana Natakam The Temple Tradition of Devadasi Cult A Gender Perspective'
5. Saskia C.Kersenboom 'Nitya Sumangali'

ஓர் அம்பில் ஓராயிரம் உயிர்கள்

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இலக்கியத் துறை சார்பில், 'முகங்கள்' குழுவினர் தயாரித்த 'வியூகம்' நாடகம், மிக முக்கியமான நிகழ்வு.

தங்கள் மண்ணை இழக்க விரும்பாமல் போராடும் பூர்வகுடி மக்கள் விரட்டப்படுகிறார்கள், தாக்கப்படுகிறார்கள். சில நேரங்களில் அவர்கள் மாவோயிஸ்டுகள், கடத்தல்காரர்கள், மரம் வெட்டுபவர்கள் என்று கூட அடையாளமிட்டுக் கொல்லப்படுகிறார்கள்.

'வியூகம்' நாடக நிகழ்வைக் காண நேர்ந்தபோது இந்தக் கொடுமைகள் மனதில் நிழலாடுவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை.

வனத்தை வணங்கி வாழும் ஒரு தமிழ் தொல்குடியைச் சேர்ந்த மக்கள் வேட்டைக்குத் தயாராவதுடன் நாடகம் தொடங்குகிறது. குடிகளின் தலைவன்/

தலைவி அன்று வேட்டைக்குச் செல்ல வேண்டியவர்களை உத்தி பிரிக்கும்போது 'வயசில் மூத்தவங்க, பால் குடி மறக்காதவங்க, சடங்கு நடத்துறவங்க' தவிர மத்தவங்க செல்லுமாறு கூறுவதும், 'விண்ணமான மிருகங்க, சினை பிடித்தவை, இளம் குட்டிகள் தவிர நம்ம கூட்டத்துக்குக் காணும் அளவுக்கு ஒரே ஒரு மிருகம் மட்டும்' கொண்டுவருமாறு கூறுவதும் நமது கானகக் குடிகள் வனங்களைப் பாதுகாப்பதில் செலுத்திவந்த, செலுத்திவருகின்ற, ஒழுங்கை நினைவூட்டுவதாக அமைந்திருந்தது.

தினவெடுத்து ஆடும் வேட்டைக்கும் இரையெடுப்பவர்கள் மேற்கொள்ளும் வேட்டைக்கும் இடையே மலைக்கும் மடுவுக்குமான வேறுபாடு இருக்கிறது. கானக மனிதர்கள் தங்கள் இருப்பு, இயற்கையின் இருப்பைச் சார்ந்ததே என்பதை அறிந்திருந்தார்கள். அதனால்தான்

இளங்குட்டிகள், கருத்தரித்தவை ஆகிய வற்றை ஒதுக்கிவிட்டார்கள். இத்தகைய வேட்டையால் அந்த உயிரினம் அபூர்வமாகிப் போகாது.

ஒரே பெரிய விலங்காக வேட்டையாடி அதை அனைத்துக் குடிகளும் கூடி அமர்ந்து உண்டு, குடித்து, காதல் செய்து, இதற்காக வன தேவதைக்கும் படையல் செய்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் அருகிலுள்ள பகுதியை ஆட்சி செய்பவர்கள் அந்நிய சக்திகளின் அடிவருடியாகி மொத்த இயற்கை வளங்களையும் அந்நியர்களுக்குத் திறந்துவிடத் தயாராகிறார்கள். இதற்காக அந்நியர்கள் வகுக்கும் வியூகத்தை உள்நாட்டு ஆட்சியாளர்கள் தலைமேற்கொண்டு செயலாக்குகிறார்கள். இதற்காக அவர்கள் வகுக்கும் வியூகம் தான் 'ஓர் அம்பில் ஓராயிரம் உயிர்கள்'.

முதலில் பறவைகளை அழிக்கிறார்கள்; அடுத்து விலங்குகளை அழிக்கிறார்கள்; அடுத்து வனங்களை அழிக்கிறார்கள்; தங்கள் கண் முன்னால் தாங்கள் புனிதமாக மதிக்கும் கானகம் அழிவதைப் பொறுக்காது போராடும் தொல்குடிகளையும் அழிக்கிறார்கள்.

இத்தகைய பிரதியை உருவாக்கி மாணவர்களைக் கொண்டு சிறந்த அரங்க நிகழ்வாகப் படைத்துள்ள சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை பேராசிரியர் கோ. பழனி மற்றும் ஆய்வு மாணவர் சீ. சாரதி கிருஷ்ணன் இருவரும் கவனத்துக்குரியவர்கள்.

பறை இசையும் தாள அசைவுகளும் செறிவான பண்களும் பாடல்களும் தெளிவான வசனங்களுமாக மரபான தமிழ் அரங்கு ஒன்றைக் கண்ட அனுபவம் நீண்ட காலத்துக்குப் பிறகு ஏற்பட்டது.

நன்றி : 'தி இந்து தமிழ்' இணையதளம்

Over 100 HD Indian Channels

CHITRAM GALAXY HD
powered by corvo

facebook /chitramTV

ஏக விநியோகஸ்தர்கள்

SKYROSE
14, rue Cail
75010 Paris
01 77 17 63 58

Phone :
+49 611 23687860
www.chitram.TV

Sruthin Lal, Hindustan Times, New Delhi | Updated: Jul 22, 2015 11:41 IST

Chemancheri Kunhiraman Nair (left), the Kathakali dancer who is in his 100th year, during a performance. (Photo Courtesy: Sunil Sarang)

Every time he takes to the stage, he says there is a divine intervention and he transforms into Lord Krishna with consummate ease. His glowing yellow attire, a crown embellished with peacock feathers, stark green painted on his cheeks, bright red on his lips adds to his persona and what stands out is a white, semi-circular paper cut-out attached to his jaw.

Meet Kerala's Chemancheri Kunhiraman Nair, one of India's most respected Kathakali dancers. And he celebrated his 99th birthday last month (he was born on June 26, 1916)!

Nair last performed about three months ago, at Vallora Kaavu temple at Kolathur in Calicut, when he played Saint Vishwamitra. Three months before that, at Kuniyil temple in Keezhpayyur (Calicut) - his first stage - he played Krishna in the story Duryodhana vadham (The Killing of Duryodhana).

100 and still performing, meet Kathakali dancer

Kunhiraman Nair

His first role, as a 15-year-old, was that of Draupadi, the wife of Pandavas, in a Mahabharata-based performance. Later, he started acting the role of Krishna, his most admired one and with which he is associated with the most. "Krishna's role was my guru's suggestion. He realised I had the ideal height, face shape, and the looks to be Krishna. And later I myself became attached to that role, enjoying it so much," says Nair, who stands at five-and-a-half feet.

In Kathakali, traditionally when an artist turns old he bids goodbye by performing the Petti Vech Kali (winding-up play). Having lived for a century, Nair is yet to perform his swansong. "He does not like doing that. Seems like he has plans to perform more," says his nephew, K K Sankaran (lovingly called Sankaran Master).

Age no barrier

Nair has to wear an attire weighing around 30 kg and with 64 tight knots all over the body - something that can bog down an ordinary person and leave him struggling for breath - and dance, jump on his toes, make swift hand gestures and maintain perfect facial expressions.

That is not all. Nair's legs are supported by steel rods, which were inserted after he was injured in a road accident a few years ago. He also had to get many stitches on his hands after the incident. However, none of these ever stopped this veteran artiste.

Nair seems perfectly fit except for his failing eyesight. He wakes up at 5.30 in the morning, has his coffee, gets an oil massage, exercises and even shaves alone before a bath and prays for almost an hour. He is active like any other person - attending functions, overseeing classes at the Kathakali Vidyalaya that he established in his village, visiting his relatives or others. At night, after his dinner around 8.30pm, he never misses his favourite TV

shows and goes to bed at 11.30pm.

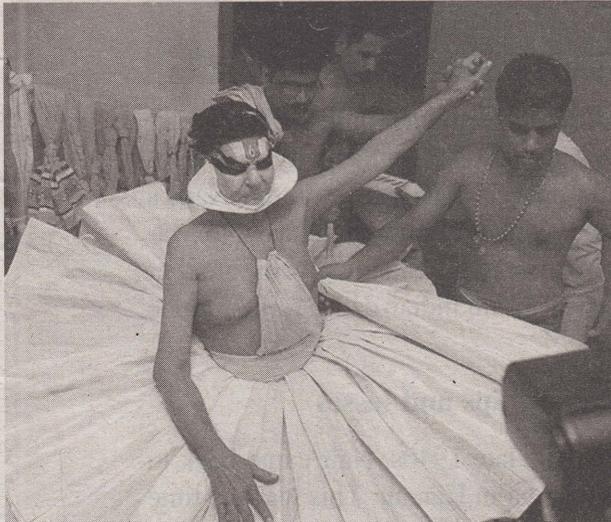
"He is very healthy, may be healthier than me. He does not have issues of blood sugar, pressure or cholesterol," says Sankaran.

Raised in a Nair family at Cheliya, a village 40 km away from Calicut, Nair lost his mother when he was only three and his father when he was 13. Nair grew up watching performances by drama troupes that visited his village. Fascinated by these performances, he ran away from home when he was 15 to join a Kathakali training centre some 25 km away from home.

His first guru was Palayil Karunakara Menon, of Radhakrishna Kathakali Yogam (established by Appukkutti Nambiar, a Kathakali patron and a feudal lord) in Keezhpayyur.

"Deep within I felt like I should go," he says. "I asked my sister for a few Anas. She had a suspicion that I was up to something."

In the 1940s, when India came under

the influence of the nationalist movement that shook the foundations of many of the old institutions, it had its impact on Kathakali as well. In Kerala, the feudal system started disintegrating, depriving the art form of its patrons.

"In the 1940s most of the Kathakali yogams (training centres) had to be closed. I had to turn to farming for a while," he says.

Later, Nair was invited by Raja of Kadathanadu, a king of a small kingdom

He started teaching the dance form in various schools in Kannur. In 1943, he set up the Bharatiya Nrithya Kalayam at Kannur. One branch of Kalayam was also established at Thalassery, famous for circus companies, a very popular means of entertainment back then. Impressed by the dance shows he had organised, the manager of the famous Fairy Circus company invited Nair to teach women employed with the circus.

Nair started travelling with the circus

in Northern Malabar, who appointed him as a dance teacher at his residence. There he met Kaumudi teacher, a freedom fighter who was known for donating all her gold ornaments to Mahatma Gandhi when she was a child.

"She told me to choreograph group dances for the girls in her school at Kannur (a district in north Kerala). I did and they liked it. Then I stayed in Kannur for some time."

to different parts of South India. During one such trip, he accidentally met a famous dancer, Bala bai, at Tamil Nadu's Salem. On her invitation, he went to Madras and learned Bharatnatyam, another classical South Indian dance form, for one year.

Relationships and losses

By the late 1940s, Nair came back to settle down in Kannur. This was the time

when the then 31-year-old Nair met his life partner, Janaki. She was a soft, lovely woman who was good at writing poems, according to close relatives. But his life took some sad turns. The couple lost their first child, a girl, after six years of their marriage. Next year Janaki died too.

"It was a shock for uncle. He loved her that much. He was left with only his son, barely a year old. Although all these years several people told him to re-marry, he never listened. He could not forget her," says Sankaran.

Another big loss for Nair was the death of his guru, Palayil Karunakara Menon. It was a Kathakali play, Kuchelavrittham, in which was playing Lord Krishna and Menon Kuchela, the poor colleague of Krishna. "We were doing the part where Asan (Menon) as Kuchela was in Krishna's palace, where he was receiving

all the hospitality from Krishna. While our performance went on, I saw that Asan was not moving from the chair where he sat. When I touched him, he fell into my hands. He was unconscious."

The play was stopped. Having no time to remove his makeup completely, Nair carried Menon to his house. On the third day, his guru died in his arms. "The last thing my guru saw in full consciousness was my Krishna on the stage," Nair remembers nostalgically. He performed the final rites for Menon and stills performs the rituals on his guru's death anniversary every year.

Leaving his mark

Nair has made immense contributions to the world of dance. A Kathakali centre, which he established in his village in 1983, has contributed much to the dance form through the on-going classes and the

annual study camps that attract people from all over the state and outside.

Kalamandalam Gopi, the iconic Kathakali artist of Kerala, says, "He regards me like a disciple as well as his son. Having him with us is a great thing for the art of Kathakali itself. He has dedicated his entire life for the art. If all the people in the field were as good and broad-hearted as he is, it would be a great thing for the field."

It is not just Kathakali that has benefited from him. He is also a proponent of Ashtapadi Attam, another form of dance drama based on the verses of Gitagovindam written by the medieval poet Jayadeva. Working with late Guru Gopinath, Nair has also helped in giving shape to Kerala Natanam, a lighter and less technical combination of Kathakali and Mohiniyattam, which is now a government-recognised dance form in Kerala.

Nair also established a ballet troop that at its most active time had around 60

members. He has also worked with several drama troops in northern Kerala.

On the beginning of his 100th year celebrations, his village honoured him by celebrating the day like a big festival. Kerala chief minister Oommen Chandi during the function that was attended by around 4,000 people - including his colleagues, students, relatives and fellow villagers - inaugurated the year-long celebrations earlier in July. Kerala government also declared Cheliya, Nair's village, as a Kathakali Village during the function.

His relatives say the veteran is raring to take to the stage again in August: to be a part of the Ramayana Masam (Karkkidaka month as per Malayalam calendar) in a play directed by one of his former disciples.

"Let it go as far as it goes, as per his wish," says Nair looking up to the sky and joining his hands in a prayer.

Thanks : The Hindu

தேவியா கௌண்ட் ஜுவெல்லரி
1999-2001 மலர்
சென்னை.

ஐரோப்பாவின் தலைநகர்
பாரிஸ் மாநகரில்
தங்கத்தின் கலைமாடம்

மோகன் ஜுவல்லரி மாடம்

தங்கமான தங்க நகைகள் உங்கள் உடலை அலங்கரிக்க
தங்கமான விலையில் தங்கமான வடிவங்களில் தங்கமென ஜொலிக்கும் தங்கமாடம்

MOHAN JEWELLERY MART

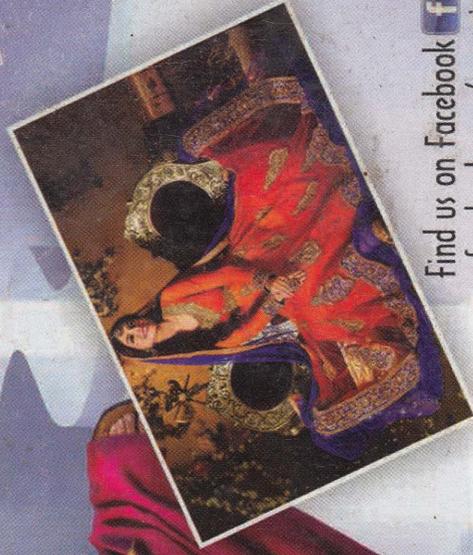
201 rue du faubourg Saint Denis
75010 PARIS

TEL : 01 42 05 65 26 FAX : 01 42 05 65 79

(Metro : La Chapelle / Gare du Nord)

ஆண்கள் மற்றும்
பெண்களுக்கான
அனைத்து ஆடைகளும்
மாபெரும் மலவு விற்பனை
விரைந்து வாருங்கள்...

CAAVEIRY
Boutique

கண்களும்
வண்ணத்தொலைகளின்
கலைக்கலம்...

35, Monarch Parade,
London Road,
Mitcham, CR4 3HA,
Ph : +4420 8648 6200
Mobile : +447557474466

Opening Hours: Mon - Sat: 10.00 - 20.00 Sun : 11.00 - 18.00

Find us on Facebook
www.facebook.com/caaveiry
E : info@caaveiry.com